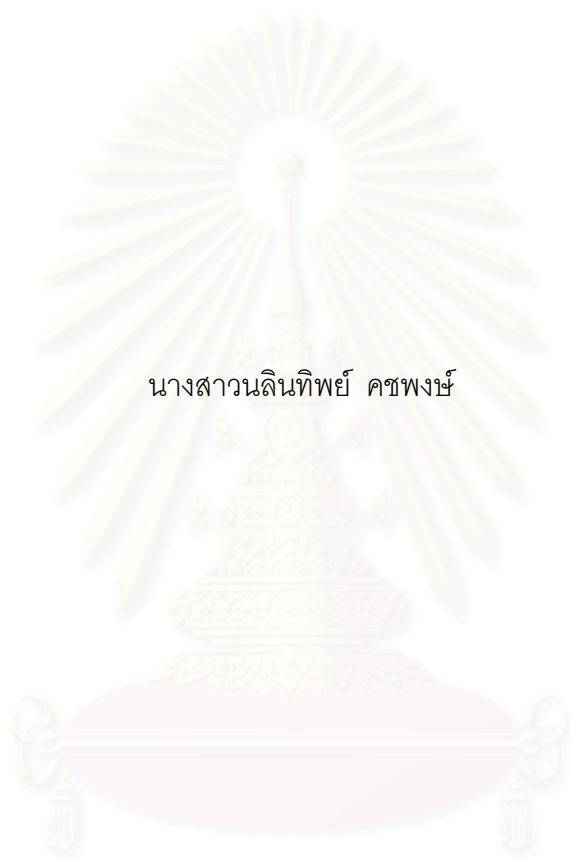

ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตาย เพศ และความดึงดูดใจทางกายภาพของผู้หญิง
ต่อการประเมินความดึงดูดใจต่อผู้หญิงและการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว

นางสาวนลินทิพย์ คชพงษ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2550

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF MORTALITY SALIENCE, SEX, AND WOMEN'S PHYSICAL ATTRACTIVENESS
ON ATTRACTIVENESS EVALUATION OF WOMEN AND AMBIVALENT SEXISM

Miss Nalinthip Khodchapong

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Social Psychology

Faculty of Psychology

Chulalongkorn University

Academic year 2007

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของการเกิดความตื้นเขินในความตาย เพศ และความตึงเครียดทาง
กายภาพของผู้หญิงต่อการประเมินความตึงเครียดต่อผู้หญิงและการ
เหยียดเพศแบบแยกตัว

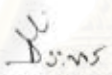
โดย นางสาวนลินทิพย์ คชพงษ์
สาขาวิชา จิตวิทยาสังคม
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ จรุงกุล บุรพวงค์

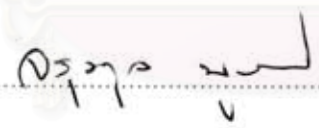

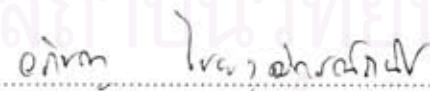
คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..... คณบดีคณะจิตวิทยา
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมโภชน์ เขี่ยมสุภาสิต)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. รีระพร อูวรรณไณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์ จรุงกุล บุรพวงค์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. อภิขญา ไชยวุฒิกมลวานิช)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นลินทิพย์ คชพงษ์ : ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตาย เพศ และความดึงดูดใจทางกายภาพของผู้หญิงต่อการประเมินความดึงดูดใจต่อผู้หญิงและการเหยียดเพศแบบแยกตัว. (EFFECTS OF MORTALITY SALIENCE, SEX, AND WOMEN'S PHYSICAL ATTRACTIVENESS ON ATTRACTIVENESS EVALUATION OF WOMEN AND AMBIVALENT SEXISM) อ. ที่ปรึกษา: อ. จรุงกุล บุรพวงศ์, 130 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของการเกิดความเด่นชัดในความตาย เพศ และความดึงดูดใจทางกายภาพของผู้หญิง ที่มีต่อการประเมินความดึงดูดใจต่อผู้หญิงและการเหยียดเพศแบบแยกตัว ผู้ร่วมการทดลองประกอบด้วยนิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 200 คน จัดเข้าสู่งการทดลอง 8 เงื่อนไข แบ่งเป็นเงื่อนไขละ 25 คน ผู้วิจัยจัดกระทำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดความเด่นชัดตามแต่ละเงื่อนไข แล้วให้ตอบมาตราวัดสภาวะอารมณ์ จากนั้นจึงให้ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และ ความประทับใจต่อภาพผู้หญิงและตอบมาตราวัดการเหยียดเพศแบบแยกตัว

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิง ยั่วยวนและภาพผู้หญิงเรียบร้อยไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม ในขณะที่ประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนต่ำกว่าเงื่อนไขควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม
2. ผู้ชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิง ยั่วยวนไม่แตกต่างจากภาพผู้หญิงเรียบร้อย ในขณะที่ประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนต่ำกว่าภาพผู้หญิง เรียบร้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. ผู้หญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความ ประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนและภาพผู้หญิงเรียบร้อยไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม
4. ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายผู้ชายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิง ยั่วยวนและภาพผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ประเมินความประทับใจต่อ ภาพผู้หญิงยั่วยวนและภาพผู้หญิงเรียบร้อยไม่แตกต่างจากผู้หญิง
5. ในเงื่อนไขควบคุมผู้ชายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนและภาพผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .001 ตามลำดับ อีกทั้งยังประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนและภาพ ผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. ผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายมีคะแนนจากมาตราวัดสภาวะอารมณ์ไม่แตกต่างจากผู้ที่ได้รับการ เหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่
7. ผู้ชายมีคะแนนจากมาตราวัดการเหยียดเพศแบบแยกตัวสูงกว่าผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่ ผู้ชายที่ ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ได้ประเมินภาพผู้หญิงยั่วยวนมีคะแนนจากมาตราวัดการเหยียดเพศ แบบแยกตัวไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม

สาขาวิชา.....จิตวิทยาสังคม.....ลายมือชื่อนิสิต.....นลินทิพย์ คชพงษ์
ปีการศึกษา..... 2550.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

4878109638 : MAJOR SOCIAL PSYCHOLOGY

KEY WORD: TERROR MANAGEMENT / ATTRACTIVENESS EVALUATION / AMBIVALENT SEXISM

NALINTHIP KHODCHAPONG: EFFECTS OF MORTALITY SALIENCE, SEX, AND WOMEN'S PHYSICAL ATTRACTIVENESS ON ATTRACTIVENESS EVALUATION OF WOMEN AND AMBIVALENT SEXISM.

THESIS ADVISOR: PROF. JARUNGKUL BURAPAVONG, 130 pp.

The purpose of this research was to study the effect of mortality salience, sex, and women's physical attractiveness on attractiveness evaluation of women and ambivalent sexism. Participants were 200 Chulalongkorn University undergraduate students. The design was a 2 salience (mortality vs. poor grade) x 2 sex (male vs. female) x 2 woman target picture (seductive vs. wholesome), with 25 students in each cell. Participants were primed with either mortality or poor grade and asked to respond to the PANAS scale. Then they evaluated the physical attractiveness of either a seductive or a wholesome woman in a picture as well as rated their impression of her. Finally, they were asked to respond to the ambivalent sexism scale.

The results are as follow:

1. Males in the mortality salience condition do not differ from males in the control condition in their ratings of the physical attractiveness of both the seductive and the wholesome women. Mortality salience males were significantly less impressed by the seductive woman than males in the control condition ($p < .05$) but their impression of the wholesome woman do not differ.
2. Males in the mortality salience condition do not differ in their ratings of the physical attractiveness of the seductive woman as compared to the wholesome women but they are significantly less impressed by the seductive woman ($p < .001$).
3. Females in the mortality salience condition do not differ from females in the control condition in both their ratings of the physical attractiveness and their impression of both the seductive and the wholesome women.
4. Among mortality salience participants, males rate the physical attractiveness of both the seductive and the wholesome women significantly higher than females ($p < .05$) but their impressions of both the seductive and the wholesome women do not differ from those of the females.
5. Among control conditions, males not only rate the physical attractiveness of both the seductive and the wholesome women significantly higher than females ($p < .01$, $p < .001$ respectively) but they are also more impressed by both the seductive and wholesome women than females ($p < .05$).
6. Mortality salience and poor grade salience participants do not have different PANAS scores.
7. Males score significantly higher than females on ambivalent sexism ($p < .01$). However, males viewing seductive women in the mortality salience condition do not differ from those in the control condition on ambivalent sexism scores.

Field of study...Social Psychology..... Student's signature...*Nalintip Khodchapong*.....

Academic year .....2007.....Advisor's signature...*Jarungkul Burapavong*.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงด้วยความเมตตากรุณาของอาจารย์จรุงกุล นูรพวงค์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ซึ่งเสียสละเวลาอันมีค่า ถ่ายทอดวิชาความรู้ ข้อคิดเห็น และคำแนะนำในการวิจัย ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านและขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คัดนางค์ มณีศรี อาจารย์ ดร. อภิษฎา ไชยวุฒิกธน์วานิช และอาจารย์ทิพย์นภา หวนสุริยา คณาจารย์สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ทางด้านจิตวิทยา และให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย ที่ได้กรุณาถ่ายทอดวิชาความรู้ และชี้แนะแนวทางอันมีค่าในการดำเนินชีวิตแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ มัทยา จิตติรัตน์ อาจารย์ ดร.กุลยา เดชอิทธิรัตน์ อาจารย์สมบุญ จารุเกษมทิวี ที่ให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยในการเก็บข้อมูลจากนิสิตในชั้นเรียน พร้อมกันนี้ ขอขอบคุณนิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยมีความเชื่อเสมอมาว่า ทุกความสำเร็จของคน ๆ หนึ่ง มักมีผู้อยู่เบื้องหลังมากมาย จึงขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม สำหรับความรู้สึที่ดี ๆ ที่ได้ร่วมทุกข์ร่วมสุข และฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ร่วมกันมาจนจบ ขอขอบคุณเหล่าเพื่อน ๆ จากสถาบันเก่าที่น่ารักทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือและสง่ากำลังใจมาให้เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอขอบคุณ คุณวิไลลักษณ์ ลังกา พี่สาวที่แสนน่ารักของผู้วิจัย ที่คอยดูแลให้ความช่วยเหลือทุกสิ่งทุกอย่าง ตลอดจนเป็นกำลังใจอันมีค่าในยามที่ผู้วิจัยรู้สึกเหนื่อยล้า

สุดท้าย ผู้วิจัยขอขอบความสำเร็จทั้งหมดให้กับบิดามารดา ผู้ให้ชีวิต ให้ความรักความห่วงใย ห่มเทากำลังใจ กำลังใจให้กับผู้วิจัยตลอดมา รวมถึงพี่ชายและทุก ๆ คนในครอบครัวขนาดใหญ่ของผู้วิจัยที่คอยอยู่เคียงข้าง และเป็นกำลังใจ ความรู้สึกที่ดีเหล่านี้ ทำให้ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และมีแรงกำลังใจในการเผชิญกับบททดสอบต่อไปของชีวิต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	3
การพัฒนาสมมติฐาน.....	25
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	29
สมมติฐานที่ใช้ในการวิจัย.....	29
คำจำกัดความที่เกี่ยวข้องในการวิจัย.....	30
ตัวแปรในการวิจัย.....	31
ขอบเขตของการวิจัย.....	33
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	33
บทที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	34
กลุ่มตัวอย่าง.....	34
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	36
ขั้นตอนการทดลองและการเก็บข้อมูล.....	45
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48

บทที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
บทที่ 4 อภิปรายผลการทดลอง.....	77
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	88
รายการอ้างอิง.....	94
ภาคผนวก.....	98
ภาคผนวก ก.....	99
ภาคผนวก ข.....	101
ภาคผนวก ค.....	103
ภาคผนวก ง.....	105
ภาคผนวก จ.....	113
ภาคผนวก ฉ.....	122
ภาคผนวก ช.....	124
ภาคผนวก ซ.....	125
ภาคผนวก ฌ.....	126
ภาคผนวก ฎ.....	128
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	130

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงเงื่อนไขการวิจัย.....	32
2 จำนวนตัวอย่างจริงในการวิจัย.....	35
3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความตั้งใจทางกายภาพและความตั้งใจทางเพศ ระหว่างภาพที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศและภาพที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อยของ นางแบบคนที่ 1.....	39
4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความตั้งใจทางกายภาพและความตั้งใจทางเพศ ระหว่างภาพที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศและภาพที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อยของ นางแบบคนที่ 2.....	39
5 กลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการสร้างมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว.....	42
6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศ แบบแยกขั้วโดยวิธีการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ทราบลักษณะอยู่แล้ว.....	43
7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศ แบบแยกขั้วระหว่างเพศชายและเพศหญิง.....	44
8 แสดงเงื่อนไขการวิจัย.....	50
9 ข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วมการทดลอง	52
10 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ จำแนกตาม การเกิดความเด่นชัด ลักษณะของภาพ และเพศ.....	54
11 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความประทับใจ จำแนกตาม การเกิดความเด่นชัด ลักษณะของภาพ และเพศ.....	55
12 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศ แบบแยกขั้วจำแนกตาม การเกิดความเด่นชัด ลักษณะของภาพ และเพศ	56
13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ.....	57
14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนความประทับใจ.....	58
15 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความตั้งใจ ใจทางกายภาพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 1 และ 3	59
16 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความประทับใจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 1 และ 3.....	60

ตารางที่	หน้า
30	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความประทับใจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 3 และ 7.....69
31	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความพึงพอใจ ทางกายภาพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 4 และ 8.....70
32	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความประทับใจ ใจระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 4 และ 8.....70
33	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที ของคะแนนจากมาตร วัดสภาวะอารมณ์ ระหว่างผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย และผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่.....71
34	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที ของคะแนนจากมาตรวัดการ เหยียดเพศแบบแยกขั้ว ระหว่างผู้ร่วมการทดลองเพศชายและเพศหญิง.....72
35	การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว.....73
36	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนจาก มาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลอง ที่ 1 และ 3.....76
37	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....76

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1	โครงสร้างทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตาย.....9
2	ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตาย.....10
3	สรุปขั้นตอนการดำเนินการทดลอง.....47
4	เปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตคะแนนความตั้งใจทางกายภาพของ กลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขที่ 1 ถึง 8.....74
5	เปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตคะแนนความประทับใจของกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไข ที่ 1 ถึง 8.....75

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เคยคิดบ้างไหมว่าในระหว่างที่เราดำเนินชีวิตไปในแต่ละวัน ในแต่ละขณะที่เรายังมีลมหายใจและรับรู้การมีอยู่ของตัวเรานั้น มีชีวิตที่จากไปอย่างไม่หวนกลับ...การจากไปที่เราเรียกว่า “ความตาย” แม้ว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจะพัฒนาจนถึงขั้นปลูกถ่ายอวัยวะได้เกือบทุกส่วนแล้วก็ตาม แต่เราก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงความตายได้ ดังพุทธภาษิตที่ว่า “ทั้งเด็ก ทั้งผู้ใหญ่ ทั้งคนพาล ทั้งบัณฑิต ทั้งคนมี ทั้งคนจน ล้วนเดินหน้าไปหาความตายทั้งหมด” (ประยูรธ ปรยุตโต, 2548)

ทั้งนี้ เราต่างก็ทราบกันดีว่า “ความตาย” เป็นภัยใหญ่หลวงที่คุกคามคนธรรมดาสามัญทุกคน เป็นจุดรวมของความหวาดกลัวทุกชนิด นำมาซึ่งความรู้สึกเศร้าโศกเสียใจ สลดหดหู่ และความวิตกกังวลมากเพียงใด ทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตาย (Terror Management Theory - Solomon, Greenberg, & Pyszczynski, 1991b) พิสูจน์ให้เห็นว่า ความหวาดกลัวความตายนั้นมีผลต่อความคิด เจตคติ ตลอดจนพฤติกรรมทางสังคมของบุคคล แม้กระทั่งในหลักคำสอนของพุทธศาสนาเอง ยังได้อ้างถึงการตระหนักรู้ต่อความตายเอาไว้ในฐานะเป็นอุบายเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล ปลูกเร้าให้เกิดความรู้สึกตื่นตัว ไม่ประมาท เร่งชวนชวายุปฏิบัติกิจหน้าที่ ทำสิ่งดีงามเป็นประโยชน์ ประพฤติตนตามหลักการของศาสนาและวัฒนธรรม

จากการศึกษาวิจัยเชิงประจักษ์ตามแนวทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตาย พบว่า หนึ่งในหลาย ๆ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากความหวาดกลัวความตายนั้นก็คือ การละทิ้งความปรารถนาทางเพศ ปฏิเสธความสนใจหรือความดึงดูดใจต่อสิ่งเร้าที่กระตุ้นความต้องการทางเพศ ตลอดจน ประเมินความดึงดูดใจต่อผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนทางเพศในทิศทางลบ ซึ่งตามทฤษฎีนี้สามารถอธิบายปรากฏการณ์ดังกล่าวได้ว่าเป็นเพราะความปรารถนาทางเพศนั้นเปรียบเสมือนเครื่องเตือนให้บุคคลระลึกถึงสัญชาติญาณของความเป็นสัตว์ในตนเอง กระตุ้นความทรงจำให้บุคคลตระหนักในสังขารและความตายของตนเองมากขึ้น นำไปสู่ความรู้สึกวิตกกังวล หวาดกลัว ซึ่งบุคคลจะเกิดการตอบสนองต่อการคุกคามนี้โดยการลดความดึงดูดใจ

เกิดการตอบสนองในทิศทางลบ และกล่าวโทษต่อสิ่งเร้าหรือบุคคลผู้ที่กระตุ้นความปรารถนาทางเพศของพวกเขาเหล่านั้น

อย่างไรก็ตาม ผลของการศึกษาตามแนวทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตายนั้นก็ไม่ได้ยืนยันอย่างชัดเจนว่า การกระตุ้นให้บุคคลเกิดความเด่นชัดในความตายนั้นจะส่งผลให้บุคคลลดความดึงดูดใจหรือความประทับใจที่มีต่อผู้หญิงโดยทั่วไป หรือเกิดขึ้นเฉพาะกับผู้หญิงที่มีลักษณะยั่ววนใจทางเพศ เพราะฉะนั้น ในการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการตรวจสอบว่าในสถานการณ์ที่บุคคลเกิดความเด่นชัดในความตาย ระหว่างผู้หญิงที่มีลักษณะยั่ววนใจทางเพศ และผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อยนั้นจะได้รับการประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพหรือความประทับใจมาก น้อย ต่างกันอย่างไร

ถึงแม้ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายจะส่งผลให้บุคคลลดความสนใจหรือความดึงดูดใจต่อผู้หญิงที่มีลักษณะยั่ววนใจทางเพศตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่อย่างไรก็ตาม ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายนี้อาจได้ส่งผลถึงความดึงดูดใจแบบโรแมนติก (romantic) กล่าวคือ เพศชายจะปกป้องตนเองจากการการถูกคุกคามให้ตระหนักในสัญชาตญาณของความ เป็นสัตว์อันเกิดจากการถูกกระตุ้นความปรารถนาทางเพศ ด้วยการเหยียดเพศแบบแยกขั้วต่อเพศหญิง ซึ่งตามทฤษฎีของ Glick และ Fiske (2001) ได้แสดงให้เห็นว่า เพศชายจะเกิดความรู้สึกในเชิงเป็นปฏิปักษ์ หรือประณามหยามเหยียดต่อเพศหญิงที่มีลักษณะยั่ววนใจ มีบทบาทที่ขัดกับจารีตประเพณี แต่ในขณะเดียวกัน เพศชายก็จะรู้สึกในเชิงยกย่องเทิดทูนต่อเพศหญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อยและมีบทบาททางเพศที่สอดคล้องกับจารีตประเพณีและวัฒนธรรมของตน ดังนั้น การศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการตรวจสอบว่าผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายนั้น สามารถส่งผลให้เพศชายเกิดการเหยียดเพศแบบแยกขั้วต่อเพศหญิงได้จริงหรือไม่

อย่างไรก็ตาม การศึกษาผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายตามที่กล่าวมาข้างต้นนี้ มักจำกัดขอบเขตอยู่เฉพาะในแถบวัฒนธรรมตะวันตกเสียเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งแน่นอนว่าจะต้องมีความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทยไม่ว่าจะเป็นทางด้านศาสนา ความเชื่อหรือแม้แต่กระทั่งลักษณะวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อเป็นการขยายแนวคิดตามทฤษฎีนี้ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาและตรวจสอบว่าในลักษณะวัฒนธรรมไทยเช่นนี้ ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายจะเหมือนหรือแตกต่างจากผลการศึกษาในวัฒนธรรมตะวันตกอย่างไร

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตาย

ทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตาย (Terror Management Theory - Solomon et al., 1991b) เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงความเชื่อหรือวิถีปฏิบัติทางวัฒนธรรมที่ช่วยให้บุคคลสามารถสะกดกลั่นหรือระงับความหวาดกลัวความตายอันเป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ ความเชื่อที่บุคคลนำมาใช้ในการจัดการกับความหวาดกลัวความตายนั่นเอง

หากมองผ่าน ๆ แล้ว ทฤษฎีนี้อาจดูเหมือนเป็นทฤษฎีที่ยากต่อการทำความเข้าใจและเกินกว่าที่จะเชื่อถือได้ แต่หากพิจารณาอย่างถ่องแท้แล้ว ทฤษฎีนี้มีมุมมองที่กว้างไกลและมีเป้าหมายสำคัญในการอธิบายคำถามที่ว่า “ทำไมมนุษย์เราจึงมีพฤติกรรมเช่นนั้น...เช่นนั้น” ซึ่งคำถามนี้ถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของนักจิตวิทยาเลยทีเดียว

แนวคิดดั้งเดิมของทฤษฎีนี้มีต้นกำเนิดมาจากนักมานุษยวิทยาทางวัฒนธรรมชื่อ Ernest Becker (1973 อ้างถึงใน Solomon et al., 1991b) ซึ่งเขาได้ตั้งข้อสันนิษฐานว่า มนุษย์เผชิญหน้ากับความตายและความโศกเศร้าผ่านกระบวนการทางวัฒนธรรมที่กลุ่มคนในสังคมร่วมกันสร้างขึ้น เพราะฉะนั้นแล้ว สิ่งที่ทำให้มนุษย์แตกต่างจากสัตว์อื่น ๆ จึงไม่ใช่สาเหตุเพียงแค่ว่ามนุษย์เป็นสัตว์สังคม หากแต่เป็นเพราะวัฒนธรรมที่มนุษย์สร้างขึ้นมานั่นเอง ต่อมาในปี 1980 Sheldon Solomon, Tom Pyszczynski และ Jeff Greenberg จึงได้ร่วมกันพัฒนาทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตายขึ้น ทฤษฎีนี้จึงเป็นผลมาจากความพยายามของพวกเขาในการถ่ายทอดแนวคิดของ Becker ไปสู่ระเบียบแบบแผนที่สามารถตรวจสอบได้อย่างละเอียดมากขึ้น

ข้อสมมติของทฤษฎี

ทฤษฎีนี้มีข้อสมมติว่ามนุษย์และสัตว์มีความคล้ายคลึงกันตรงที่ต่างก็ดำรงชีวิตโดยขึ้นอยู่กับความต้องการพื้นฐานของร่างกาย และสัญชาตญาณในการปกป้องตนเองให้อยู่รอดปลอดภัย แต่สิ่งที่ทำให้มนุษย์แตกต่างจากสัตว์โลกอื่น ๆ ก็คือมนุษย์มีความสามารถทางสมองทำให้เกิดความคิด ความเข้าใจ แนวคิดและหลักการของเหตุผลตามความเป็นจริง และที่เหนือกว่าสิ่งอื่นใดก็คือ พัฒนาการทางสมองนี้ทำให้มนุษย์ตระหนักถึงความไม่แน่นอนของการดำรงชีวิตอยู่ของ

ตนหรือความตายซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ทั้งนี้ เมื่อสัญชาตญาณของการดำรงชีวิตอยู่ ประกอบกับการตระหนักถึงความไม่แน่นอนของชีวิตหรือความตายนั่นจึงได้ส่งผลให้มนุษย์เกิดความวิตกกังวลและความหวาดกลัวขึ้น (Greenberg, Pyszczynski, Solomon, Simon, & Breus, 1994)

ตามหลักการของทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตาย เสนอว่า มนุษย์มีวิธีการจัดการและบรรเทาความหวาดกลัวจากความตายผ่านรูปแบบการปกป้องตนเองจากความวิตกกังวล (Dual-component anxiety-buffer) ซึ่งประกอบไปด้วย

1. มโนทัศน์ทางวัฒนธรรม (cultural worldview)

ตามทฤษฎีของ Becker (1973 อ้างถึงใน Solomon et al., 1991b) วัฒนธรรม คือความเชื่อหรือสัญลักษณ์ที่บุคคลในกลุ่มสังคมร่วมกันสร้างขึ้นเพื่อให้ประโยชน์ในการลดความหวาดกลัวหรือการจัดการความรู้สึกจากการตระหนักถึงความตาย นอกจากนี้ วัฒนธรรมยังเป็นช่องทางสำหรับบัญญัติแนวคิดต่าง ๆ เพื่อให้กลุ่มคนในสังคมได้ยึดถือปฏิบัติร่วมกัน ทำให้ชีวิตค้นพบคุณค่า ความหมาย ความมั่นคง บทบัญญัติเกี่ยวกับสิ่งที่ดีและมีคุณค่าซึ่งมนุษย์ทุกคนในสังคมควรประพฤติปฏิบัติ ในทุกๆวัฒนธรรมจะมีคำอธิบายที่เกี่ยวกับการสร้างโลก คำตอบของการดำรงชีวิตอยู่ คำอธิบายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากความตาย ตลอดจนคำมั่นสัญญาของความเป็นอมตะหรือการเดินทางไปสู่ชาติภพที่ดีสำหรับผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตนตามบทบัญญัติของวัฒนธรรม

มโนทัศน์ทางด้านวัฒนธรรมของแต่ละบุคคลถูกพัฒนามาตั้งแต่อยู่ในช่วงวัยเด็กภายใต้บริบทของการเรียนรู้ทางสังคม ดังนั้นจึงเปรียบเสมือนแนวคิดที่ค่อยๆ ปรากฏขึ้น ในกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม เด็ก ๆ มักจะได้รับการอบรมสั่งสอนให้ประพฤติ ปฏิบัติตนตามตามกฎระเบียบหรือคำสั่งของผู้ปกครอง เช่น ห้ามเล่นของมีคมหรือ ให้แสดงความเคารพต่อผู้ที่อาวุโสกว่าตน ทั้งนี้เพื่อที่จะปกป้องพวกเขาจากอันตรายภายนอก และปลูกฝังให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับบรรทัดฐานของสังคม เพราะฉะนั้นแล้ว เด็ก ๆ ก็จะเรียนรู้ว่า ถ้าหากพวกเขาประพฤติตัวเป็น “เด็กดี” สามารถปฏิบัติตนได้ตามกฎระเบียบหรือคำสั่งที่ผู้ปกครองกำหนดไว้ พวกเขาก็จะได้รับสิ่งตอบแทนที่ดี ๆ เช่น คำชม ของรางวัล หรือแม้กระทั่งความรู้สึกที่ดี ๆ เป็นสิ่งตอบแทน ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากพวกเขาประพฤติตัวเป็น “เด็กไม่ดี” มีพฤติกรรมที่ขัดกับกฎระเบียบของสังคม สิ่งตอบแทนที่พวกเขาจะได้รับก็คือ การดูถูกลงโทษ การถูกตำหนิ ตลอดจนการถูกลงโทษ

เมื่อเป็นดังนี้แล้ว บุคคลจึงเกิดการเรียนรู้ว่าพฤติกรรมที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานหรือวัฒนธรรมของสังคมนั้นจะเป็นผลให้เกิดการยอมรับและเห็นชอบจากผู้ปกครอง ซึ่งในท้ายที่สุดแล้วก็จะทำให้พวกเขาเกิดความรู้สึกที่ดี มั่นคงและปลอดภัย ในขณะที่เดียวกัน พฤติกรรมที่สวนทางกับบรรทัดฐานหรือวัฒนธรรมของสังคมนั้นก็ทำให้บุคคลเกิดความวิตกกังวลและนำมาซึ่งความรู้สึกไม่ปลอดภัยจากการไม่ได้รับการเห็นชอบ หรือยอมรับจากสังคม (Pyszczynski, Greenberg, & Solomon, 2001) ฉะนั้น บุคคลจึงเรียนรู้ที่จะควบคุมพฤติกรรมของตนให้ปฏิบัติตามบรรทัดฐานหรือวัฒนธรรมของสังคมเพื่อที่พวกเขาจะสามารถรักษาการเห็นชอบยอมรับจากสังคมและเกิดความวิตกกังวลน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรืออาจเรียกได้ว่าบุคคลพยายามที่จะประพฤติปฏิบัติตัวให้ดีสอดคล้องกับวัฒนธรรมของสังคมของตน เพื่อให้ตนเองรู้สึกมั่นคงปลอดภัย จากความวิตกกังวลหรือความหวาดกลัวทั้งปวง ตลอดจนรับรู้ว่าเป็นส่วนหนึ่งที่มีคุณค่าน่ายกย่องในสังคม เป็นคนดี มีลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับสิ่งที่ดี ๆ

กล่าวโดยสรุปแล้ว หลักการของทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตายนั้นได้อธิบายว่ามโนทัศน์ทางวัฒนธรรม (cultural worldview) เข้ามาเกี่ยวข้องในฐานะที่เป็นตัวช่วยในการบรรเทาความวิตกกังวลและความหวาดกลัวจากความตายของมนุษย์ เนื่องจากวัฒนธรรมนั้นเป็นเสมือนกับบ่อเกิดของแนวคิดเกี่ยวกับ คุณค่า ความหมาย (meaning), ค่านิยม (value) , หลักการ กฎระเบียบ(order) ต่างๆที่แต่ละสังคมบัญญัติขึ้นเพื่อให้บุคคลใช้เป็นมาตรฐานในการดำรงชีวิต ซึ่งถ้าหากบุคคลได้ปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับมาตรฐานตามที่สังคมกำหนดไว้ก็จะทำให้บุคคลรู้สึกว่าตนเป็นบุคคลที่ดีมีคุณค่า รู้สึกปลอดภัยเพราะสิ่งที่ไม่ดี (bad things) จะไม่เกิดขึ้นกับคนดี (good people) นอกจากนี้ วัฒนธรรมยังให้แนวคิดเกี่ยวกับคำมั่นสัญญาของความ เป็นอมตะ (promise of immortality) หรือการเดินทางสู่ชาติภพที่ดีในช่วงชีวิตหลังจากความตาย โดยผ่านทาง ความเชื่อ พิธีกรรมตามหลักการของแต่ละศาสนา สำหรับผู้ที่ดำเนินชีวิตหรือทำตัวดีเสมอกับบทบัญญัติตามแนวคิดและหลักการของศาสนา ช่วยให้บุคคลไม่หวั่นไหวและสามารถลดความวิตกกังวลและความหวาดกลัวจากความตายได้

2. การเห็นคุณค่าในตนเอง (self-esteem)

จากการศึกษาทางงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคุกคามการเห็นคุณค่าในตนเองแสดงให้เห็นว่าการถูกคุกคามการเห็นคุณค่าในตนเองนั้นก่อให้เกิดความวิตกกังวล ส่งผลให้บุคคลใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อลดความวิตกกังวลอันเป็นผลมาจากการถูกคุกคามนั้น เช่น การอหุমানสาเหตุเข้าข้างตนเอง (self serving attribution) หรือการประเมินตนเองในทางที่ดี, ปฏิเสธข้อมูลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการคุกคามการเห็นคุณค่าในตนเอง, ตลอดจนการอ้างถึงข้อเสียเปรียบของตนเอง (self-handicap) เพื่อรักษาการนับถือคุณค่าในตนเอง

ตามแนวคิดของทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตาย (Solomon, Greenberg, & Pyszczynski, 1991a) อธิบายว่า การเห็นคุณค่าในตนเองหมายถึง การรับรู้ว่าคุณคือคนดี เป็นส่วนหนึ่งที่มีคุณค่า มีความหมายเป็นประโยชน์ต่อสังคมและวัฒนธรรมของตน

การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นสิ่งที่รังสรรค์ขึ้นจากวัฒนธรรม บุคคลไม่สามารถรู้สึกได้ว่าตนเองเป็นบุคคลที่มีคุณค่า ถ้าหากพวกเขาไม่ได้ปฏิบัติตนตามมาตรฐานของบรรทัดฐานของวัฒนธรรมของตนจากแนวคิดดังกล่าว การเห็นคุณค่าในตนเองนั้นจึงเป็นเสมือนการรับรู้ของตัวบุคคลเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาได้ประพฤติ ปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานของแต่ละวัฒนธรรม ดังนั้น พฤติกรรมที่ดูมีคุณค่า น่ายกย่อง ในวัฒนธรรมหนึ่ง อาจจะทำให้ผลตรงกันข้ามกับในอีกวัฒนธรรมหนึ่งก็เป็นได้ เช่น ในวัฒนธรรมอเมริกา สภาพสังคมมีความเป็นปัจเจกบุคคลสูง มีค่านิยมในการรักอิสระ ผู้ที่พยายามแข่งขันหรือต่อสู้เพื่อให้ตนได้ประสบความสำเร็จโดยมีสนใจผลประโยชน์หรือความเสียหายของผู้อื่นจะได้รับการยกย่องเป็นอย่างสูง แต่ในขณะเดียวกัน บุคคลประเภทเดียวกันนี้ จะถูกคว่ำบาตรและถูกประณามเหยียดถ้าหากอยู่ในวัฒนธรรมแบบเอเชียซึ่งเน้นความร่วมมือร่วมใจ และให้ความสำคัญกับบทบาทของการเป็นสมาชิกกลุ่ม

จากการศึกษาผลการวิจัยต่างๆแสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์ที่คุกคามการเห็นคุณค่าในตนเองนั้นสามารถทำให้บุคคลเกิดความวิตกกังวล นำไปสู่การตั้งข้อสันนิษฐานที่ว่าถ้าหากการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นเสมือนกันชนของความวิตกกังวล เมื่อนั้นการกระตุ้นให้บุคคลเกิดความวิตกกังวลก็จะส่งผลให้บุคคลเกิดการสนับสนุนหรือเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองขึ้นเพื่อลดความวิตกกังวลที่เกิดขึ้น

ทั้งนี้ Solomon และคณะ (1991a) ได้ทดสอบข้อสันนิษฐานดังกล่าว โดยจัดกระทำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดความเด่นชัดในความตายโดยเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับความตาย ในขณะที่เดียวกันก็เสนอคำศัพท์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับความตายให้กับผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขควบคุม หลังจากนั้นจึงขอให้ผู้ร่วมการทดลองเลือกคำคุณศัพท์ที่บ่งบอกถึงลักษณะนิสัยของตนเองผลการทดลองแสดงให้เห็นว่า ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขที่เสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับความตายเลือกคำคุณศัพท์ที่บ่งบอกถึงลักษณะนิสัยในทางที่ดีและปฏิเสธคุณลักษณะนิสัยในทางที่ไม่ดีเพิ่มขึ้น

ทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตายสามารถอธิบายข้อสรุปนี้ได้ว่าการกระตุ้นให้บุคคลเกิดความวิตกกังวลโดยการเสนอสารเกี่ยวกับความตายนั้นจะทำให้พวกเขามีแนวโน้มที่จะหวนนำและส่งเสริมกันชนของความวิตกกังวลโดยการอ้างอิงถึงคุณลักษณะนิสัยในทางที่ดีและปฏิเสธคุณลักษณะนิสัยที่ไม่ดีเพื่อเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเอง

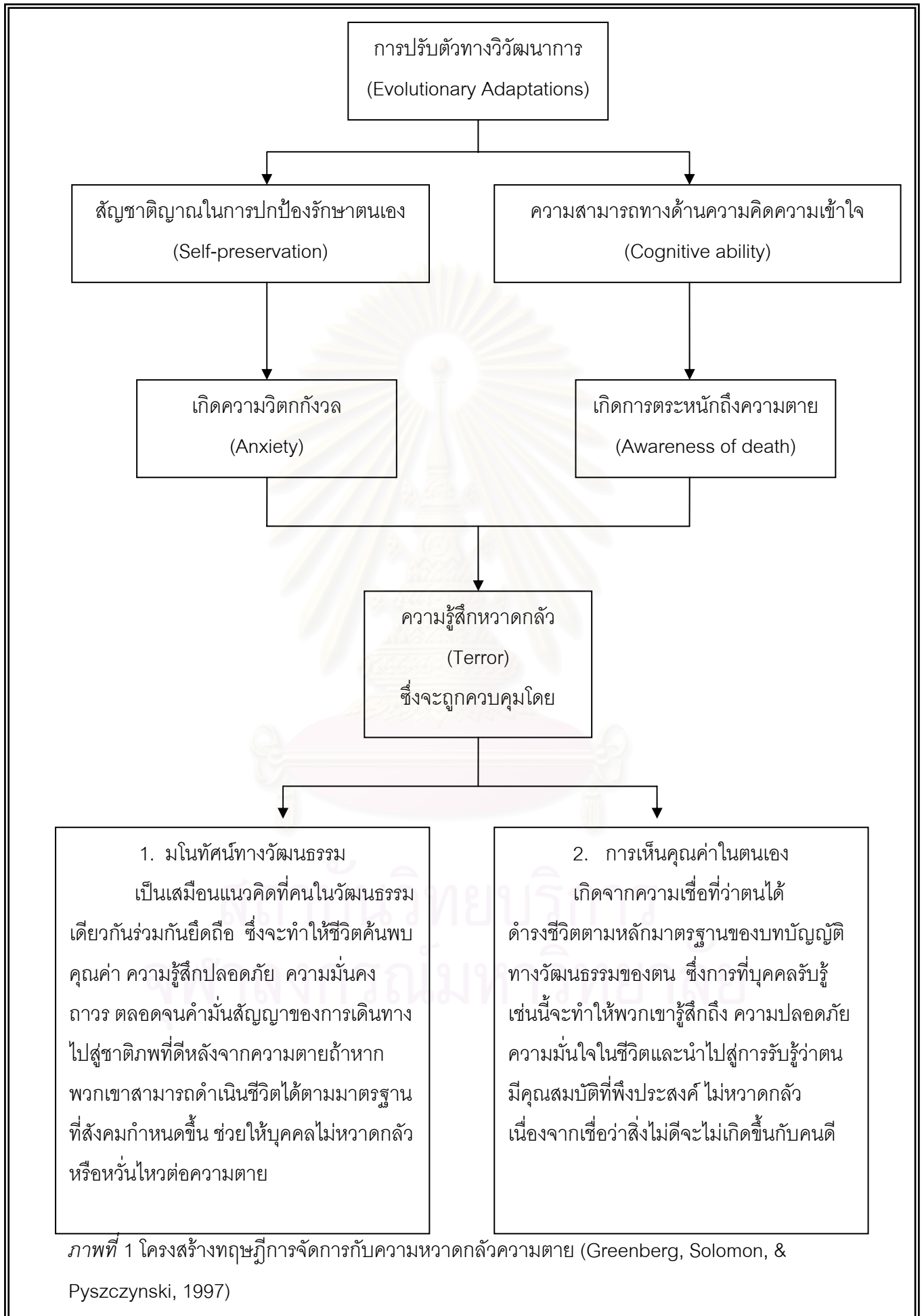
ดังนั้นแล้ว การเห็นคุณค่าในตนเองจึงเป็นเสมือนเครื่องปกป้องบุคคลจากความวิตกกังวลจากความตาย กล่าวคือ การที่บุคคลรับรู้ว่าคุณค่าตนประพฤติ ปฏิบัติตนดีเสมอกับมาตรฐานของกฎเกณฑ์สังคมและบริบททางวัฒนธรรมที่ตนอยู่อาศัย จะทำให้พวกเขารับรู้ว่าคุณสมบัติที่พึงประสงค์สำหรับความปลอดภัยและความมั่นใจในชีวิตและนำไปสู่ชาติภพที่ดีต่อไปในภายภาคหน้า (Goldenberg, McCoy, Pyszczynski, Greenberg, & Solomon, 2000)

จากแนวคิดดังกล่าวนี้ การเห็นคุณค่าในตนเองจึงสามารถมองได้ว่าเป็นเสมือนกับความรู้สึกถึงคุณค่าในตัวตนของบุคคลซึ่งจะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 2 ประการ ประการแรกคือ ความเชื่อมั่นศรัทธาและการยอมรับในคุณค่าของมโนทัศน์ทางวัฒนธรรม ประการที่สองคือ การรับรู้ว่าคุณค่าตนได้ปฏิบัติตามทบัญญัติหรือมาตรฐานของวัฒนธรรมนั้น และเห็นว่าตนมีบทบาทที่มีความสำคัญต่อวัฒนธรรมนั้น และจากเหตุผลทั้งหลายดังกล่าวนี้จึงทำให้สามารถยอมรับได้รูปแบบการปกป้องตนเองจากความวิตกกังวล (dual-component anxiety-buffer) ซึ่งได้แก่ มโนทัศน์ทางวัฒนธรรมและการเห็นคุณค่าในตนเองสามารถช่วยบรรเทาความวิตกกังวลจากการตระหนักถึงความตาย เนื่องจากองค์ประกอบดังกล่าวทำให้บุคคลรู้สึกว่าตนคือส่วนหนึ่งของสังคมหรือวัฒนธรรมที่มีคุณค่า มีความสำคัญ และมีชีวิตที่ยืนยาว

กล่าวโดยสรุปแล้ว ทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตาย (Greenberg, Solomon, & Pyszczynski, 1997) สันนิษฐานว่าการเข้าคู่กันของสัญชาตญาณในการปกป้องตนเองให้อยู่รอดปลอดภัย และพัฒนาการทางสมองที่ทำให้บุคคลเกิดความสามารถทางด้านความคิดความเข้าใจนั้นทำให้มนุษย์เกิดการตระหนักถึงความตายและนำมาซึ่งความหวาดกลัวในที่สุด ดังนั้น มนุษย์จึงหาวิถีวิธีมาใช้ในการควบคุมและลดความหวาดกลัวที่เกิดขึ้นนี้ โดยผ่านทางรูปแบบการปกป้องตนเองจากความหวาดกลัวความตาย (dual-component anxiety-buffer) ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 2 ประการ

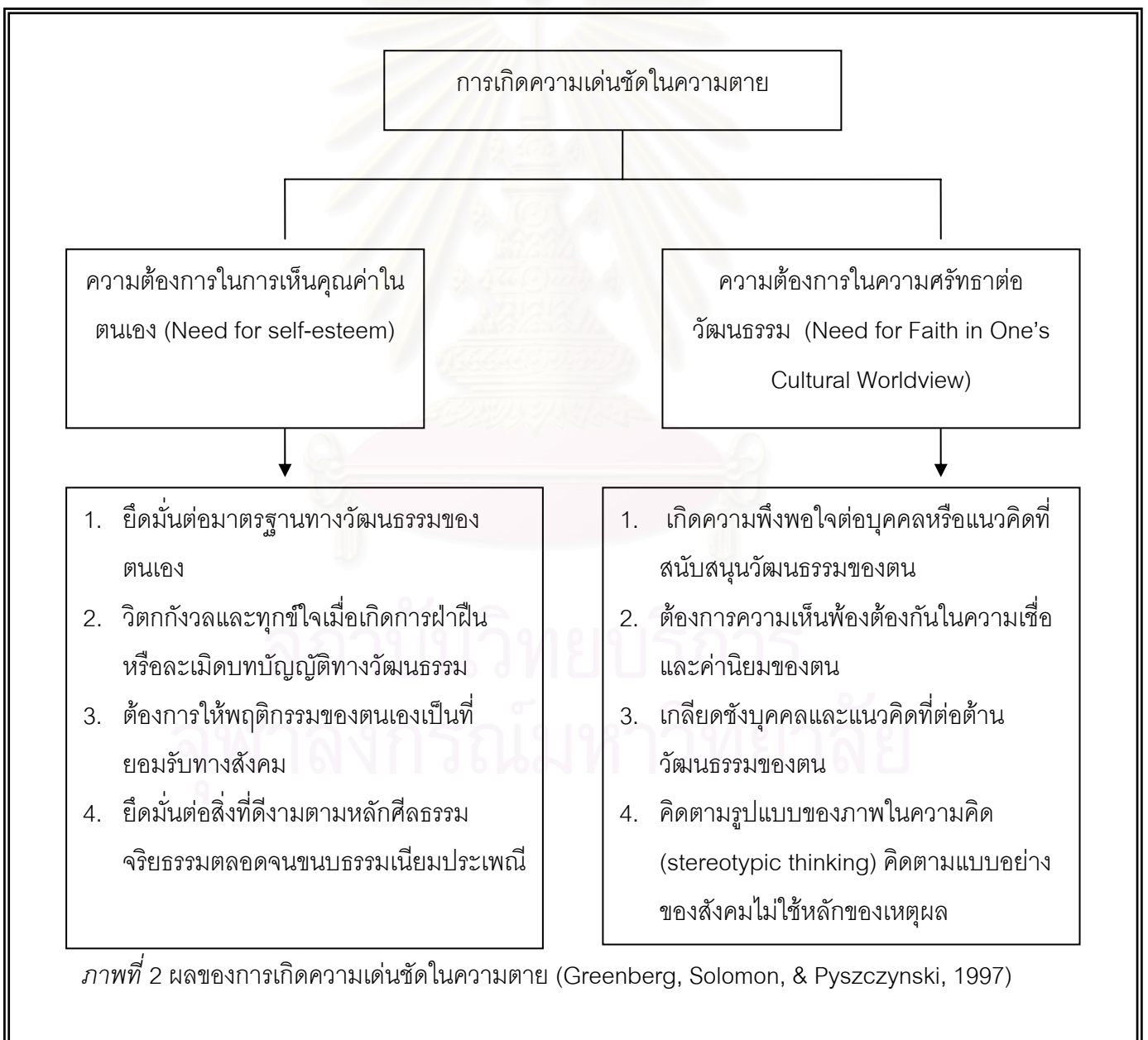
ประการแรกคือ ความเชื่อมั่น ศรัทธาในแนวคิดของมโนทัศน์ทางวัฒนธรรมของตน (cultural worldview) ประการที่สอง คือ การเห็นคุณค่าในตนเองอันเกิดจากความเชื่อที่ว่าตนได้ดำรงชีวิตตามหลักมาตรฐานของบทบัญญัติทางวัฒนธรรมของตน (self-esteem) ดังภาพที่ 1 และเพื่อที่จะปกป้องตนเองจากความหวาดกลัวความตาย บุคคลจึงเกิดความต้องการที่จะเสริมสร้างความเชื่อมั่น ศรัทธาในหลักวัฒนธรรมของตนและรักษาการเห็นคุณค่าในตนเองเพื่อต่อต้านการถูกคุกคามจากการตระหนักถึงความตาย ทั้งนี้ ความเชื่อมั่น ศรัทธาในหลักวัฒนธรรมของบุคคลนั้นสามารถเสริมสร้างได้โดยผ่านการอบรมสั่งสอน, รูปแบบของพิธีกรรมทางศาสนา, การสร้างความเชื่อมั่นและเห็นพ้องต้องกันในกลุ่มสังคม, หรือการมีปฏิริยาตอบโต้กับผู้อื่นที่มีแนวคิดทางวัฒนธรรมที่แตกต่างจากกลุ่มตน นอกจากนี้แล้ว บุคคลยังสามารถรักษาการเห็นคุณค่าในตนเองได้โดยการควบคุมพฤติกรรม ลักษณะนิสัย ค่านิยมให้เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับมาตรฐานที่สังคมกำหนดขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตาย (Mortality salience effects)

Greenberg และคณะ (1997) เสนอว่าพฤติกรรมทางสังคมของบุคคลมีเหตุจูงใจส่วนหนึ่งมาจากความปรารถนาที่จะรับรู้ว่าเป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคม ซึ่งการรับรู้เช่นนี้จะช่วยให้บุคคลลดความวิตกกังวลจากการตระหนักถึงความตาย เพราะฉะนั้น จากแนวคิดดังกล่าวจึงสามารถสรุปได้ว่าการเกิดความเด่นชัดในความตาย (mortality salience) สามารถส่งผลให้บุคคลเกิดเจตคติและมีพฤติกรรมต่างๆ เพื่อใช้เป็นหนทางในการปกป้องตนเองหรือลดความวิตกกังวลอันเนื่องมาจากการตระหนักถึงความตาย ดังภาพที่ 2

สมมติฐานของการเกิดความเด่นชัดในความตายอ้างว่าถ้าหากรูปแบบการปกป้องตนเอง จากความหวาดกลัวความตาย (dual-component anxiety-buffer) อันประกอบไปด้วยมโนทัศน์ทางวัฒนธรรม (cultural worldview) และการเห็นคุณค่าในตนเอง (self-esteem) นั้นช่วยลดความวิตกกังวลจากการตระหนักถึงความตาย ดังนั้น เมื่อกระตุ้นให้บุคคลเกิดการตระหนักในความตาย หรือเกิดความเด่นชัดในความตาย เมื่อนั้นบุคคลก็จะเพิ่มการยึดมั่น และศรัทธาต่อวัฒนธรรมของตนอย่างเหนียวแน่น และด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้บุคคลเกิดการตอบสนองต่อผู้ที่สนับสนุนหรือส่งเสริมวัฒนธรรมของตนในทางบวกมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันบุคคลก็จะเกิดการตอบสนองต่อผู้ที่คุกคามหรือโจมตีวัฒนธรรมของตนในทางลบมากยิ่งขึ้น

งานวิจัยตามแนวทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตายได้แสดงให้เห็นว่า ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายก่อให้เกิดการแยกขั้วทางเจตคติระหว่างกลุ่มบุคคลที่ส่งเสริม และบุคคลที่ละเมิดค่านิยมทางวัฒนธรรม (cultural value) เพิ่มความทุกข์ใจต่อผู้ที่มีพฤติกรรมที่คัดค้านต่อหลักศีลธรรมจรรยา รวมไปถึงเพิ่มความก้าวร้าวต่อผู้ที่เยาะเย้ยหรือทำทลายความเชื่อของกลุ่มตน อย่างไรก็ตาม เราสามารถยกตัวอย่างของผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายที่ส่งอิทธิพลถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ ดังนี้

การเกิดความรังเกียจเดียดฉันท์ (prejudice) ต่อบุคคลที่ล่วงละเมิดต่อหลักวัฒนธรรม

งานวิจัยทางด้านจิตวิทยาต่างๆได้แสดงให้เห็นว่าบุคคลมีแนวโน้มที่จะเกิดความรู้สึกไม่ชอบพอต่อบุคคลที่แตกต่างจากพวกตน อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาตามแนวคิดของทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตายนั้นก็สามารถอธิบายได้ว่าที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะมโนทัศน์ทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เปราะบาง ต้องอาศัยการสนับสนุนโดยผ่านทางความเห็นพ้องต้องการทางสังคม เพราะฉะนั้นแล้ว เพียงแค่การปรากฏตัวของผู้ที่มีความแตกต่างจากกลุ่มพวกของตนก็สามารถทำให้เกิดการคุกคามได้เนื่องจากบุคคลจะรู้สึกว่าผู้ที่แตกต่างจากกลุ่มตนนี้ได้ทำลายและทำลายความสอดคล้องหรือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในกลุ่มตน ซึ่งจากความรู้สึกดังกล่าวนี้ก็อาจจะก่อให้เกิดเป็นอคติหรือความรังเกียจเดียดฉันท์ขึ้นได้

อย่างไรก็ตาม Greenberg และคณะ (1990) ได้ทดสอบสมมติฐานนี้โดยขอให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินบุคคลที่เป็นพวกเดียวกันกับตนและพวกที่แตกต่างจากตน ในการศึกษาที่ 1 ผู้วิจัยพบว่า ในเงื่อนไขที่จัดกระทำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ผู้ร่วมการทดลองที่เป็นคริสเตียน ประเมินบุคคลเป้าหมายซึ่งเป็นชาวคริสเตียนด้วยกันในทางบวกมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ประเมินชาวยิวซึ่งเป็นบุคคลต่างกลุ่มในทิศทางลบมากขึ้น นอกจากนี้ใน การศึกษาที่ 3 ยังแสดงให้เห็นว่า

ในเงื่อนไขที่จัดกระทำให้เกิดความเด่นชัดในความตายนั้น ผู้ร่วมการทดลองที่เป็นชาวอเมริกัน ประเมินผู้เขียนบทความสนับสนุนวัฒนธรรมของอเมริกาในทิศทางบวกมากขึ้น และในขณะเดียวกันก็ประเมินผู้เขียนบทความต่อต้านวัฒนธรรมของอเมริกาในทิศทางลบมากขึ้น

จากการศึกษาดังกล่าวจึงแสดงให้เห็นว่าเมื่อบุคคลเกิดความเด่นชัดในความตายนั้น บุคคลจะเพิ่มความพึงพอใจต่อผู้ที่ยกย่อง นับถือวัฒนธรรมเดียวกันกับตน ในขณะที่เดียวกันก็จะเกิดความไม่พึงพอใจต่อผู้ที่คุกคามหรือโจมตีวัฒนธรรมของตน

ความก้าวร้าว (Aggression)

ทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตายเสนอว่าการรักษาความเชื่อมั่นศรัทธาในวัฒนธรรมของบุคคลนั้นสามารถสร้างขึ้นได้โดยการทำลาย หรือแสดงความก้าวร้าวต่อผู้ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มตน และเพื่อที่จะทดสอบสมมติฐานนี้ McGregor และคณะ (1998) จึงได้ทำการวิจัยโดยจัดกระทำให้ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตายและเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในการสอบ (เงื่อนไขควบคุม) กำหนดปริมาณของซอสเผ็ด (hot sauce) ที่จะให้กับผู้ร่วมการทดลองที่ยึดถือแนวคิดทางวัฒนธรรมที่แตกต่างจากกลุ่มตนรับประทาน การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ปริมาณของซอสเผ็ดที่ผู้ร่วมการทดลองให้กับบุคคลที่มีแนวคิดแตกต่างจากกลุ่มตนรับประทานเป็นตัวแปรตาม เนื่องจากซอสเผ็ดสามารถก่อให้เกิดความเจ็บปวด เสมือนเป็นการประทุษร้ายผู้ที่เราไม่ชอบพอ จึงสามารถใช้วัดความก้าวร้าวของบุคคลได้

ผลการทดลองครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐาน กล่าวคือ ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตายกำหนดปริมาณของซอสเผ็ดให้ผู้เหยียดหยามแนวคิดทางวัฒนธรรมของกลุ่มตนมากกว่าผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขควบคุม ซึ่งผลการทดลองครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายต่อบุคคลที่แตกต่างจากกลุ่มตนนั้นสามารถทำให้เกิดความรู้สึกถึงความเป็นปฏิกิริยาและพฤติกรรมก้าวร้าวได้

พฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ (Prosocial Behavior)

ถึงแม้ว่างานวิจัยก่อนหน้านี้นี้แสดงให้เห็นว่าการเกิดความเด่นชัดในความตายก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นปฏิกิริยา, ความก้าวร้าว, และความไม่พึงพอใจต่อบุคคลที่คุกคามทางวัฒนธรรม แต่กระนั้น การเกิดความเด่นชัดในความตายก็ยังมีบทบาทสำคัญที่ช่วยให้เกิดพฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ กล่าวคือ ตามแนวคิดทางวัฒนธรรมโดยส่วนใหญ่แล้ว การช่วยเหลือเกื้อกูล ความใจ

ดีมีเมตตา นับว่าเป็นลักษณะนิสัยที่ดี มีคุณค่าน่ายกย่อง และที่สำคัญมากไปกว่านั้นก็คือ ลักษณะนิสัยดังกล่าวนี้ช่วยเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองซึ่งเปรียบเสมือนเป็นตัวช่วยลดความรู้สึกหวาดกลัวความตาย เพราะฉะนั้นเมื่อบุคคลเกิดความเด่นชัดในความตาย บุคคลจึงลดความรู้สึกหวาดกลัวนี้โดยการเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองผ่านทางสร้างลักษณะนิสัยที่ดี เช่นการให้ความช่วยเหลือ ความมีเมตตากรุณา เป็นต้น

Rosenblatt, Greenberg, Solomon, Pyszczynski, และ Lyon (1989) ตรวจสอบแนวคิดดังกล่าวโดยจัดกระทำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดความเด่นชัดในความตายหลังจากนั้นจึงขอให้ผู้ร่วมการทดลองเสนอแนะรางวัลที่เหมาะสมสำหรับหญิงคนหนึ่งซึ่งเสี่ยงชีวิตช่วยตำรวจผู้ร้าย ผลการทดลองพบว่าผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตายมอบรางวัลให้กับหญิงผู้นั้นมากกว่าผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขที่ควบคุม เพราะฉะนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าการเกิดความเด่นชัดในความตายนั่นส่งผลให้บุคคลปรารถนาที่จะเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองโดยการยึดมั่นความใจดี มีเมตตา เพื่อเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองซึ่งเป็นตัวช่วยลดความหวาดกลัวจากการตระหนักถึงความตาย

รูปแบบการศึกษาผลของการเกิดความเด่นชัดในความตาย (Mortality Salience Studies)

ในปัจจุบันนี้ มีงานวิจัยที่ศึกษาถึงผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายมากกว่า 40 เรื่อง ทั้งในห้องทดลองและภาคสนามครอบคลุมทั้งในอเมริกา, แคนาดา, เยอรมนี, อิสราเอลหรือแม้แต่กระทั่งในญี่ปุ่น รูปแบบการศึกษาโดยทั่วไปนั้น ผู้วิจัยมักจะแจ้งให้ผู้ร่วมการทดลองทราบว่าเป็นการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะบุคลิกภาพกับการตัดสินใจ และเพื่อทำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดความเชื่อมั่นตามที่ผู้วิจัยแจ้ง ผู้วิจัยจึงมักจะให้ผู้ร่วมการทดลอง ประเมินลักษณะบุคลิกภาพของตนผ่านทางมาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพทั่วไป

หลังจากนั้น ผู้ร่วมการทดลองจึงถูกขอให้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความคิดและความรู้สึกเกี่ยวกับความตายของพวกเขา ซึ่งประกอบไปด้วยคำถามสั้นๆ จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

- โปรดจินตนาการถึงความตายของคุณและบรรยายความรู้สึกของคุณที่เกิดขึ้นจากจินตนาการนี้
- โปรดระบุให้เฉพาะเจาะจงที่สุดเท่าที่คุณจะทำได้ว่า “คุณคิดว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับคุณขณะร่างกายของคุณกำลังตายและเมื่อร่างกายของคุณได้ตายแล้ว”

ทั้งนี้ ผู้ร่วมการทดลองในกลุ่มควบคุมก็จะตอบแบบสอบถามในลักษณะคล้ายกันนี้ โดยเปลี่ยนหัวข้อจากความตายเป็นเหตุการณ์ที่ไม่น่ากลัว เช่น เรื่องเกี่ยวกับอาหาร , การดูทีวี, การสอบครั้งสำคัญหรืออาจจะไม่ต้องตอบแบบสอบถามใด ๆ เลย ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับแต่ละการศึกษา

การศึกษาเกี่ยวกับผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายของ Rosenblatt และคณะ (1989) ขอให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านกรณีศึกษาสั้น ๆ ของหญิงโสเภณีคนหนึ่งและให้ตัดสินโทษที่หญิงผู้นี้ควรได้รับ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานว่าการเกิดความเด่นชัดในความตายจะทำให้บุคคลเกิดการตอบสนองในทางลบต่อหญิงโสเภณีในฐานะที่เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการคุกคามและละเมิดหลักศีลธรรม

ผลการศึกษาพบว่า ในการศึกษาที่ 1 คณะลูกขุนในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตายตัดสินโทษของหญิงโสเภณีรุนแรงกว่าในเงื่อนไขควบคุม การศึกษาที่ 2 เป็นการทำซ้ำกับการศึกษาที่ 1 โดยเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างจากคณะลูกขุนเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ซึ่งก็ได้ผลเช่นเดียวกับการศึกษาก่อนหน้านี้ การศึกษาที่ 3 เป็นการทำซ้ำเพื่อตรวจสอบผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายต่อการตอบสนองของผู้ที่ละเมิดหลักศีลธรรม ซึ่งจากผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าการเกิดความเด่นชัดในความตายเพิ่มการตอบสนองในทางบวกต่อผู้ที่เป็นวีรบุรุษ เชิดชูหลักศีลธรรมวัฒนธรรมของตน นอกจากนี้ ยังเพิ่มรางวัลให้กับผู้หญิงที่เสี่ยงชีวิตเพื่อช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจจับผู้ร้ายที่ก่อคดีอาชญากรรม การศึกษาที่ 4 แสดงให้เห็นว่าการเกิดความเด่นชัดในความตายไม่ได้เพิ่มการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์หรือความรู้สึกอื่นใด และการเกิดความตระหนักในตนเองก็ไม่ได้ก่อให้เกิดผลดังกล่าว การศึกษาที่ 5 แสดงให้เห็นว่าการเกิดความเด่นชัดในความตายนั้นไม่ได้เพิ่มการตื่นตัวทางร่างกาย เช่น อัตราการเต้นของชีพจร, ความดันโลหิตหรือการเต้นของหัวใจ ดังนั้นแล้วจึงพิสูจน์ให้เห็นว่าการเกิดความเด่นชัดในความตายนั้นมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตื่นตัวทางสรีระของร่างกาย และในการศึกษาที่ 6 เป็นการทำซ้ำกับการศึกษาก่อนหน้านี้โดยใช้วิธีการจัดกระทำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดความเด่นชัดในความตายด้วยรูปแบบที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาทั้ง 6 นี้ สรุปได้ว่า การกระตุ้นให้บุคคลเกิดความเด่นชัดในความตายนั้นจะทำให้บุคคลเพิ่มการตอบสนองในทางลบต่อผู้ที่คุกคามต่อมโนทัศน์ทางวัฒนธรรมของตนในขณะเดียวกันก็จะเพิ่มการตอบสนองในทางบวกต่อผู้ที่สนับสนุน เชิดชู มโนทัศน์ทางวัฒนธรรมของตน

บทบาทของการจัดกระทำให้เกิดการเบี่ยงเบนทางความคิด (Distraction) จากการเกิดความเด่นชัดในความตาย

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีทางด้านการจัดการกับความหวาดกลัวความตาย แสดงให้เห็นว่า หลังจากจัดกระทำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดความเด่นชัดในความตายแล้วนั้น ผู้วิจัยมักให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินความรู้สึกหรือสภาวะอารมณ์ของตนเองโดยใช้มาตรวัดต่างๆ เช่น MAACL, PANAS (Watson, Clark, & Tellegen, 1988) ทั้งนี้ ก็เพื่อเป็นการจัดกระทำให้บุคคลเกิดการเบี่ยงเบนทางความคิด เนื่องจากการศึกษาของ Greenberg และคณะ (1994) นั้นได้ชี้ให้เห็นว่า ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายนั้นจะมีความเข้มข้นขึ้นเมื่อผู้ร่วมการทดลองถูกทำให้ไขว่เขวหรือเบี่ยงเบนจากการมุ่งประเด็นไปที่ความตาย

ผลการศึกษาเป็นที่น่าสนใจว่า ผลของความรู้สึกที่บุคคลรายงานมานั้นไม่ได้ถูกชักจูงจากการจัดกระทำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าความตายนั้นสามารถกระตุ้นกระบวนการจัดการกับความหวาดกลัวโดยปราศจากจิตสำนึกของความรู้สึกทางลบ ข้อค้นพบที่เกิดขึ้นนี้ สอดคล้องกับข้อยืนยันที่ว่าความหวาดกลัวในความตายนี้นั้นโดยส่วนใหญ่แล้วถูกระงับหรือเก็บกดไว้ และการตอบสนองในการปกป้องตนเองจากความหวาดกลัวนี้มักจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเห็นผลอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ การศึกษาของ Greenberg และคณะ (1994) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบบทบาทของการจัดกระทำให้บุคคลเกิดความเด่นชัดในความตาย และได้ออกแบบการวิจัยเพื่อทดสอบวัตถุประสงค์ดังกล่าว โดยเริ่มจากการเหนี่ยวนำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดความเด่นชัดในความตายโดยแบบสอบถามปลายเปิดเหมือนกับการศึกษาของ Rosenblatt และคณะ (1989) หลังจากนั้นจึงสุ่มแบ่งผู้ร่วมการทดลองออกเป็น 2 เงื่อนไข คือ เงื่อนไขที่จัดกระทำให้เกิดความเบี่ยงเบนความคิดจากการเกิดความเด่นชัดในความตาย และ เงื่อนไขที่ไม่ได้จัดกระทำให้เกิดการเบี่ยงเบน หลังจากนั้นจึงให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินความพึงพอใจที่มีต่อผู้เขียนเรียงความในเชิงสนับสนุนและผู้เขียนเรียงความในเชิงต่อต้านคนอเมริกา

ผลการทดลองพบว่า ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขที่จัดกระทำให้เกิดการเบี่ยงเบน รายงานว่ามีความพึงพอใจต่อผู้เขียนเรียงความสนับสนุนคนอเมริกามากกว่าในเงื่อนไขอื่นๆ นั้นแสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้วิจัยแทรกงานที่ทำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดการเบี่ยงเบนทางความคิดหลังจากการเหนี่ยวนำให้บุคคลเกิดความเด่นชัดในความตายแล้วนั้น ส่งผลให้บุคคลเกิดกระบวนการปกป้องมโนทัศน์ทางวัฒนธรรมของตนเอง กล่าวคือ บุคคลจะเพิ่มความรักใคร่และความพึงพอใจต่อผู้ที่สนับสนุนความเชื่อและวัฒนธรรมของตน

ข้อค้นพบในครั้งนี้ พิสูจน์ให้เห็นว่าอิทธิพลของการเกิดความเด่นชัดในความตายของบุคคลจะมีความเข้มข้นขึ้น หลังจากการจัดกระทำให้บุคคลเกิดการเบี่ยงเบนทางความคิด หลังจากการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย

นอกจากนี้ Pyszczynski, Greenberg, และ Solomon (1999) ยังพบอีกว่าผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายนั้นจะเกิดขึ้นเฉพาะกับบุคคลที่คิดเกี่ยวกับความตายและเกิดขึ้นโดยสัณฐานภายนอกจิตสำนึก (unconsciousness) ของตนเอง ทั้งนี้ จึงสามารถสรุปได้ว่าการเพิ่มขึ้นของกระบวนการปกป้องมโนทัศน์ทางวัฒนธรรมของบุคคลอันเป็นผลเนื่องมาจากการเกิดความเด่นชัดในความตายนั้นจะเข้มข้นขึ้นหลังจากที่บุคคลถูกทำให้เกิดการเบี่ยงเบนทางความคิดจากประเด็นปัญหาของความตาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายต่อการประเมินบุคคลที่ คุณงามวัฒนธรรม

Heine, Harihara, และ Niiya (2002) ศึกษาผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายในประเทศญี่ปุ่นโดยมีวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบว่าผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายนั้นสามารถเกิดขึ้นในวัฒนธรรมที่ไม่ใช่ฝั่งตะวันตกได้หรือไม่ ผู้วิจัยขอให้ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขที่จัดกระทำให้เกิดความเด่นชัดในความตายและเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในการสอบครั้งสำคัญ (เงื่อนไขควบคุม) อ่านบทความที่มีเนื้อหาโจมตีวัฒนธรรมของญี่ปุ่น หลังจากนั้นจึงให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินผู้เขียนบทความดังกล่าว

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินผู้เขียนบทความที่โจมตีวัฒนธรรมญี่ปุ่นในทางลบมากกว่าผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขควบคุม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตายที่ว่าเมื่อเกิดความเด่นชัดในความตาย บุคคลมีแนวโน้มที่จะเพิ่มการสนับสนุนและยึดมั่นศรัทธาต่อวัฒนธรรมของตนมากขึ้น

นอกจากนี้ยังทำให้ทราบอีกว่าผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในวัฒนธรรมตะวันตกเพียงเท่านั้น หากแต่สามารถเกิดขึ้นกับคนในวัฒนธรรมเอเชียได้เช่นเดียวกัน นั่นแสดงให้เห็นว่าแนวโน้มที่บุคคลจะสนับสนุนคุณค่าของตนเองในวัฒนธรรมของตนนั้นสามารถแผ่ขยายออกมานอกวัฒนธรรมตะวันตกได้เช่นกัน

Greenberg และคณะ (1990) ทดสอบสมมติฐานตามทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตายที่ว่า การจัดการทำให้บุคคลเกิดความเด่นชัดในความตายนั้นจะทำให้บุคคลเพิ่มความตั้งใจต่อผู้ที่เห็นพ้องต้องกันกับความเชื่อของตนและในขณะเดียวกันบุคคลก็จะลดความตั้งใจต่อผู้ที่คุกคามหรือต่อต้านความเชื่อของตน

การศึกษาในครั้งนี้แบ่งย่อยออกเป็น 3 การทดลอง โดยใช้วิธีการจัดการทำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดความเด่นชัดในความตายเช่นเดียวกันกับการศึกษาของ Rosenblatt และคณะ (1989) ซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับงานวิจัยมีดังนี้

การศึกษาที่ 1 ผู้ร่วมการทดลองที่นับถือศาสนาคริสต์ (คริสเตียน) ถูกขอให้ประเมินความประทับใจที่มีต่อหน้าม้า ซึ่งแบ่งเป็น 2 เงื่อนไข คือ เงื่อนไขที่นับถือศาสนาอื่น และเงื่อนไขที่นับถือศาสนาคริสต์ โดยก่อนที่ผู้ร่วมการทดลองจะประเมินหน้าม้า นั้น ผู้วิจัยได้จัดการทำให้ผู้ร่วมการทดลองส่วนหนึ่งเกิดความเด่นชัดในความตาย ผลการทดลองเป็นไปตามสมมติฐานที่คาดการณ์ไว้ คือ ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตายนั้น ประเมินความตั้งใจที่มีต่อผู้ที่นับถือศาสนาเดียวกัน (คริสเตียน) ในทางบวกมากยิ่งขึ้น และประเมินผู้ที่นับถือต่างศาสนา (ยิว) ในทางลบมากขึ้นเช่นเดียวกัน

การศึกษาที่ 2 นี้ต้องการตรวจสอบสมมติฐานที่ว่า การเกิดความเด่นชัดในความตายนั้นสามารถเพิ่มการประเมินความพึงพอใจในทางบวกกับสมาชิกในกลุ่มเดียวกัน และเพิ่มการประเมินความพึงพอใจในทางลบกับสมาชิกนอกกลุ่ม โดยหลังจากจัดการทำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดความเด่นชัดในความตายแล้วนั้น ผู้ร่วมการทดลองก็จะถูกขอให้ประเมินความตั้งใจที่มีต่อคู่ของตนในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ สติปัญญา คุณธรรม ตลอดจนความพึงพอใจที่จะทำงานร่วมด้วย ซึ่งผลการทดลองในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การเกิดความเด่นชัดในความตาย ทำให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินผู้ที่มีเจตคติในทิศทางที่แตกต่างกับกลุ่มตนในทางลบมากขึ้น

การศึกษาที่ 3 ตรวจสอบสมมติฐานที่ว่า การเกิดความเด่นชัดในความตายทำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดการตอบสนองในทางบวกต่อผู้ที่ยกย่องมโนทัศน์ทางวัฒนธรรมของตน และในขณะเดียวกันก็ทำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดการตอบสนองในทางลบต่อผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์มโนทัศน์ทางวัฒนธรรมของตน ในการศึกษา Greenberg และคณะ (1990) ได้จัดการทำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดความเด่นชัดในความตาย หลังจากนั้นจึงขอให้อ่านบทความที่คัดค้านและชื่นชมต่อลักษณะวัฒนธรรมของสหรัฐอเมริกา ซึ่งบทความเหล่านี้ถูกกำหนดว่ามาจากผู้เขียนสองแหล่ง คือ จากศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัย และจากหัวหน้าพรรคอเมริกันคอมมิวนิสต์ หลังจากที่ย่านจบแล้ว ผู้ร่วมการทดลองจึงถูกขอให้ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อบทความและผู้เขียนบทความ

ดังกล่าว ผลการทดลองในครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ การเกิดความเด่นชัดในความตายสนับสนุนให้บุคคลเกิดการตอบสนองในทางที่ดีต่อผู้ที่ยกย่องวัฒนธรรมของตน ในเวลาเดียวกันก็ตอบสนองในทางที่ไม่ดีต่อผู้ที่คุกคามหรือ วิพากษ์วิจารณ์วัฒนธรรมของตนเอง

กล่าวโดยสรุปแล้ว ผลการศึกษาทั้ง 3 นี้สนับสนุนสมมติฐานของทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตาย กล่าวคือ บุคคลจะเกิดความไม่พึงพอใจต่อผู้อื่นที่มีทัศนคติทางวัฒนธรรมที่แตกต่างจากตนเอง เนื่องจากผู้ที่มีความเชื่อหรือมโนทัศน์ทางวัฒนธรรมที่แตกต่างจากตนนั้นทำให้บุคคลขาดความเห็นพ้องต้องกันจนส่งผลต่อการคุกคามความศรัทธาในความเชื่อของตน

แนวคิดเรื่องความเกลียดชังต่อผู้หญิง (Misogyny)

ถึงแม้ว่าความมีเสน่ห์ช่วยยว่นทางเพศของผู้หญิงจะทำให้ผู้ชายเกิดความรู้สึกมีความสุข เพลิดเพลิน ร่าเริง เบิกบานใจที่ได้แสดงสัญชาตญาณของความเป็นชาย และความปรารถนาทางเพศของตนเองออกมา แต่ในขณะเดียวกัน ความมีเสน่ห์ทางเพศของผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจ เหล่านี้ก็ทำให้ผู้ชายเกิดความทุกข์โศกได้เช่นกัน ทั้งนี้เป็นเพราะตามแนวคิดของทฤษฎีปรัชญาชีวิตนิยม (Existentially Theory – Rank, 1998 อ้างถึงใน Landau et al.,2006) เสนอว่า สังขารของมนุษย์โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศคือสิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหา เนื่องจากมันเปรียบเสมือนเครื่องกระตุ้นความทรงจำให้มนุษย์ระลึกถึงความตาย อีกทั้ง งานวิจัยทางด้านทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตายยังได้พิสูจน์ให้เห็นว่า ความรู้สึกไม่สุขสบายทางด้านเพศนั้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากความวิตกกังวลเกี่ยวกับความตาย เพราะฉะนั้น นอกจากความยั่วยวนทางเพศของผู้หญิงจะทำให้ผู้ชายเกิดความรู้สึกพึงพอใจแล้วยังสามารถทำให้ผู้ชายเกิดความทุกข์และวิตกกังวลจากการถูกกระตุ้นความสนใจทางเพศและนำไปสู่การละทิ้งความปรารถนาทางเพศ ปฏิเสธความสนใจทางเพศ รวมไปถึงกล่าวโทษและประณามหยามเหยียดผู้หญิงในฐานะที่เป็นผู้กระตุ้นและยั่วยวนความปรารถนาทางเพศของพวกเขาอีกด้วย (Barlow, 1986)

งานเขียนส่วนใหญ่ในยุคสมัยก่อน ๆ ไม่ว่าจะเป็น พงศาวดาร ตำนาน หรือคัมภีร์ทางศาสนาต่าง ๆ มักพรรณนาว่าผู้หญิงเป็นเสมือนสิ่งโสโครก เชื้อโรค เป็นบุคคลชั่วช้า เลวทราม และไร้ศีลธรรม แม้กระทั่งสังคมตะวันตกในยุคสมัยนี้ ผู้หญิงก็มักจะถูกตราหน้าว่าเป็นผู้ที่มีเจตนาร้าย ล่อลวงให้ผู้ชายออกห่างจากความชอบธรรม ทำให้พิธีกรรมทางศาสนาสูญเสียความศักดิ์สิทธิ์

ตลอดจนบ่อนทำลายองค์ประกอบทางศีลธรรมของสังคม (Gilmore, 2001 อ้างถึงใน Landau et al., 2006)

การตอบสนองในเชิงลบต่อผู้หญิงและความรู้สึกเรื่องเพศนี้สามารถสังเกตเห็นได้จากธรรมเนียมทางศาสนาที่ปฏิบัติสืบทอดกันมา เช่น คัมภีร์ไบเบิลของศาสนาคริสต์นั้นบ่งชี้ว่าความยั่วยวนทางเพศของผู้หญิงคือสาเหตุหลักของบาปและความอกุศลทั้งปวง หรือแม้แต่ในพุทธศาสนาก็ยังได้แสดงให้เห็นว่า เพศ คือแรงขับพื้นฐานเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุนิพพานที่ไม่สามารถขจัดออกไปได้ ดังนั้นผู้ที่จะบรรลุถึงนิพพานในศาสนาพุทธได้นั้นจะต้องสลະแล้วซึ่งความต้องการทางเพศ และความปรารถนาทั้งปวง (Landau et al., 2006)

นอกจากทรรคนะทางด้านศาสนาแล้ว ผู้ชายยังเกรงกลัวอิทธิพลของผู้หญิงที่มีเสน่ห์ทางเพศต่อการทำลายโครงสร้างทางสังคมและการควบคุมตนเอง อิทธิพลของผู้หญิงที่มีเสน่ห์ทางเพศถูกตราหน้าว่าเป็นเหมือนความชั่วช้า ยาพิษ และเคราะห์ร้าย เป็นผู้ที่ทำให้ผู้ชายเกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่รูปแบบชีวิตที่ตกต่ำ เพราะฉะนั้น กล่าวโดยรวมแล้ว มิติที่เป็นผลให้เกิดเจตคติและพฤติกรรมการตอบสนองในเชิงลบต่อผู้หญิงนั้นมีนัยสำคัญมาจากอำนาจที่กระตุ้นความปรารถนาทางเพศของผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศ

เพื่อที่จะอธิบายคำถามที่ว่าเพราะเหตุใดเรื่องเพศจึงมักจะเป็นสาเหตุของความกังวล ความรู้สึกผิดและความเศร้าโศกนั้น Goldenberg และคณะ (2000) อ้างว่า ถึงแม้เรื่องเพศจะสามารถทำให้เกิดความพึงพอใจอย่างเหลือคณานับ แต่มันก็ยังคงทำให้สังขารและความตายของบุคคลเกิดความเด่นชัดขึ้น นอกจากนี้ ผลการทดลองของ Goldenberg, Pyszczynski, McCoy, Greenberg , และ Solomon (1999) ยังได้แสดงให้เห็นว่าการเกิดความเด่นชัดในความตายส่งผลให้บุคคลเพิ่มความพึงพอใจต่อบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการแบ่งแยกมนุษย์ออกจากสัตว์โลกอื่นๆ และเพิ่มความรังเกียจเฉียดฉิวต่อสิ่งที่เป็นผลจากร่างกายหรือสังขารของตน (bodily products) อีกทั้ง Goldenberg, Cox, Pyszczynski, Greenberg, และ Solomon (2002 อ้างถึงใน Landau et al., 2006) พบว่า การคิดถึงเรื่องราวเกี่ยวกับสังขารหรือเรื่องทางเพศของตนนั้นจะนำไปสู่การคิดถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความตายได้ง่าย (accessibility of death-related thoughts)

เมื่อมุ่งประเด็นไปที่เรื่องเพศ Goldenberg และคณะ (1999) อ้างว่า ความไม่สบายกายไม่สบายใจเกี่ยวกับเรื่องเพศของบุคคลนั้นมีสาเหตุมาจากความวิตกกังวลเกี่ยวกับความตายซึ่งคำกล่าวนี้ได้รับการสนับสนุนจากหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าความเด่นชัดในเรื่องของความตายนั้นส่งผลให้บุคคลเกิดความต้องการที่จะห่างไกลจากความสัมพันธ์ทางด้านเพศ

กล่าวโดยสรุปแล้ว ความเด่นชัดในเรื่องของความตายนั้นจะทำให้บุคคลแสดงอาการตอบโต้อย่างไม่พึงพอใจต่อบุคคลหรือสิ่งที่ทำให้ตัวตนหรือสังขารของพวกเขาเด่นชัดขึ้น จากคำกล่าวนี้จึงทำให้เกิดข้อเสนอก็คือว่า เมื่อสังขารหรือในความตายของบุคคลเกิดความเด่นชัดขึ้น การประสพกับความตั้งใจทางเพศสามารถนำไปสู่การปฏิเสธความตั้งใจทางเพศและประเมินค่าของผู้หญิงในฐานะที่เป็นผู้กระตุ้นความปรารถนาทางเพศในทิศทางที่ต่ำลง

แนวคิดเรื่องการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว (Ambivalent Sexism)

จากการศึกษาพื้นฐานทางด้านสังคมศาสตร์แล้ว เราต่างก็เป็นที่ยอมรับกันว่าผู้ชายเป็นเพศที่มีอำนาจและสถานภาพทางสังคมสูงกว่าผู้หญิง ทั้งยังมีบทบาทที่เหนือกว่าไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ ตลอดจนการเมือง การปกครอง แม้ในเขตวัฒนธรรมที่มีการยึดถือความเท่าเทียมกันระหว่างเพศก็ยังคงมีระบบที่ให้ผู้ชายเป็นผู้มีสิทธิและอำนาจสูงสุดแฝงอยู่ ดังนั้น สถานภาพของผู้หญิงจึงตกเป็นรอง เป็นเบี้ยล่างที่เสียเปรียบอยู่เสมอ ความรู้สึกที่มีต่อผู้หญิงเป็นไปในเชิงของความเกลียดชังและดูหมิ่น

อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยจำนวนหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นว่า เจตคติที่มีต่อผู้หญิงนั้นค่อนข้างเป็นที่น่าพอใจ บุคคลส่วนใหญ่นิยมชมชอบ และมีทัศนคติที่ดีต่อผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย อนุমানกลุ่มลักษณะนิสัยในทางที่ดีว่าเป็นของผู้หญิง เมื่อเป็นเช่นนี้จึงเกิดคำถามที่ว่า ในเมื่อผู้หญิงมีสถานภาพที่ตกเป็นรอง ความรู้สึกที่มีต่อผู้หญิงเป็นไปในเชิงของความเกลียดชังและดูหมิ่น แต่เพราะเหตุใดผู้หญิงจึงยังได้รับความนิยมชมชอบอยู่ ทั้งนี้ Glick และ Fiske (2001) ได้สันนิษฐานว่าอาจเป็นเพราะ ลักษณะนิสัยที่ดีที่บุคคลระบุว่าเป็นผู้หญิงนั้นล้วนแล้วแต่เป็นลักษณะนิสัยที่เหมาะสมกับบทบาทภายในบ้าน เช่น การบำรุงเลี้ยงดู การให้ความช่วยเหลือ ให้ความอบอุ่นใจ ตลอดจนน่าไว้วางใจ ในขณะที่ลักษณะนิสัยที่สะท้อนให้เห็นถึงสถานภาพที่สูงกว่าตกเป็นของผู้ชาย เช่น ความทะเยอทะยาน การแข่งขัน ความมีอิสระ เป็นต้น ดังนั้น ลักษณะนิสัยที่ดีที่บุคคลอนุমানว่าของผู้หญิงนั้นจึงส่งผลให้ผู้หญิงมักจะได้รับบทบาทที่ถูกจำกัดขอบเขตอยู่แต่ภายในบ้าน เป็นเพศที่อ่อนแอกว่า และจากความเชื่อดังกล่าวนี้จึงทำให้ผู้หญิงเป็นเพศที่ตกอยู่ในสถานะภาพที่เป็นรองผู้ชาย เกิดความไม่เสมอภาคทางเพศขึ้น

แม้ผู้ชายจะเกิดความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์กับผู้หญิงเนื่องในสถานะภาพที่พวกหล่อนตกเป็นรองกว่า แต่ในขณะเดียวกันพวกเขาก็กลับมีความรู้สึกชื่นชมยินดีต่อผู้หญิงด้วยเช่นกัน ดังนั้น จึงทำให้เกิดข้อสงสัยที่ว่า เมื่อเป็นเช่นนี้บุคคลจะสามารถหลีกเลี่ยงความรู้สึกขัดแย้งระหว่างเจตคติทางบวกและทางลบที่มีต่อผู้หญิงได้อย่างไร บุคคลจะรู้สึกขัดแย้งหรือไม่ ถ้าหากพวกเขาเชื่อว่า

ผู้หญิงคือเพศที่มีสถานะภาพต่ำกว่า เป็นรองกว่า น่ารังเกียจ แต่ในขณะที่เดียวกันก็เป็นเพศที่ สวยงาม มีศีลธรรม เป็นเทพเทวี คำตอบของข้อคำถามดังกล่าวสามารถอธิบายตามการศึกษา ของ Glick และ Fiske (1996) ได้ว่า การเหยียดเพศแบบแยกขั้วหลักเล็งถึงความรู้สึกขัดแย้งได้โดย การแบ่งแยกผู้หญิงออกเป็นกลุ่มๆ คือ กลุ่มดี (good) และกลุ่มเลว (bad) ซึ่งการแบ่งแยกผู้หญิง ออกเป็นกลุ่มย่อยดังกล่าวนี้ ทำให้บุคคลสามารถเลือกปฏิบัติกับผู้หญิงในกลุ่มดีแบบให้คุณ ยก ย่องเทิดทูนบูชา ในขณะที่เดียวกันก็ปฏิบัติกับผู้หญิงในกลุ่มเลวแบบเป็นปฏิปักษ์ เกลียดชังและดู หมิ่น การศึกษาของ Glick และ Fiske ได้พิสูจน์ให้เห็นว่า ผู้ชายนั้นแยกขั้วการรับรู้ที่มีต่อผู้หญิง ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. ลัทธิลำเอียงทางเพศแบบเป็นปฏิปักษ์ (hostile sexism)

คือ การเกิดความรู้สึกเกลียดชัง เป็นศัตรู ดูถูกและประณามหยามเหยียด โดยการรับรู้ หรือความรู้สึกเช่นนี้จะเกิดขึ้นกับผู้หญิงที่มีบทบาทขัดกับจารีตประเพณี หรือแสดงออกในเชิง ควบคุมอำนาจเหนือผู้ชาย เช่น ผู้หญิงทำงาน หรือผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนและก่อให้เกิดความ ปรารถนาทางเพศ (seductress)

2. ลัทธิลำเอียงทางเพศแบบให้คุณ (benevolent sexism)

คือ การเกิดความรู้สึกรักใคร่เอ็นดู ยกย่องให้เกียรติ ให้ความนิยมนิยมชมชอบ ทะนุถนอมและ ปกป้องดูแล โดยการรับรู้หรือความรู้สึกเช่นนี้จะเกิดขึ้นกับผู้หญิงที่มีความอ่อนน้อม แสดงความ โอนอ่อนผ่อนตามผู้ชาย มีบทบาทตามจารีตประเพณีหรือธรรมเนียมนิยม เช่น แม่บ้านแม่เรือน เป็นต้น

การศึกษาของ Glick และ Fiske (1996) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบแนวคิดเรื่องการ เหยียดเพศแบบแยกขั้ว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการเหยียดเพศแบบแยกขั้วแบ่งแยกผู้หญิงที่สวม บทบาทตามประเพณีนิยมและผู้หญิงที่สวมบทบาทขัดแย้งกับประเพณีนิยมออกเป็นสองขั้ว โดย กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวระบุลักษณะนิสัยเชิงลบ เช่น ความอิจฉา โหดร้าย ว่าเป็นของหญิงทำงาน และ ระบุลักษณะนิสัยเชิงบวก เช่น ความอบอุ่น มีความสุขเบิกบานใจ น่านับถือ เชื่อมั่นไว้วางใจ ว่าเป็นของหญิงที่เป็นแม่บ้านแม่เรือน ข้อสรุปของการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าในกลุ่มผู้ชายที่มีการ เหยียดเพศแบบแยกขั้วนั้น แบ่งแยกการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มผู้หญิงออกเป็น 2 แบบ คือการรับรู้แบบเป็น ปฏิปักษ์ และการรับรู้แบบให้คุณ เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงเกิดคำถามตามมาว่า สำหรับผู้หญิงด้วยกัน

แล้วนั้นพวกเขาจะเกิดการเหยียดเพศแบบแยกขั้วเช่นเดียวกันกับที่พบในผู้ชายหรือไม่ พวกหล่อน จะเกิดการรับรู้ต่อผู้หญิงที่สวมบทบาทตามประเพณีนิยมเชิงบวก และรับรู้ต่อผู้หญิงที่สวมบทบาท ขัดกับประเพณีนิยมในเชิงลบหรือไม่ อย่างไร ผลการศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเพศ หญิงก็ยังคงประเมินว่าตนมีความรู้สึกพึงพอใจต่อหญิงแม่บ้านมากกว่าหญิงทำงาน แต่เมื่อ พิจารณาการรับรู้แบบให้คุณนั้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้หญิงรายงานการรับรู้แบบให้คุณต่อผู้หญิงทั้ง สองกลุ่มไม่แตกต่างกันการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงที่มีการเหยียดเพศแบบแยกขั้วนั้น มิได้รู้สึกต่อเพศเดียวกันแบบแยกขั้วเช่นเดียวกันกับที่พบในผู้ชาย หากแต่ว่าพวกหล่อนเพียงแค่ เกิดความรู้สึกแบบเป็นปฏิปักษ์กับผู้หญิงที่มีบทบาทขัดกับขนบธรรมเนียมประเพณีเพียงเท่านั้น

นอกจากนี้ จากการศึกษาของ Glick และ Fiske (2001) ยังแสดงให้เห็นอีกว่า ผู้หญิงที่มี บทบาททางเพศที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานของจารีตประเพณี ธรรมเนียมนิยม เช่น พวกผู้หญิงที่มี ลักษณะยั่วยวนใจทางเพศ หญิงแพศยา โสเภณี มักจะก่อให้เกิดการรับรู้แบบเป็นปฏิปักษ์ ในขณะที่เดียวกัน ผู้หญิงที่โอนอ่อน ยอมตามต่ออำนาจของผู้ชาย มีลักษณะหรือบทบาทที่เป็นไป ตามจารีตประเพณี ธรรมเนียมนิยมก็จะทำให้ผู้ชายเกิดการรับรู้ต่อผู้หญิงจำพวกนี้ในเชิงยกย่อง เทิดทูน รักใคร่เอ็นดู

ผลการศึกษาของ Landau และคณะ (2006) แสดงให้เห็นว่า สิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดความ ต้องการทางเพศส่งผลให้เกิดการคุกคามต่อสังขาร เพิ่มการตระหนักในความตายของบุคคล ดังนั้น บุคคลจึงเกิดการตอบสนองต่อการคุกคามนี้โดยเกิดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว ระหว่างความรู้สึก แบบเป็นปฏิปักษ์ และแบบให้คุณ

Glick และ Fiske (1996) ตรวจสอบการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว โดยการศึกษาแบบข้าม วัฒนธรรม ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงจาก 19 ประเทศ โดยขอให้กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ตอบ มาตรฐานวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว (The Ambivalent Sexism Inventory ย่อว่า ASI)

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการเหยียดเพศแบบแยกขั้วนั้นเป็นโครงสร้างที่ประกอบไป ด้วยองค์ประกอบ 2 ส่วนที่มีความเป็นอิสระต่อกัน การวิเคราะห์องค์ประกอบของมาตรฐานวัด พิสูจน์ ให้เห็นว่า มาตรฐานนี้ประกอบไปด้วยโครงสร้าง 2 ส่วน ที่แยกออกจากกันนั่นคือ ลัทธิล่าเหยียดทางเพศ แบบเป็นปฏิปักษ์ (hostile sexism) และลัทธิล่าเหยียดทางเพศแบบให้คุณ (benevolent sexism) โดยองค์ประกอบทั้งสองนี้เป็นโครงสร้างที่แยกออกจากกัน โดยมีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ซึ่งผลที่เกิดขึ้นนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในประเทศอเมริกาแต่ยังสามารถพบได้ในอีกหลายประเทศ เช่น เยอรมนี ออสเตรเลีย หรือแม้แต่กระทั่งใน ญี่ปุ่น

อย่างไรก็ตาม คะแนนรวมจากมาตรนี้สามารถใช้ทำนายระดับของการเหยียดเพศแบบแยกชั้วได้ ซึ่งจากผลการศึกษาข้ามวัฒนธรรม 19 ประเทศ ของ Glick และ Fiske (1996) พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ชายมีคะแนนเฉลี่ยจากมาตรนี้สูงกว่าผู้หญิง นั่นแสดงให้เห็นว่า ผู้ชายโดยทั่วไปแล้วจะมีระดับของการเหยียดเพศแบบแยกชั้ว (ambivalent sexism) มากกว่าผู้หญิง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Landau และคณะ (2006) ศึกษาผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายที่มีต่อการประเมินความดึงดูดใจของผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศ

การทดลองที่ 1 ผู้วิจัยหนึ่งยวนำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดความเด่นชัดในความตายโดยเสนอคำว่า “DEAD” ผ่านทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ให้กับผู้ร่วมการทดลองในระดับต่ำกว่าผัสสะ (subliminal) ในขณะเดียวกันก็เสนอคำว่า “PAIN” ให้กับผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขควบคุม หลังจากนั้นจึงให้ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความดึงดูดใจทางเพศของภาพผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศ ผลการทดลองพบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินภาพผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศว่ามีความดึงดูดใจทั้งทางกายภาพและความดึงดูดใจทางเพศต่ำกว่าผู้ร่วมการทดลองเพศชาย ในเงื่อนไขควบคุม

การทดลองที่ 3 ผู้วิจัยต้องการตรวจสอบแนวคิดเรื่องการเหยียดเพศแบบแยกชั้ว (ambivalent sexism) โดยมีสมมติฐานว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตายจะลดความดึงดูดใจต่อผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศ (seductive) แต่ผลนี้จะไม่เกิดขึ้นกับผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อยดีงาม (wholesome)

การทดลองครั้งนี้จัดกระทำให้เกิดความเด่นชัดในความตายโดยขอให้ผู้ร่วมการทดลองตอบแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ ซึ่งให้บรรยายอารมณ์และความรู้สึกเมื่อคิดถึงเรื่องราวเกี่ยวกับความตายของตนเอง ในขณะที่เงื่อนไขควบคุมนั้นได้ขอให้บรรยายอารมณ์และความรู้สึกเมื่อคิดถึงอาการปวดฟัน (dental pain) ต่อจากนั้นจึงจัดกระทำให้เกิดการเบี่ยงเบนทางความคิด (distraction) โดยขอให้ผู้ร่วมการทดลองตอบมาตรวัดสภาวะอารมณ์ (PANAS) เนื่องจากผลการวิจัยตามแนวทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตายได้แสดงให้เห็นว่าการจัดกระทำให้เกิดการเบี่ยงเบนทางความคิดจากการคิดถึงความตายของตนเองนั้นทำให้ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายนั้นเข้มข้นขึ้น หลังจากนั้นจึงขอให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินความดึงดูดใจและความสนใจที่จะสานสัมพันธ์กับผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศ และผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อยดีงาม ผลการทดลองสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ การเกิดความเด่นชัด

ในความตายส่งผลต่อการลดความตั้งใจของผู้ชายที่มีต่อผู้หญิงยั่วยวนแต่ไม่ส่งผลต่อผู้หญิงที่มีลักษณะเรียบร้อยดีงาม

ข้อค้นพบที่เกิดจากการทดลองครั้งนี้ ยังได้ให้หลักฐานที่สนับสนุนแนวคิดเรื่องการเหยียดเพศแบบแยกตัวของ Glick และ Fiske (2001) ที่อธิบายว่า ผู้ชายจะเกิดการเหยียดเพศแบบแยกตัว โดยจะแบ่งการรับรู้ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่รับรู้แบบเป็นปฏิปักษ์ และกลุ่มที่รับรู้แบบให้คุณ

หากพิจารณาตามการทดลองครั้งนี้ ภาพของผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศ ก็จะไม่เปรียบเหมือนเป็นผู้ที่ละเมิดต่อหลักศีลธรรมจรรยา เมื่อเกิดความเด่นชัดในความตาย ผู้ชายก็จะเกิดการรับรู้แบบเป็นปฏิปักษ์ ประณามหยามเหยียด ปฏิเสธความสนใจ และนำไปสู่การลดความตั้งใจต่อผู้หญิงกลุ่มนี้ แต่ผลของการลดความตั้งใจนี้จะไม่เกิดขึ้นกับเงื่อนไขที่ภาพผู้หญิงมีลักษณะสุภาพเรียบร้อย

อย่างไรก็ตาม การทดลองในครั้งนี้ยังสามารถอธิบายการเกิดการเหยียดเพศแบบแยกตัวนั้น (ambivalent sexism) ได้ด้วย กล่าวคือ ความสับสนระหว่างความปรารถนาทางเพศและการประณามหยามเหยียดผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศนั้นเป็นผลจากการได้ประสบกับสิ่งที่กระตุ้นความต้องการทางเพศ (ภาพผู้หญิงยั่วยวนใจ) ประกอบกับการเกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับความตายจึงทำให้เพศชายลดค่าและปฏิเสธความสนใจต่อสิ่งที่กระตุ้นความต้องการทางเพศเหล่านั้น

การทดลองที่ 4 สร้างขึ้นเพื่อตรวจสอบผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายต่อการประเมินความตั้งใจของบุคคลเพศตรงข้ามที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศ โดยจัดกระทำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดความเด่นชัดในความตายด้วยวิธีการเดียวกับการทดลองที่ 3 หลังจากนั้นจึงให้ผู้ร่วมการทดลองซึ่งประกอบไปด้วยเพศชายและเพศหญิง ในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตายและเงื่อนไขควบคุมประเมินความตั้งใจของภาพบุคคลเพศตรงกันข้ามซึ่งมีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศ กล่าวคือ ผู้ร่วมการทดลองเพศชายก็จะประเมินความตั้งใจของภาพผู้หญิงยั่วยวน ในขณะที่ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงก็จะประเมินความตั้งใจของภาพผู้ชายยั่วยวน

ผลการทดลองครั้งนี้ พบว่าผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความตั้งใจของภาพบุคคลเพศตรงกันข้ามว่ามีความตั้งใจต่ำกว่าเงื่อนไขอื่น ๆ ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่าผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายที่นำไปสู่การลดความตั้งใจต่อผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศนั้นจะไม่เกิดขึ้นกับผู้ร่วมการทดลองที่เป็นเพศหญิง ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้เหตุผลว่าอาจเป็นเพราะการกระตุ้นให้เกิดความปรารถนาทางเพศโดยการให้

เผชิญกับภาพของบุคคลเพศตรงข้ามที่มีลักษณะยั่ววนนั้นไม่ได้คุกคามต่อสังขารหรือความตายของเพศหญิง ดังนั้น การประเมินภาพบุคคลเพศตรงข้ามที่มีลักษณะยั่ววนใจในทิศทางลบจึงไม่เกิดขึ้นกับผู้ร่วมการทดลองเพศหญิง

ผลการศึกษาของ Landau และคณะ (2006) สามารถสรุปแยกเป็นประเด็นได้ ดังนี้

- ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายส่งผลให้ผู้ชายประเมินความดึงดูดใจทั้งทางกายภาพและความดึงดูดใจทางเพศของผู้หญิงที่มีลักษณะยั่ววนใจทางเพศลดลง
- ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายส่งผลให้ผู้ชายลดเจตนาทางเพศที่มีต่อผู้หญิงที่มีลักษณะยั่ววนใจทางเพศ
- ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายส่งผลให้ผู้ชายลดความสนใจต่อผู้หญิงที่มีลักษณะยั่ววนใจแต่ผลที่เกิดขึ้นนี้ไม่กระทบกระเทือนต่อผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย
- การคุกคามจากความดึงดูดใจทางเพศนั้นเกิดขึ้นเฉพาะกับผู้ชาย กล่าวคือ ผลของความยั่ววนใจจากเพศตรงข้ามไม่ได้ก่อให้เกิดการคุกคามต่อผู้หญิง ดังนั้นผู้หญิงจึงไม่เกิดการตอบสนองต่อการเกิดความเด่นชัดในความตายด้วยการลดความดึงดูดใจของเพศตรงข้าม

การพัฒนาสมมติฐาน

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้เกิดแนวทางการสร้างสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

งานวิจัยของ Goldenberg, Pyszczynski, Greenberg, Solomon, Kluck, และ Cornwell (2001) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับผลของการถูกคุกคามสังขารของบุคคลแสดงให้เห็นว่า การเกิดความเด่นชัดในความตายส่งผลให้บุคคลเกิดความพึงพอใจต่อบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการแบ่งแยกมนุษย์ออกจากสัตว์โลกอื่น ๆ และเพิ่มความรังเกียจเฉียดฉิวต่อสิ่งที่เป็นผลจากร่างกาย (bodily products) หรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสังขารของตน นอกจากนี้ Goldenberg และคณะ (2002 อ้างถึงใน Landau et al., 2006) ยังพบอีกว่า การคิดถึงเรื่องราวเกี่ยวกับสังขารหรือเรื่องทางเพศของตนนั้นจะนำไปสู่การคิดถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความตายได้ง่าย (accessibility of death-related thoughts)

ปรากฏการณ์นี้อธิบายได้ด้วยทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตายซึ่ง Ernest Becker (1973 อ้างถึงใน Landau et al., 2006) ได้เสนอว่า สังขารของมนุษย์โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศนั้นเปรียบเสมือนเครื่องกระตุ้นความทรงจำให้มนุษย์ระลึกถึงความตาย ทั้งนี้ มีงานวิจัยที่พิสูจน์ให้เห็นว่าความรู้สึกไม่สุขสบายทางด้านเพศนั้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจาก

ความวิตกกังวลเกี่ยวกับความตาย เพราะฉะนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าอำนาจของความยั่วยวนที่กระตุ้นให้บุคคลเกิดความรู้สึกหรือความปรารถนาทางเพศนั้นเปรียบเสมือนเป็นสิ่งที่คุกคามต่อสังขารของบุคคลและทำให้บุคคลเกิดความตระหนักในความตายเพิ่มขึ้น

ตามทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตายแสดงให้เห็นว่าผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายส่งผลให้บุคคลเกิดการตอบสนองในเชิงไม่พึงพอใจ และมีเจตคติในทิศทางลบต่อสิ่งที่ทำให้พวกเขาตระหนักในสังขารเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงทำให้เกิดข้อสันนิษฐานที่ว่า เมื่อบุคคลเกิดความเด่นชัดในความตาย การประสบกับสิ่งเร้าที่ยั่วยวนใจทางเพศจะทำให้บุคคลเกิดการตระหนักในสังขารของตนเองเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผู้ชายเกิดการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางลบ และปฏิเสธความสนใจทางเพศนั้น จึงนำไปสู่สมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนต่ำกว่าในเงื่อนไขควบคุม

จากการศึกษาของ Landau และคณะ (2006) นั้น ได้แสดงให้เห็นว่า ผลของการปฏิเสธความสนใจทางเพศที่เกิดขึ้นนี้ จะไม่กระทบต่อผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย เนื่องจากผู้หญิงที่มีลักษณะดังกล่าวไม่ได้มีส่วนในการกระตุ้นให้บุคคลเกิดการตระหนักในสังขารของตนเองเพิ่มขึ้น ดังนั้น จึงเกิดเป็นข้อสันนิษฐานที่ว่าผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายจะไม่ก่อให้เกิดการตอบสนองในทิศทางลบต่อผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย ดังามได้มาตรฐานตามวัฒนธรรม จึงนำไปสู่สมมติฐานข้อที่ 2-3 ที่ว่า

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม

สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนต่ำกว่าภาพผู้หญิงเรียบร้อย

สำหรับคำถามที่ว่าผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายที่นำไปสู่การลดความพึงพอใจต่อผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศนั้นเกิดขึ้นเฉพาะกับผู้ชายจริงหรือไม่นั้น ผลการศึกษาของ Landau และคณะ (2006) ได้แสดงให้เห็นว่าผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายที่นำไปสู่การลดความดึงดูดใจต่อผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศนั้นจะไม่เกิดขึ้นกับผู้ร่วมการทดลองที่เป็นผู้หญิง ทั้งนี้ Goldenberg และ Robert (2004 อ้างถึงใน Landau et al.) ได้

อธิบายว่า เมื่อเปรียบเทียบกับผู้หญิงแล้ว ผู้ชายเป็นเพศที่มีความปรารถนาทางเพศที่รุนแรงกว่า มีความพึงพอใจต่อเรื่องเพศมากกว่า คิดถึงเรื่องเพศมากกว่า (Oliver & Hyde, 1993) เพราะฉะนั้น ผู้ชายจึงเป็นเพศที่มีความอ่อนไหวต่อการเผชิญหน้ากับสิ่งเร้าที่กระตุ้นความปรารถนาทางเพศมากกว่าผู้หญิง ดังนั้น ความยั่วยวนใจทางเพศของผู้หญิงจึงไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ร่วมการทดลองที่เป็นผู้หญิง จากข้อค้นพบดังกล่าวจึงนำไปสู่สมมติฐานข้อที่ 4 – 7 ที่ว่า

สมมติฐานข้อที่ 4 ผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม

สมมติฐานข้อที่ 5 ผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม

สมมติฐานข้อที่ 6 ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายผู้ชาย ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนไม่แตกต่างจากผู้หญิง

สมมติฐานข้อที่ 7 ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายผู้ชาย ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิง

การทดลองที่ 1 ของ Landau และคณะ (2006) ตรวจสอบผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายต่อการประเมินความดึงดูดใจของผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศ ผลการทดลองสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ผู้ชายใน เงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินภาพผู้หญิงที่มีความยั่วยวนใจทางเพศว่ามีความดึงดูดใจน้อยกว่าเงื่อนไขควบคุม นอกจากนี้ ผลการทดลองยังแสดงให้เห็นอีกว่า ผู้ชาย ในเงื่อนไขควบคุมประเมินภาพผู้หญิงดังกล่าวว่ามีความดึงดูดใจมากกว่าผู้หญิงในเงื่อนไขเดียวกัน ดังนั้น จากข้อค้นพบดังกล่าวจึงนำไปสู่สมมติฐานข้อที่ 8 – 9 ที่ว่า

สมมติฐานข้อที่ 8 ในเงื่อนไขควบคุมผู้ชายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนสูงกว่าผู้หญิง

สมมติฐานข้อที่ 9 ในเงื่อนไขควบคุมผู้ชายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิง

งานวิจัยตามแนวทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตายจำนวนมากได้แสดงให้เห็นว่า เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการจัดการทำให้บุคคลเกิดความเด่นชัดในความตายนั้นไม่ได้ส่งผลให้บุคคลเกิดสภาวะอารมณ์ทางลบ ความวิตกกังวล หรือการตื่นตัวทางร่างกายแตกต่างไปจากเงื่อนไขควบคุม (Greenberg et al., 1994) จึงนำไปสู่สมมติฐานข้อที่ 10 ที่ว่า

สมมติฐานข้อที่ 10 ผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายมีคะแนนจากมาตรวัดสภาวะอารมณ์ไม่แตกต่างจากผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่

ตามแนวคิดของ Glick และ Fiske (2001) ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นว่าผู้ชายแบ่งแยกการรับรู้ต่อผู้หญิงออกเป็น 2 ขั้วคือ ยกย่องให้อยู่ในตำแหน่งอันเป็นที่เคารพ สรรเสริญและประณามหยามเหยียดให้อยู่ในสถานะที่ตกต่ำย่ำแย่ นอกจากนี้พวกเขายังได้เสนอแนะอีกว่า ผู้หญิงที่มีลักษณะยั่ววนใจทางเพศ เชิญชวนให้หลงใหล หรือมีบทบาททางเพศที่ขัดแย้งกับจารีตประเพณีของสังคมจะทำให้ผู้ชายเกิดการรับรู้แบบเป็นปฏิปักษ์ (hostile sexism) ในขณะที่ผู้หญิงที่โอนอ่อนผ่อนตาม และมีบทบาททางเพศที่สอดคล้องตามจารีตประเพณีนั้นจะได้รับการยกย่อง เทิดทูน (benevolent sexism) จากผู้ชาย

ประกอบกับผลการวิจัยตามแนวทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตายที่แสดงให้เห็นว่า ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายนำไปสู่การแยกขั้วทางเจตคติต่อผู้ที่สนับสนุนและผู้ที่จะเมิดำเนินกรรมของกลุ่มตน (Greenberg et al., 1990) เพิ่มความทุกข์ใจต่อผู้ที่มีพฤติกรรมในเชิงละเมิดมาตรฐานทางวัฒนธรรมของตน (Greenberg, Simon, Porteus, Pyszczynski, และ Solomon (1995 อ้างถึงใน Landau et al., 2006) เพิ่มความก้าวร้าวต่อผู้ที่ยေးเย้ยหรือทำทลายความเชื่อของกลุ่มตน (McGregor et al., 1998)

จากการศึกษาแนวคิดเรื่องการเหยียดเพศแบบแยกขั้วนั้นแสดงให้เห็นว่าผู้ชายมีคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว (The Ambivalent Sexism Inventory ย่อว่า ASI) สูงกว่าผู้หญิง อีกทั้ง ผลการศึกษาของ Landau และคณะ (2006) แสดงให้เห็นว่า การเกิดความเด่นชัดในความตายประกอบกับการถูกกระตุ้นความสนใจทางเพศ นั้นส่งผลให้เกิดการแยกขั้วการรับรู้ต่อผู้หญิง เพราะฉะนั้น จึงเกิดเป็นข้อสันนิษฐานที่ว่า การถูกเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประกอบกับการได้เผชิญกับสิ่งที่กระตุ้นความสนใจทางเพศส่งผลให้ผู้ชายเกิดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว (ambivalent sexism) จากทฤษฎีและข้อค้นพบดังกล่าวจึงนำไปสู่สมมติฐานข้อที่ 11 – 12 ที่ว่า

สมมติฐานข้อที่ 11 ผู้ชายมีคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้วสูงกว่าผู้หญิง

สมมติฐานข้อที่ 12 ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ได้ประเมินภาพผู้หญิงยั่วยวนมีคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้วสูงกว่าในเงื่อนไขควบคุม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการเหนี่ยวนำให้บุคคลเกิดความเด่นชัดในความตายต่อการประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อผู้หญิง
2. เพื่อศึกษาว่าผลของการเหนี่ยวนำให้บุคคลเกิดความเด่นชัดในความตายจะเพิ่มการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว (ambivalent sexism) หรือไม่
3. เพื่อตรวจสอบผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายต่อพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในวัฒนธรรมไทย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนต่ำกว่าในเงื่อนไขควบคุม
2. ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม
3. ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนต่ำกว่าภาพผู้หญิงเรียบร้อย
4. ผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม
5. ผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม
6. ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายผู้ชายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนไม่แตกต่างจากผู้หญิง
7. ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายผู้ชายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิง

8. ในเงื่อนไขควบคุมผู้ชายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนสูงกว่าผู้หญิง
9. ในเงื่อนไขควบคุมผู้ชายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิง
10. ผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายมีคะแนนจากมาตรวัดสภาวะอารมณ์ไม่แตกต่างจากผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่
11. ผู้ชายมีคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้วสูงกว่าผู้หญิง
12. ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ได้ประเมินภาพผู้หญิงยั่วยวนมีคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้วสูงกว่าในเงื่อนไขควบคุม

คำจำกัดความที่เกี่ยวข้องในการวิจัย

เนื่องด้วยคำศัพท์บางคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นคำศัพท์ที่แปลมาจากภาษาต่างประเทศ อาจจะทำให้เกิดความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้ให้คำจำกัดความคำศัพท์ที่จำเป็นเพื่อสะดวกต่อการทำความเข้าใจให้ตรงกัน

1. การเหนี่ยวนำ (Priming) หมายถึง การนำเสนอสิ่งเร้าให้กับบุคคลเพื่อให้เกิดการกระตุ้นความคิดหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับระบบความทรงจำก่อนการปฏิบัติงานใด ๆ
2. การเกิดความเด่นชัดในความตาย (Mortality salience) หมายถึง การกระตุ้นให้บุคคลเกิดความคิด หรือจินตนาการถึงความตายของตนเอง โดยผ่านจิตสำนึก หรือไม่ผ่านจิตสำนึก ซึ่งจะนำไปสู่การคิดถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความตายได้ง่าย (accessibility of death-related thoughts)
3. การเกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ (Poor Grade salience) หมายถึง การกระตุ้นให้บุคคลเกิดความคิด หรือจินตนาการถึงการที่ตนมีผลการเรียนที่ย่ำแย่ โดยผ่านจิตสำนึก หรือไม่ผ่านจิตสำนึก
4. ความดึงดูดใจทางกายภาพ (physical attractiveness) หมายถึง ลักษณะรูปร่างหน้าตาภายนอกของบุคคล ที่กระตุ้นให้เกิดความสนใจ หรือความพึงพอใจ โดยในงานวิจัยครั้งนี้หมายถึงคะแนนที่ได้จากมาตรวัดความดึงดูดใจทางกายภาพ

5. ความประทับใจ หมายถึง อิทธิพลของคุณลักษณะนิสัย หรือรายละเอียดของบุคคลที่มีทำ
ให้บุคคลอื่นเกิดความพึงพอใจ หรือนิยมชมชอบ โดยการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง คะแนนที่ได้
จากมาตรวัดความประทับใจ
6. ภาพผู้หญิงที่มีลักษณะยั่ววนใจทางเพศ หมายถึง ภาพถ่ายสีขนาด 4x6 นิ้ว ของผู้หญิง
สวมเสื้อสายเดี่ยว กระโปรงสั้น หน้าตาคมเข้ม ส่ายตามองตรงมาที่กล้อง แสดงท่าทางที่
สื่อถึงความยั่ววนใจทางเพศ
7. ภาพผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย หมายถึง ภาพถ่ายสีขนาด 4x6 นิ้ว ของผู้หญิง
สวมเสื้อแขนยาว กระโปรงยาวคลุมเข่า หน้าตาคมเข้ม ส่ายตามองตรงมาที่กล้อง แสดง
ท่าทางที่สื่อถึงความสุภาพเรียบร้อย
8. สภาวะอารมณ์ คือ ลักษณะของอารมณ์ของผู้ร่วมการทดลองที่เกิดขึ้น ณ ขณะหนึ่ง ๆ โดย
ในงานวิจัยครั้งนี้ หมายถึง คะแนนที่ได้จากมาตรวัดสภาวะอารมณ์ (The PANAS Scale)
9. การเหยียดเพศแบบแยกขั้ว หมายถึง แนวโน้มที่บุคคลจะเกิดการแบ่งแยกการรับรู้ต่อเพศ
หญิงหรือเพศชายออกเป็น 2 ขั้ว ระหว่าง การรับรู้แบบเป็นปฏิปักษ์และการรับรู้แบบให้
คุณ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะกรณีที่บุคคลเกิดการแบ่งแยกการรับรู้ต่อเพศหญิง
เท่านั้น โดยวัดจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว(The Ambivalent Sexism
Inventory ย่อว่า ASI)

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ มี 3 ตัว คือ

1. การเกิดความเด่นชัด แบ่งเป็น 2 เงื่อนไข ดังนี้
  - การเกิดความเด่นชัดในความตาย (Mortality Saliency)
  - การเกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ (Poor Grade Saliency)
2. ลักษณะของผู้หญิงในภาพที่ใช้เป็นสื่อเร้า แบ่งเป็น 2 เงื่อนไข ดังนี้
  - ผู้หญิงที่มีลักษณะยั่ววนใจทางเพศ
  - ผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย
3. เพศของผู้ร่วมการทดลอง
  - ชาย
  - หญิง

ตัวแปรตาม มี 3 ตัว คือ

1. คะแนนความตั้งใจดูใจทางกายภาพ
2. คะแนนความประทับใจ
3. คะแนนการเหยียดเพศแบบแยกชั่ว

ทั้งนี้ ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัว ประกอบกันเป็น 8 เงื่อนไข ดังนี้

ตารางที่ 1

แสดงเงื่อนไขการวิจัย

เพศ \ เงื่อนไข	เด่นชัดในความตาย		เด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่	
	ภาพยั่วยวน	ภาพเรียบบร่อย	ภาพยั่วยวน	ภาพเรียบบร่อย
ชาย	(1)	(2)	(3)	(4)
หญิง	(5)	(6)	(7)	(8)

เงื่อนไขที่ (1): ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่วยวน

เงื่อนไขที่ (2): ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบบร่อย

เงื่อนไขที่ (3): ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่วยวน

เงื่อนไขที่ (4): ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบบร่อย

เงื่อนไขที่ (5): ผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่วยวน

เงื่อนไขที่ (6): ผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบบร่อย

เงื่อนไขที่ (7): ผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่วยวน

เงื่อนไขที่ (8): ผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบบร่อย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) โดยมุ่งศึกษาอิทธิพลของการเหนี่ยวนำให้บุคคลเกิดความเด่นชัดในความตาย ต่อการประเมินความตื่นตระหนกทางกายภาพ และความประทับใจต่อผู้หญิงที่มีลักษณะช่วยวนใจทางเพศและผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย ตลอดจนการเกิดการเหยียดเพศแบบแยกชั้นโดยมุ่งศึกษาตามแนวทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตาย (Terror management theory)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวนทั้งสิ้น 200 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงผลกระทบและอิทธิพลของการเหนี่ยวนำให้บุคคลเกิดความเด่นชัดในความตายต่อการประเมินความตื่นตระหนกทางกายภาพและความประทับใจต่อผู้หญิงที่มีลักษณะช่วยวนใจทางเพศ และผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย
2. ทำให้ทราบถึงผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายต่อการเกิดการเหยียดเพศแบบแยกชั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตาย เพศ และความดึงดูดใจทางกายภาพของผู้หญิง ต่อการประเมินความดึงดูดใจต่อผู้หญิงและการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มตัวอย่างในชั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่างในขั้นสร้างเครื่องมือ

- 1.1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประเมินความดึงดูดใจของภาพผู้หญิง จำนวน 80 คน
- 1.2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาหาความเที่ยงของมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว จำนวน 122 คน
- 1.3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาหาความตรงของมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว จำนวน 140 คน

2. กลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจริงเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 200 คน สุ่มผู้ร่วมการทดลองเข้าสู่ 1 ใน 8 เงื่อนไขการทดลอง เงื่อนไขละ 25 คน รายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2

จำนวนตัวอย่างจริงในการวิจัย จำแนกตามคณะ เพศ และเงื่อนไขการวิจัย

คณะ	เด่นชัดในความตาย				เด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่				รวม
	ภาพยั่วชวน		ภาพเรียบร้อย		ภาพยั่วชวน		ภาพเรียบร้อย		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
วิศวกรรมศาสตร์	7	7	9	3	11	6	10	6	59
จิตวิทยา		1	2	3	1	5	2	4	18
สหเวชศาสตร์	1	1	2			1	1	2	8
วิทยาศาสตร์	1	5	3	4	1	3	4	1	22
วิทยาศาสตร์การกีฬา						1	1		2
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี			1	4	5	3		5	18
รัฐศาสตร์	2	2	2			2			8
สัตวแพทยศาสตร์						1	3	2	6
นิเทศศาสตร์	4	4	1	4	1	1		3	18
ครุศาสตร์	1								1
อักษรศาสตร์		2		4				1	7
เศรษฐศาสตร์	9	3	5	3	5		4	1	30
แพทยศาสตร์					1	2			3
รวม	25	25	25	25	25	25	25	25	200

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. เครื่องมือเหนี่ยวนำเพื่อให้เกิดความเด่นชัด ตามแต่ละเงื่อนไข ได้แก่
  - เงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตาย (Mortality Saliency)
  - เงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ (Poor Grade Saliency)
2. มาตรวัดสภาวะอารมณ์ (The PANAS Scale)
3. ภาพผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศและสุขภาพเรียบร้อย
4. มาตรวัดความดึงดูดใจทางกายภาพ
5. มาตรวัดความประทับใจ
6. มาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว (Ambivalent Sexism Inventory)

ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. เครื่องมือเหนี่ยวนำเพื่อให้เกิดความเด่นชัด

งานวิจัยครั้งนี้จัดกระทำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดความเด่นชัดตามแต่ละเงื่อนไข ดังนี้

1.1 เงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตาย (Mortality Saliency)

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้เหนี่ยวนำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดความเด่นชัดในความตายนั้นเป็นแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ ซึ่งดัดแปลงตามแนวทางทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตาย (Solomon et al., 1991b)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

นำข้อคำถามตามการศึกษาของ Greenberg และคณะ (1994) จำนวน 2 ข้อ มาถอดความเป็นภาษาไทยโดยได้รับคำปรึกษาพร้อมทั้งขอความเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ คำถามทั้ง 2 ข้อนั้น มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด เว้นบรรทัดว่างข้อละ 5 บรรทัด เพื่อให้ผู้ร่วมการทดลองเขียนบรรยายอารมณ์และความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการจินตนาการถึงความตายของตนเอง

ทั้งนี้ จากการศึกษางานวิจัยที่ศึกษาผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายนั้น (Greenberg et al., 1997) ได้พิสูจน์ให้เห็นว่าเครื่องมือดังกล่าวสามารถเหนี่ยวนำให้บุคคลเกิดความเด่นชัดในความตายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ตัวอย่างในภาคผนวก ก)

1.2 เงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ (Poor Grade Salience)

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ต้องการพิสูจน์ให้เห็นว่าเจตคติหรือพฤติกรรมอันเป็นผลจากการเกิดความเด่นชัดในความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางลบโดยทั่วไป แต่เป็นเพราะการตระหนักถึงความตายของตนเอง ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่เป็นเงื่อนไขควบคุม เนื่องจากผู้ร่วมการทดลองในครั้งนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับผลการเรียนเป็นอย่างดี ดังนั้นการจินตนาการถึงการที่ตนมีผลการเรียนที่ย่ำแย่ จึงคาดว่าจะส่งผลให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดอารมณ์ทางลบ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่เป็นเงื่อนไขควบคุมเพื่อเปรียบเทียบกับเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตาย

ขั้นตอนในการสร้าง

ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามโดยได้รับคำปรึกษารวมทั้งขอความเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ คำถามทั้ง 2 ข้อนั้น มีลักษณะเช่นเดียวกันกับข้อคำถามในแบบเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ต่างกันตรงที่มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ร่วมการทดลองเขียนบรรยายอารมณ์และความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการจินตนาการถึงผลการเรียนที่ย่ำแย่ของตนเอง (ตัวอย่างในภาคผนวก ข)

2. มาตรวัดสภาวะอารมณ์ (The PANAS Scale)

ผู้วิจัยใช้มาตรวัดสภาวะอารมณ์ พัฒนาโดยสารีณี วิเศษศรี (2540) ซึ่งได้นำมาตรทั้ง 20 ข้อของ Watson, Clark, & Tellegen (1988) มาแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย โดยมาตรนี้แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คำคุณศัพท์ทางบวกและคำคุณศัพท์ทางลบด้านละ 10 ข้อ จากนั้นจึงคิดคำเพิ่มอีกด้านละ 5 คำ รวมทั้งสิ้น 30 คำ หลังจากนั้นจึงนำมาสร้างเป็นมาตรและนำไปหาความเที่ยง ให้กลุ่มตัวอย่างประเมินคำคุณศัพท์นั้นโดยใช้มาตรรวมการประมาณค่าแบบ 5 ช่วงการตอบ โดยเริ่มจาก 1 (รู้สึกน้อยที่สุด) ไปจนถึง 5 (รู้สึกมากที่สุด) ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาในมาตรที่ประกอบด้วยคำคุณศัพท์ทางบวกและทางลบเท่ากับ .90 และ .86 ตามลำดับ (ตัวอย่างในภาคผนวก ค)

3. ภาพผู้หญิงที่มีลักษณะย้วยวนใจทางเพศและสุภาพเรียบร้อย

เป็นรูปภาพสำหรับให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจ และเพื่อป้องกันข้อโต้แย้งที่ว่าผลของตัวแปรตามที่เกิดขึ้นจากการทดลองครั้งนี้ อาจจะเฉพาะเจาะจงกับนางแบบคนนั้นเพียงคนเดียว ผู้วิจัยจึงได้จัดเตรียมให้มีนางแบบ 2 คน และควบคุมให้นางแบบทั้งสองคนแสดงท่าทางที่มีลักษณะเหมือนกัน สวมชุดเดียวกัน ทั้งนี้ นางแบบทั้งสองคนจะต้องถ่ายภาพตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- ภาพที่มีลักษณะย้วยวนใจทางเพศ ทำยืน 1 ภาพ และทำนั่ง 1 ภาพ
- ภาพที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย ทำยืน 1 ภาพ และทำนั่ง 1 ภาพ

อย่างไรก็ตาม ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลจริงผู้วิจัยได้สุ่มแจกให้ผู้ร่วมการทดลองแต่ละคน ได้รับภาพของนางแบบคนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียวเท่านั้น

ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

เพื่อตรวจสอบว่าภาพผู้หญิงที่มีลักษณะย้วยวนและภาพผู้หญิงที่มีลักษณะเรียบร้อย มีความดึงดูดใจทางกายภาพไม่แตกต่างกัน แต่มีความย้วยวนใจทางเพศแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงตรวจสอบโดยวิธีการ ดังนี้

1. คัดเลือกภาพที่จะนำไปใช้ในการศึกษาจริง โดยแบ่งเป็นภาพของนางแบบคนที่ 1 จำนวน 4 ภาพ (ภาพย้วยวน 2 ภาพ ภาพเรียบร้อย 2 ภาพ) และภาพของนางแบบคนที่ 2 จำนวน 4 ภาพ (ภาพย้วยวน 2 ภาพ ภาพเรียบร้อย 2 ภาพ) รวมทั้งสิ้น 8 ภาพ
2. นำภาพดังกล่าวมาให้กลุ่มตัวอย่างในชั้นสร้างเครื่องมือประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความดึงดูดใจทางเพศ โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนจะได้รับมาตรฐานประเมินภาพ พร้อมทั้งภาพถ่ายของนางแบบเพียงคนใดคนหนึ่ง แบ่งเป็น ภาพย้วยวน 2 ภาพ และภาพเรียบร้อย 2 ภาพ ซึ่งเรียงลำดับแตกต่างกัน
3. มาตรฐานประเมินภาพดังกล่าว เป็นมาตรฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยคัดคำคุณศัพท์ที่ใช้ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพของบุคคลและหาคำที่มีความหมายตรงกันข้าม จำนวน 10 คู่ ประกอบกับคำคุณศัพท์ที่ใช้ประเมินความดึงดูดใจทางเพศของบุคคลอีกจำนวน 8 คู่ รวมทั้งสิ้น 18 คู่
4. นำคำคุณศัพท์ทั้ง 18 คู่ มาสร้างเป็นมาตรจำแนกความหมาย 7 ช่วง จำนวน 18 ข้อกระทง

5. จากนั้นจึงนำมาตรดงกล่าวไปทดสอบกับนินิตปริญาตรีที่มีลักษณะตรงกับกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัย โดยทดสอบภาพนางแบบคนที่ 1 จำนวน 40 คน และนางแบบคนที่ 2 จำนวน 40 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประเมินภาพนางแบบทั้งสิ้น 80 คน
6. นำคะแนนที่ได้จากมาตรวัดดังกล่าว มาวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความดึงดูดใจทางกายภาพและความดึงดูดใจทางเพศ ระหว่างภาพที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศ และภาพที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย
7. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ภาพที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศและภาพที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย ของนางแบบคนที่ 1 และคนที่ 2 มีคะแนนความดึงดูดใจทางกายภาพไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ภาพที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศมีคะแนนความดึงดูดใจทางเพศสูงกว่าภาพที่มีลักษณะเรียบร้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 รายละเอียดในตารางที่ 3 และ 4

ตารางที่ 3

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความดึงดูดใจทางกายภาพและความดึงดูดใจทางเพศระหว่างภาพที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศและภาพที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อยของนางแบบคนที่ 1 ($n = 40$)

	ภาพยั่วยวน		ภาพเรียบร้อย		t	p
	M	SD	M	SD		
ความดึงดูดใจทางกายภาพ	35.51	15.07	32.15	14.88	1.54	.131
ความดึงดูดใจทางเพศ	34.05	10.67	-8.03	16.06	12.94	.000

*** $p < .001$, หนึ่งหาง.

ตารางที่ 4

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความดึงดูดใจทางกายภาพและความดึงดูดใจทางเพศระหว่างภาพที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศและภาพที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อยของนางแบบคนที่ 2 ($n = 40$)

	ภาพยั่วยวน		ภาพเรียบร้อย		t	p
	M	SD	M	SD		
ความดึงดูดใจทางกายภาพ	24.26	12.77	24.63	11.32	-0.18	.858
ความดึงดูดใจทางเพศ	27.10	13.62	-3.72	13.69	9.64	.000

*** $p < .001$, หนึ่งหาง.

4. มาตรฐานวัดความตั้งใจทางกายภาพ

เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเพื่อให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินความตั้งใจทางกายภาพของภาพผู้หญิง

ขั้นตอนในการสร้าง

1. ผู้วิจัยรวบรวมคำคุณศัพท์ที่บรรยายคุณลักษณะของความตั้งใจทางกายภาพของบุคคลและหาคำที่มีความหมายตรงกันข้าม ซึ่งเป็นคำชุดเดียวกับที่ใช้ในมาตรประเมินภาพมาสร้างเป็นมาตรจำแนกความหมาย 7 ช่วง จำนวนทั้งหมด 10 ข้อกระทง
2. ตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์และความเรียบร้อยของมาตรทั้งหมด

ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยนำมาตรวัดความตั้งใจทางกายภาพ ไปหาคุณภาพกับกลุ่มตัวอย่างในขั้นสร้างเครื่องมือ จำนวน 80 คน โดยแนบภาพนางแบบที่จะนำไปใช้ในการศึกษาจริงพร้อมกับมาตรวัดความตั้งใจทางกายภาพ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความตั้งใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงที่ตนได้รับ
2. จากนั้นนำผลคะแนนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาคัดเลือกข้อกระทงที่มีคุณภาพ ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นๆ ทั้งหมดในมาตร
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ข้อกระทงทั้ง 10 ข้อเป็นข้อกระทงที่ผ่านการคัดเลือกทั้งสิ้น โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .80 (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ฉ)

5. มาตรฐานวัดความประทับใจ

เป็นเครื่องมือที่ให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินความประทับใจที่มีต่อผู้หญิงในภาพ ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้มาตรวัดความประทับใจที่พัฒนาขึ้นโดย คเนศ คีรินภากุล (2546) ซึ่งได้ดัดแปลงจากมาตรของ Dion และคณะ (1972) นอกจากนี้ยังได้เพิ่มเติมข้อกระทงขึ้น โดยนำคำคุณศัพท์ที่บรรยายลักษณะของบุคคล และหาคำที่มีความหมายตรงกันข้ามมาสร้างเป็นมาตรจำแนกความหมาย 7 ช่วง และนำไปทดสอบคุณภาพของข้อกระทงด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นๆ ทั้งหมดในมาตร (Corrected Item-Total

Correlations) จนได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพทั้งสิ้น 37 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเท่ากับ .89 (รายละเอียดในภาพผนวก ข)

ทั้งนี้ เนื่องจากมาตรวัดความประทับใจ มีลักษณะเป็นมาตรจำแนกความหมาย เช่นเดียวกับกับมาตรวัดความตั้งใจดูใจทางกายภาพ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจึงรวมมาตรดังกล่าว เข้าไว้เป็นชุดเดียวกัน (ตัวอย่างในภาคผนวก ง) และเนื่องจากข้อกระทงที่ 24 เป็นคำคุณศัพท์ที่ซ้ำกับข้อที่ 16 ผู้วิจัยจึงไม่ได้นำคะแนนมาวิเคราะห์รวมด้วย

6. มาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว (Ambivalent Sexism Inventory ย่อว่า ASI)

การวิจัยครั้งนี้ใช้มาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้วที่ดัดแปลงจากมาตรวัดของ Glick และ Fiske (1996) โดยแต่เดิมมาตรนี้มีจำนวนข้อกระทงทั้งสิ้น 22 ข้อ แยกตามองค์ประกอบทั้งสองของมาตรได้เป็นข้อกระทงในองค์ประกอบการรับรู้แบบเป็นปฏิปักษ์ (hostile sexism) จำนวน 11 ข้อ และองค์ประกอบการรับรู้แบบยกย่องเกื้อหนุน (benevolent sexism) จำนวน 11 ข้อ (ตัวอย่างในภาคผนวก จ)

ขั้นตอนในการสร้าง

1. ศึกษาแนวคิดเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับมาตรวัดตามแนวของ Glick และ Fiske (1996)
2. นำข้อกระทงจากมาตรของ Glick และ Fiske (1996) จำนวน 22 ข้อมาถอดความเป็นภาษาไทยโดยได้รับคำปรึกษาและปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งได้สร้างข้อกระทงเพิ่มเติมอีกด้านละ 4 ข้อ รวมกับข้อกระทงในมาตรเดิมเป็น 30 ข้อ
3. นำข้อกระทงทั้ง 30 ข้อมารวบรวมเป็นมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว โดยมาตรดังกล่าวเป็นมาตรวัดแบบรวมการประมาณค่าแบบ 6 ช่วงการตอบ ดังนี้
  - 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
  - 2 = ไม่เห็นด้วย
  - 3 = ค่อนข้างไม่เห็นด้วย
  - 4 = ค่อนข้างเห็นด้วย
  - 5 = เห็นด้วย
  - 6 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ขั้นตอนในการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตร

- นำมาตรวัดดังกล่าวไปทดสอบกับนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 122 คน (รายละเอียดในตารางที่ 5)

ตารางที่ 5

กลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการสร้างมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกตัว

	รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	30	24.60
	หญิง	92	75.40
2. อายุ(ปี)	18	50	41.00
	19	65	53.30
	20	4	3.30
	22	3	2.40

- นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อ (Item analysis) มีรายละเอียด ดังนี้
  - วิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิต ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนรวมสูง (เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 หรือสูงกว่า) จำนวน 34 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนรวมต่ำ (เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 27 หรือต่ำกว่า) จำนวน 33 คน โดยการทดสอบค่าสถิติที่ (*t*-test Independent groups) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนรวมสูงมีค่าเฉลี่ยรายข้อสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนรวมต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกข้อกระทง

นำข้อกระทงทั้ง 30 ข้อ มาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นๆทั้งหมดของมาตร (Corrected Item-Total Correlations) และนำผลการคำนวณที่ได้เทียบกับค่าในตาราง Minium (1978) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ค่าองศาอิสระเท่ากับ 120 ได้ค่าวิกฤตเท่ากับ .150 พบว่าข้อกระทงทั้ง 30 ข้อเป็นข้อกระทงที่ผ่านการคัดเลือกทั้งสิ้นโดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .81 ผู้วิจัยจึงถือว่าข้อกระทงทั้ง 30 ข้อเป็นข้อกระทงที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ (รายละเอียดในตารางภาคผนวก ฉ)

การวิเคราะห์ความตรงของมาตร

1. วิเคราะห์ค่าความตรง (validity) ของมาตร ด้วยวิธีทดสอบกับกลุ่มที่รู้ลักษณะอยู่แล้ว (known group) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในที่นี้เป็นนิสิตนักศึกษาเพศชายที่คาดว่าจะมีการเหยียดเพศแบบแยกชั้นสูงและต่ำ โดยพิจารณาจากหลักสูตรการเรียน การสอน ของคณะ ดังนี้
  - กลุ่มที่คาดว่าจะมีการเหยียดเพศแบบแยกชั้นสูง ได้แก่ นักศึกษาที่ศึกษาวิชาเกี่ยวกับความเป็นชาย แผนกช่างกล จำนวน 35 คน และแผนกช่างยนต์ จำนวน 35 คน เพราะนักศึกษากลุ่มนี้มีลักษณะของความเป็นชายสูง
  - กลุ่มที่คาดว่าจะมีการเหยียดเพศแบบแยกชั้นต่ำ ได้แก่ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ จำนวน 35 คน และนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ จำนวน 35 คน เพราะนักศึกษากลุ่มนี้มีลักษณะของการยึดถือในความเท่าเทียมกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง
2. หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) พบว่า กลุ่มที่คาดว่าจะมีการเหยียดเพศสูงมีค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกชั้นสูงกว่ากลุ่มที่คาดว่าจะมีการเหยียดเพศต่ำ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกชั้น โดยวิธีการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ทราบลักษณะอยู่แล้ว

แหล่งของความแปรปรวน	df	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1	16.35***	.000
ภายในกลุ่ม	136	(0.11)	

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square Error)

*** $p < .001$.

จากตารางแสดงว่าค่ามัธยฐานของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศระหว่างกลุ่มที่คาดว่าจะมีการเหยียดเพศสูงและกลุ่มที่คาดว่าจะมีการเหยียดเพศต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

โดย กลุ่มที่คาดว่าจะมีการเหยียดเพศสูง มีค่า $M = 4.00$, $SD = 0.31$

ส่วน กลุ่มที่คาดว่าจะมีการเหยียดเพศต่ำ มีค่า $M = 3.77$, $SD = 0.35$

3. เพื่อตรวจสอบว่าเพศชายจะมีคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกตัวสูงกว่าเพศหญิง ตามลักษณะมโนทัศน์ของมาตรดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำมาตรไปทดสอบกับนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 100 คน โดยแบ่งเป็น เพศชาย 39 คน เพศหญิง 61 คน
4. หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) พบว่า เพศชายมีค่ามัธยฐานของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกตัวสูงกว่าเพศหญิง ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกตัวระหว่างเพศชายและเพศหญิง

แหล่งของความแปรปรวน	df	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1	8.56**	.004
ภายในกลุ่ม	85	(0.12)	

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square Error)

** $p < .01$.

จากตารางแสดงว่าค่ามัธยฐานของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศระหว่างเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โดย เพศชาย มีค่า $M = 3.94$ $SD = 0.43$

ส่วน เพศหญิง มีค่า $M = 3.72$ $SD = 0.27$

ผู้วิจัยจึงเชื่อถือว่ามาตรวัดการเหยียดเพศดังกล่าวมีประสิทธิภาพเพียงพอสำหรับนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงได้

ขั้นตอนการทดลองและเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นตอนก่อนการทดลอง

1. ผู้วิจัยทำจดหมายถึงอาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ เพื่อขออนุญาตให้นักศึกษาในชั้นเรียนเข้าร่วมการทดลอง ทั้งนี้ ได้แจ้งขั้นตอนของการวิจัยทั้งหมดให้อาจารย์ผู้สอนทราบโดยละเอียด
2. หลังจากได้รับอนุญาตจากอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาแล้ว จึงนัดหมายวัน เวลากับนักศึกษาในชั้นเรียนเพื่อทำการทดลอง

ขั้นที่ 2 ขั้นตอนการทดลอง

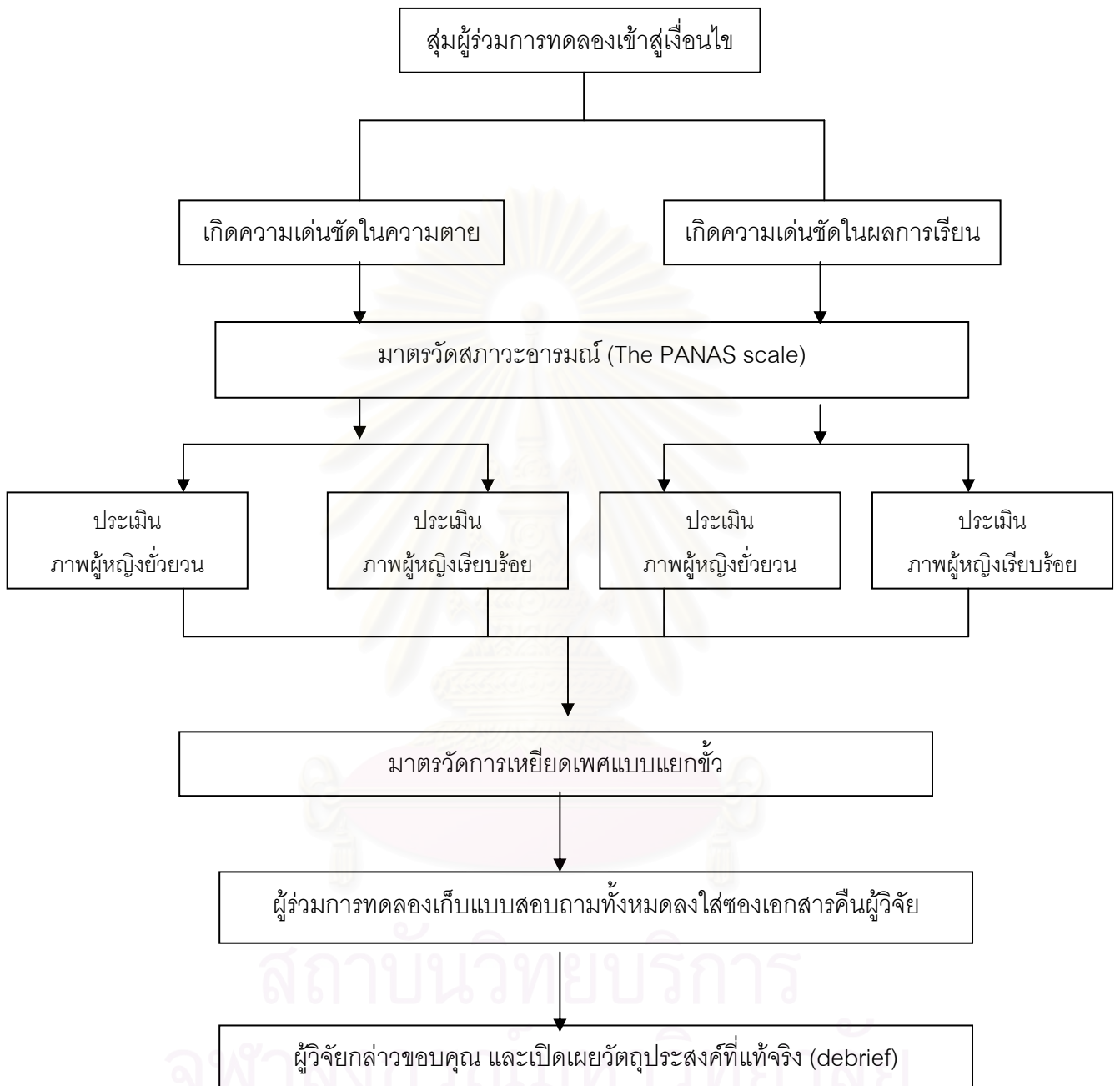
1. ผู้วิจัยแนะนำตัวต่อผู้ร่วมการทดลองในชั้นเรียน พร้อมทั้งขอให้ผู้ร่วมการทดลองแสดงความยินยอมที่จะเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการทดลองครั้งนี้
2. สุ่มผู้ร่วมการทดลองทั้งชายและหญิงเข้าสู่ 1 ใน 2 เงื่อนไข ดังนี้
  - เงื่อนไขที่ 1 เกิดความเด่นชัดในความตาย โดยขอให้ผู้ร่วมการทดลองตอบคำถามลงในแบบเหนียวทำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย จำนวน 2 ข้อ
  - เงื่อนไขที่ 2 เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ โดยมีวิธีการคล้ายกับเงื่อนไขที่ 1 คือ ขอให้ผู้ร่วมการทดลองตอบคำถามลงในแบบเหนียวทำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ จำนวน 2 ข้อ
3. หลังจากนั้น ผู้วิจัยจึงขอให้ผู้ร่วมการทดลองตอบมาตรวัดสภาวะอารมณ์ เพื่อเป็นการจัดกระทำให้เกิดการเบี่ยงเบนจากการเกิดความเด่นชัดตามแต่ละเงื่อนไข
4. ผู้วิจัยสุ่มแจกภาพผู้หญิงที่มีลักษณะยั่ววนหรือเรียบริ่อยให้ผู้ร่วมการทดลองคนละ 2 ภาพ โดยผู้ร่วมการทดลองครั้งหนึ่งจะได้รับภาพของนางแบบคนที่ 1 และผู้ร่วมการทดลองอีกครั้งหนึ่งจะได้รับภาพของนางแบบคนที่ 2 พร้อมกันนี้ ผู้วิจัยได้แจ้งให้ผู้ร่วมการทดลองทราบว่า มีผู้วิจัยอีกท่านหนึ่งต้องการคัดเลือกนางแบบเพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์สินค้าชนิดหนึ่ง จึงขอให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินความคิดเห็นของท่านที่มีต่อนางแบบในภาพลงบนมาตรวัดความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจ

5. ภายหลังจากการประเมินภาพนางแบบแล้ว ผู้วิจัยจึงแจ้งให้ผู้ร่วมการทดลองทราบว่า เนื่องจากขั้นตอนการทดลองได้เสร็จก่อนกำหนดเวลา จึงขอความกรุณาให้ผู้ร่วมการทดลองช่วยตอบแบบสำรวจความคิดเห็นต่อเพศหญิงเพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนามาตรการของการทดลองอีกเรื่องหนึ่ง
6. เมื่อผู้ร่วมการทดลองตอบมาตรฐานแบบสำรวจความคิดเห็นต่อเพศหญิงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงแจกซองใส่เอกสารสำหรับผู้ร่วมการทดลองใส่แบบประเมินทั้งหมด เพื่อส่งคืนผู้วิจัย
7. หลังจากนั้น ผู้วิจัยจึงเปิดเผยวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการวิจัย พร้อมทั้งกล่าวขอบคุณผู้ร่วมการทดลอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 3 สรุปขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์โปรแกรม SPSS for Windows ในการคำนวณ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง คือ 2 (เงื่อนไขการทดลอง เกิดความเด่นชัดในความตายหรือเกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่) $\times$ 2 (ภาพผู้หญิง ยั่วชวนหรือเรียบร้อย) $\times$ 2 (เพศ ชายหรือหญิง) ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1-9 และข้อที่ 12 โดยการเปรียบเทียบต่าง (contrast) และใช้การวิเคราะห์สถิติที่ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 10-11

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเชิงทดลองเรื่อง “ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตาย เพศ และความตั้งใจทางกายภาพของผู้หญิง ต่อการเหยียดเพศแบบแยกตัวและการประเมินความตั้งใจต่อผู้หญิง” นี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วมการทดลอง

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐาน

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 – 9 โดยการทดสอบความเปรียบเทียบต่าง (contrast) ของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพและคะแนนความประทับใจ

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 10 – 11 โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตโดยใช้สถิติที่แบบกลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (t -test independent group)

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 12 โดยการทดสอบความเปรียบเทียบต่าง (contrast) ของคะแนนการเหยียดเพศแบบแยกตัว

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สัญลักษณ์แทนความหมายต่าง ๆ ดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างทั้งหมด
n	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างในกลุ่มย่อย
M	หมายถึง	ค่ามัธยฐานเลขคณิต
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
MS_{error}	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square Error)

df	หมายถึง	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of freedom)
F	หมายถึง	ค่าสถิติเอฟ
p	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
t	หมายถึง	ค่าสถิติที
MA	หมายถึง	ผู้ร่วมการทดลองที่เป็นเพศชาย
FE	หมายถึง	ผู้ร่วมการทดลองที่เป็นเพศหญิง
MS	หมายถึง	ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดใน ความตาย
PS	หมายถึง	ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผล การเรียนรู้ที่ย่ำแย่
SP	หมายถึง	ผู้ร่วมการทดลองที่ได้ประเมินภาพผู้หญิงที่มีลักษณะ ยั่ววนใจทางเพศ
WP	หมายถึง	ผู้ร่วมการทดลองที่ได้ประเมินภาพผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพ เรียบร้อย

ทั้งนี้ เงื่อนไขการทดลองทั้ง 8 เงื่อนไข มีจำนวนผู้ร่วมการทดลองเงื่อนไขละ 25 คน โดยแต่ละเงื่อนไขประกอบไปด้วยตัวแปรอิสระ ดังนี้

ตารางที่ 8

แสดงเงื่อนไขการวิจัย

เพศ	เงื่อนไข	เหนี่ยวนำให้เกิด ความเด่นชัดในความตาย (MS)		เหนี่ยวนำให้เกิด ความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ (PS)	
		คุณภาพหญิง ยั่ววน (SP)	คุณภาพหญิง เรียบร้อย(WP)	คุณภาพหญิง ยั่ววน(SP)	คุณภาพหญิง เรียบร้อย(WP)
ชาย(MA)		(1) MA, MS, SP	(2) MA, MS, WP	(3) MA, PS, SP	(4) MA, PS, WP
หญิง(FE)		(5) FE, MS, SP	(6) FE, MS, WP	(7) FE, PS, SP	(8) FE, PS, WP

- เงื่อนไขที่ (1): ผู้ชายที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินภาพผู้หญิง
ยั่วยวน (MA, MS, SP)
- เงื่อนไขที่ (2): ผู้ชายที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินภาพผู้หญิง
เรียบร้อย (MA, MS, WP)
- เงื่อนไขที่ (3): ผู้ชายที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ประเมินภาพ
ผู้หญิงยั่วยวน (MA, PS, SP)
- เงื่อนไขที่ (4): ผู้ชายที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ประเมินภาพ
ผู้หญิงเรียบร้อย (MA, PS, WP)
- เงื่อนไขที่ (5): ผู้หญิงที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินภาพผู้หญิง
ยั่วยวน (FE, MS, SP)
- เงื่อนไขที่ (6): ผู้หญิงที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินภาพผู้หญิง
เรียบร้อย (FE, MS, WP)
- เงื่อนไขที่ (7): ผู้หญิงที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ประเมิน
ภาพผู้หญิงยั่วยวน (FE, PS, SP)
- เงื่อนไขที่ (8): ผู้หญิงที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ประเมิน
ภาพผู้หญิงเรียบร้อย (FE, PS, WP)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วมการทดลอง

ผู้ร่วมการทดลองในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 200 คน แบ่งเป็นเพศชาย 100 คน
เพศหญิง 100 คน จำแนกตามเพศ อายุ ปีการศึกษาและคณะ ดังรายละเอียดในตารางที่ 9

ตารางที่ 9

ข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วมการทดลอง

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	100	50.0
หญิง	100	50.0
อายุ		
18	19	9.5
19	94	47.0
20	51	25.5
21	23	11.5
22	11	5.5
23	2	1.0
ชั้นปีการศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	26	13.0
ชั้นปีที่ 2	124	62.0
ชั้นปีที่ 3	32	16.0
ชั้นปีที่ 4	17	8.5
ชั้นปีที่ 6	1	0.5
คณะ		
วิศวกรรมศาสตร์	59	29.5
เศรษฐศาสตร์	30	15
วิทยาศาสตร์	22	11
จิตวิทยา	18	9
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	18	9
นิเทศศาสตร์	18	9
สหเวชศาสตร์	8	4
รัฐศาสตร์	8	4
อักษรศาสตร์	7	3.5

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วมการทดลอง

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คณะ (ต่อ)		
สัตวแพทยศาสตร์	6	3
แพทยศาสตร์	3	1.5
วิทยาศาสตร์การกีฬา	2	1
ครุศาสตร์	1	0.5

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ได้จัดให้มีภาพของนางแบบจำนวน 2 คน เพื่อป้องกันข้อโต้แย้งที่ว่าตัวแปรตามที่เกิดขึ้นจากการทดลองอาจจะเป็นผลที่เฉพาะเจาะจงจากนางแบบคนนั้นเพียงคนเดียว ดังนั้น ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความพึงพอใจทางกายภาพและคะแนนความประทับใจ ระหว่างนางแบบคนที่ 1 และนางแบบคนที่ 2 ของผู้ร่วมการทดลองทั้ง 8 เงื่อนไข

ผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความพึงพอใจทางกายภาพและคะแนนความประทับใจ ระหว่างนางแบบคนที่ 1 และนางแบบคนที่ 2 ของผู้ร่วมการทดลองทั้ง 8 เงื่อนไข ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (รายละเอียดในภาคผนวก ข) ดังนั้น ในการทดสอบสมมติฐานขั้นต่อมา ผู้วิจัยจึงนำคะแนนความพึงพอใจทางกายภาพและคะแนนความประทับใจของทั้งนางแบบคนที่ 1 และคนที่ 2 วิเคราะห์รวมกัน

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐาน

ตารางที่ 10 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ พบว่าผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่เมื่อได้ประเมินภาพผู้หญิงยั่วยวนมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพสูงที่สุด ($M = 17.32, SD = 5.87$) ส่วนผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่เมื่อได้ประเมินภาพผู้หญิงเรียบร้อยมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพต่ำที่สุด ($M = 6.60, SD = 5.62$)

ตารางที่ 10

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ จำแนกตามการเกิดความเด่นชัด ลักษณะของภาพ และเพศ

ลักษณะของภาพ	การเกิดความเด่นชัด					
	ความตาย		ผลการเรียนที่ย่ำแย่		รวม	
	M	SD	M	SD	M	SD
ภาพยั่วยวน	12.00	7.55	14.32	7.10	13.16	7.38
ชาย	14.04	6.46	17.32	5.87	15.68	6.33
หญิง	9.96	8.13	11.32	7.04	10.64	7.56
ภาพเรียบร้อย	12.14	7.47	10.44	6.14	11.29	6.86
ชาย	14.28	6.40	14.28	3.82	14.28	5.22
หญิง	10.00	7.97	6.60	5.62	8.30	7.04
รวม	12.07	7.47	12.38	6.88	12.23	7.17

หมายเหตุ จำนวนตัวอย่างในแต่ละเซลล์ 25 คน

ตารางที่ 11 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความประทับใจ พบว่าผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายเมื่อได้ประเมินภาพผู้หญิงเรียบร้อยมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความประทับใจสูงที่สุด ($M = 37.72$, $SD = 15.90$) ส่วนผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายเมื่อได้ประเมินภาพผู้หญิงยั่ววนมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความประทับใจต่ำที่สุด ($M = -4.32$, $SD = 13.72$)

ตารางที่ 11

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความประทับใจ จำแนกตาม การเกิดความเด่นชัด ลักษณะของภาพ และเพศ

ลักษณะของภาพ	การเกิดความเด่นชัด					
	ความตาย		ผลการเรียนที่ย่ำแย่		รวม	
	M	SD	M	SD	M	SD
เพศ						
ภาพยั่ววน	-2.76	17.42	1.96	23.91	-0.40	20.94
ชาย	-4.32	13.72	7.56	23.88	1.62	20.19
หญิง	-1.20	20.64	-3.64	23.05	-2.42	21.69
ภาพเรียบร้อย	33.62	17.48	26.76	14.89	30.19	16.52
ชาย	37.72	15.90	33.28	8.35	35.50	12.77
หญิง	29.52	18.33	20.24	17.16	24.88	18.19
รวม	15.43	25.21	14.36	23.41	14.89	24.27

หมายเหตุ จำนวนตัวอย่างในแต่ละเซลล์ 25 คน

ตารางที่ 12 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว พบว่าผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายเมื่อได้ประเมินภาพผู้หญิงยั่วยวนมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้วสูงที่สุด ($M = 3.85, SD = 0.31$) ส่วนผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่เมื่อได้ประเมินภาพผู้หญิงเรียบร้อยมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้วต่ำที่สุด ($M = 3.54, SD = 0.38$)

ตารางที่ 12

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว จำแนกตาม การเกิดความเด่นชัด ลักษณะของภาพ และเพศ

ลักษณะของภาพ	การเกิดความเด่นชัด				รวม	
	ความตาย		ผลการเรียนที่ย่ำแย่			
	M	SD	M	SD	M	SD
ภาพยั่วยวน	3.73	0.39	3.79	0.32	3.76	0.36
ชาย	3.85	0.31	3.81	0.32	3.83	0.31
หญิง	3.60	0.43	3.78	0.33	3.70	0.39
ภาพเรียบร้อย	3.74	0.33	3.65	0.46	3.70	0.40
ชาย	3.77	0.36	3.77	0.51	3.77	0.43
หญิง	3.71	0.30	3.54	0.38	3.62	0.35
รวม	3.74	0.36	3.72	0.40	3.73	0.38

หมายเหตุ จำนวนตัวอย่างในแต่ละเซลล์ 25 คน

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 – 9

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางคือ 2 (การเกิดความเด่นชัด: ความตายหรือผลการเรียนที่ย่ำแย่) $\times$ 2 (ลักษณะของภาพ : ยัวววนหรือเรียบร้อย) $\times$ 2 (เพศ : ชายหรือหญิง) ของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง การเกิดความเด่นชัด ลักษณะของภาพ และเพศ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1,192) = 0.16, ns$] ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเกิดความเด่นชัดและลักษณะของภาพ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 [$F(1, 192) = 4.72, p < .05$] ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเกิดความเด่นชัดและเพศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1, 192) = 2.07, ns$] ปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของภาพและเพศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1, 192) = 0.26, ns$] ส่วนผลหลักของการเกิดความเด่นชัดไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1, 192) = 0.11, ns$] ผลหลักของลักษณะของภาพมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 [$F(1, 192) = 4.09, p < .05$] ผลหลักของเพศมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 [$F(1, 192) = 35.46, p < .001$] ดังรายละเอียดในตารางที่ 13

ตารางที่ 13

การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ

แหล่งความแปรปรวน	df	F	p
การเกิดความเด่นชัด (A)	1	0.11	.738
ลักษณะของภาพ (B)	1	4.09*	.045
เพศ (C)	1	35.46***	.000
A $\times$ B	1	4.72*	.031
A $\times$ C	1	2.07	.152
B $\times$ C	1	0.26	.612
A $\times$ B $\times$ C	1	0.16	.690
ความคลาดเคลื่อน	192	(42.81)	

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square Error)

* $p < .05$. *** $p < .001$.

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางระหว่าง 2 (การเกิดความเด่นชัด: ความตายหรือผลการเรียนที่ย่ำแย่) $\times$ 2 (ลักษณะของภาพ : ยั่วชวนหรือเรียบร้อย) $\times$ 2 (เพศ : ชายหรือหญิง) ของคะแนนความประทับใจ พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเกิดความเด่นชัด ลักษณะของภาพ และเพศ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1,192) = 0.84, ns$] ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเกิดความเด่นชัด และลักษณะของภาพ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 [$F(1,192) = 5.02, p < .05$] ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเกิดความเด่นชัดและเพศ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1,192) = 3.44, ns$] ปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของภาพและเพศ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1,192) = 1.62, ns$] ส่วนผลหลักของการเกิดความเด่นชัด ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1,192) = 0.17, ns$] ผลหลักของลักษณะของภาพ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 [$F(1,192) = 140.24, p < .001$] ผลหลักของเพศ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 [$F(1,192) = 8.05, p < .01$] ดังรายละเอียดในตารางที่ 14

ตารางที่ 14

การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนความประทับใจ

แหล่งความแปรปรวน	df	F	p
การเกิดความเด่นชัด (A)	1	0.17	.679
ลักษณะของภาพ (B)	1	140.24***	.000
เพศ (C)	1	8.05**	.005
A $\times$ B	1	5.02*	.026
A $\times$ C	1	3.44	.065
B $\times$ C	1	1.62	.204
A $\times$ B $\times$ C	1	0.84	.360
ความคลาดเคลื่อน	192	(333.62)	

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square Error)

* $p < .05$. ** $p < .01$. *** $p < .001$.

จากนั้น ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบต่าง (contrast) เพื่อทดสอบสมมติฐานในข้อที่ 1 – 9 ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความตั้งใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่ววนต่ำกว่าในเงื่อนไขควบคุม

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่ววน (เงื่อนไขที่ 1) และผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนย่ำแย่ ที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่ววน (เงื่อนไขที่ 3) โดยการทดสอบความแปรปรวน พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความตั้งใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงยั่ววน ($M = 14.04$, $SD = 6.46$) ไม่แตกต่างจากผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนย่ำแย่ ($M = 17.32$, $SD = 5.87$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบดังกล่าวจึงปฏิเสธสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 15

ตารางที่ 15

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 1 และ 3

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		n	M	SD	F	p
เพศชายที่ประเมินภาพยั่ววน	ความตาย	25	14.04	6.46	3.14	.078
	ผลการเรียน	25	17.32	5.87		

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความประทับใจ ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่ววน (เงื่อนไขที่ 1) และ ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนย่ำแย่ที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่ววน (เงื่อนไขที่ 3) โดยการทดสอบความแปรปรวน พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่ววน ($M = -4.32$, $SD = 13.72$) ต่ำกว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนย่ำแย่ ($M = 7.56$, $SD = 23.88$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 16

ตารางที่ 16

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความประทับใจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 1 และ 3

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
เพศชายที่ประเมิน ภาพผู้ช่วย	ความตาย	25	-4.32	13.72	5.29*	.023
	ผลการเรียน	25	7.56	23.88		

* $p < .05$.

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้ชาย ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความตั้งใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อย ไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบร้อย (เงื่อนไขที่ 2) และ ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนย่อยที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบร้อย (เงื่อนไขที่ 4) โดยการทดสอบความแปรปรวน พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความตั้งใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อย ($M = 14.28$, $SD = 6.40$) ไม่แตกต่างจากผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนย่อย ($M = 14.28$, $SD = 3.82$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 17

ตารางที่ 17

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 2 และ 4

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
เพศชายที่ประเมิน ภาพเรียบร้อย	ความตาย	25	14.28	6.40	0.00	1.000
	ผลการเรียน	25	14.28	3.82		

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความประทับใจ ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบร้อย (เงื่อนไขที่ 2) และ ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนย่ำแย่ที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบร้อย (เงื่อนไขที่ 4) โดยการทดสอบความเบี่ยงต่าง พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อย ($M = 37.72, SD = 15.90$) ไม่แตกต่าง จากผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนย่ำแย่ ($M = 33.28, SD = 8.35$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 18

ตารางที่ 18

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความประทับใจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 2 และ 4

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
เพศชายที่ประเมินภาพเรียบร้อย	ความตาย	25	37.72	15.90	0.74	.391
	ผลการเรียน	25	33.28	8.35		

สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้ชาย ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนต่ำกว่าภาพผู้หญิงเรียบร้อย

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความดึงดูดใจทางกายภาพ ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่วยวน (เงื่อนไขที่ 1) และ ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบร้อย (เงื่อนไขที่ 2) โดยการทดสอบความเบี่ยงต่าง พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงยั่วยวน ($M = 14.04, SD = 6.46$) ไม่แตกต่างจากผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบร้อย ($M = 14.28, SD = 6.40$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบดังกล่าวจึงปฏิเสธสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 19

ตารางที่ 19

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 1 และ 2

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
เพศชายที่เด่นชัด ในความตาย	ภาพยั่วชวน	25	14.04	6.46	0.17	.897
	ภาพเรียบร้อย	25	14.28	6.40		

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความประทับใจ ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่วชวน (เงื่อนไขที่ 1) และ ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบร้อย (เงื่อนไขที่ 2) โดยการทดสอบความแปรปรวน พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วชวน ($M = -4.32, SD = 13.72$) ต่ำกว่าผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบร้อย ($M = 37.72, SD = 15.90$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 20

ตารางที่ 20

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความประทับใจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 1 และ 2

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
เพศชายที่เด่นชัด ในความตาย	ภาพยั่วชวน	25	-4.32	13.72	66.22***	.000
	ภาพเรียบร้อย	25	37.72	15.90		

*** $p < .001$.

สมมติฐานข้อที่ 4 ผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความตั้งใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วชวนไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่ววน (เงื่อนไขที่ 5) และผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนย่ำแย่ที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่ววน(เงื่อนไขที่ 7) โดยการทดสอบความเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความตั้งใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงยั่ววน ($M = 9.96, SD = 8.13$) ไม่แตกต่างจาก ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนย่ำแย่ ($M = 11.32, SD = 7.04$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 21

ตารางที่ 21

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 5 และ 7

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		n	M	SD	F	p
เพศหญิงที่ประเมินภาพยั่ววน	ความตาย	25	9.96	8.13	0.54	.463
	ผลการเรียน	25	11.32	7.04		

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความประทับใจ ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่ววน (เงื่อนไขที่ 5) และ ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนย่ำแย่ที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่ววน (เงื่อนไขที่ 7) โดยการทดสอบความเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่ววน ($M = -1.20, SD = 20.64$) ไม่แตกต่างจาก ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนย่ำแย่ ($M = -3.64, SD = 23.05$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 22

ตารางที่ 22

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความประทับใจระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 5 และ 7

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
เพศหญิงที่ประเมิน ภาพยั่วชวน	ความตาย	25	-1.20	20.64	0.22	.637
	ผลการเรียน	25	-3.64	23.05		

สมมติฐานข้อที่ 5 ผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความตั้งใจดูใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความตั้งใจดูใจทางกายภาพ ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบร้อย (เงื่อนไขที่ 6) และ ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนย่ำแย่ที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบร้อย (เงื่อนไขที่ 8) โดยการทดสอบความแปรปรวนต่าง พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความตั้งใจดูใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อย ($M = 10.00$, $SD = 7.97$) ไม่แตกต่าง จากผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนย่ำแย่ ($M = 6.60$, $SD = 5.62$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 23

ตารางที่ 23

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 6 และ 8

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
เพศหญิงที่ประเมิน ภาพเรียบร้อย	ความตาย	25	10.00	7.97	3.38	.068
	ผลการเรียน	25	6.60	5.62		

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความประทับใจ ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียวร้อย (เงื่อนไขที่ 6) และ ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนย้ำแ่ที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียวร้อย (เงื่อนไขที่ 8) โดยการทดสอบความเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียวร้อย ($M = 29.52, SD = 18.34$) ไม่แตกต่างจากผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนย้ำแ่ ($M = 20.24, SD = 17.16$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 24

ตารางที่ 24

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความประทับใจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 6 และ 8

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		n	M	SD	F	p
เพศหญิงที่ประเมินภาพเรียวร้อย	ความตาย	25	29.52	18.34	3.23	.074
	ผลการเรียน	25	20.24	17.16		

สมมติฐานข้อที่ 6 ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายผู้ชาย ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั้ววนไม่แตกต่างจากผู้หญิง

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความดึงดูดใจทางกายภาพ ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ที่ประเมินภาพผู้หญิงยั้ววน (เงื่อนไขที่ 1) และ ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงยั้ววน (เงื่อนไขที่ 5) โดยการทดสอบความเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงยั้ววน ($M = 14.04, SD = 6.46$) สูงกว่าผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ($M = 9.96, SD = 8.13$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบดังกล่าวจึงปฏิเสธสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 25

ตารางที่ 25

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 1 และ 5

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
เด่นชัดในความตาย ประเมินภาพยั่วชวน	เพศชาย	25	14.04	6.46	4.86*	.029
	เพศหญิง	25	9.96	8.13		

* $p < .05$.

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความประทับใจ ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่วชวน (เงื่อนไขที่ 1) และ ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่วชวน (เงื่อนไขที่ 5) โดยการทดสอบความเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วชวน ($M = -4.32$, $SD = 13.72$) ไม่แตกต่าง จากผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ($M = -1.20$, $SD = 20.64$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 26

ตารางที่ 26

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความประทับใจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 1 และ 5

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
เด่นชัดในความตาย ประเมินภาพยั่วชวน	เพศชาย	25	-4.32	13.72	0.37	.547
	เพศหญิง	25	-1.20	20.64		

สมมติฐานข้อที่ 7 ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ผู้ชาย ประเมินความตั้งใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิง

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียวร้อย (เงื่อนไขที่ 2) และ ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียวร้อย (เงื่อนไขที่ 6) โดยการทดสอบความเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความตั้งใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงเรียวร้อย ($M = 14.28, SD = 6.40$) สูงกว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ($M = 10.00, SD = 7.97$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 27

ตารางที่ 27

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 2 และ 6

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
เด่นชัดในความตาย ประเมินภาพเรียวร้อย	เพศชาย	25	14.28	6.40	5.35*	.022
	เพศหญิง	25	10.00	7.97		

* $p < .05$.

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความประทับใจ ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียวร้อย (เงื่อนไขที่ 2) และ ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียวร้อย (เงื่อนไขที่ 6) โดยการทดสอบความเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียวร้อย ($M = 37.72, SD = 15.90$) ไม่แตกต่างจากผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ($M = 29.52, SD = 18.33$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบดังกล่าวจึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 28

ตารางที่ 28

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความประทับใจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 2 และ 6

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
เด่นชัดในความตาย ประเมินภาพเรียบบัวออย	เพศชาย	25	37.72	15.90	2.52	.114
	เพศหญิง	25	29.52	18.33		

สมมติฐานข้อที่ 8 ในเงื่อนไขควบคุมผู้ชายประเมินความตั้งใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนสูงกว่าผู้หญิง

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่วยวน (เงื่อนไขที่ 3) และ ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่วยวน (เงื่อนไขที่ 7) โดยการทดสอบความเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ประเมินความตั้งใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงยั่วยวน ($M = 17.32$, $SD = 5.87$) สูงกว่าผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ($M = 11.32$, $SD = 7.04$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 29

ตารางที่ 29

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 3 และ 7

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
เด่นชัดในผลการเรียน ประเมินภาพยั่วยวน	เพศชาย	25	17.32	5.87	10.51**	.001
	เพศหญิง	25	11.32	7.04		

** $p < .01$.

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความประทับใจ ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่ววน (เงื่อนไขที่ 3) และ ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่ววน (เงื่อนไขที่ 7) โดยการทดสอบความเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่ววน ($M = 7.56, SD = 23.88$) สูงกว่าผู้ร่วมการทดลองเพศหญิง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ($M = -3.64, SD = 23.05$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 30

ตารางที่ 30

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความประทับใจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 3 และ 7

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
เด่นชัดในผลการเรียน ประเมินภาพผู้ยั่ววน	เพศชาย	25	7.56	23.88	4.70*	.031
	เพศหญิง	25	-3.64	23.05		

* $p < .05$.

สมมติฐานข้อที่ 9 ในเงื่อนไขควบคุมผู้ชายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิง

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความดึงดูดใจทางกายภาพของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อย ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบร้อย (เงื่อนไขที่ 4) และ ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบร้อย (เงื่อนไขที่ 8) โดยการทดสอบความเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อย ($M = 14.28, SD = 3.82$) สูงกว่าผู้ร่วมการทดลองเพศหญิง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ($M =$

6.60, $SD = 5.62$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 31

ตารางที่ 31

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 4 และ 8

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		n	M	SD	F	p
เด่นชัดในผลการเรียน ประเมินภาพเรียบริ้อย	เพศชาย	25	14.28	3.82	17.22***	.000
	เพศหญิง	25	6.60	5.62		

*** $p < .001$.

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความประทับใจ ระหว่างผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบริ้อย (เงื่อนไขที่ 4) และผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ที่ประเมินภาพผู้หญิงเรียบริ้อย (เงื่อนไขที่ 8) โดยการทดสอบความแปรปรวนต่าง พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบริ้อย ($M = 33.28$, $SD = 8.35$) สูงกว่าผู้ร่วมการทดลองเพศหญิง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ($M = 20.24$, $SD = 17.16$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 32

ตารางที่ 32

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนความประทับใจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 4 และ 8

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		n	M	SD	F	p
เด่นชัดในผลการเรียน ประเมินภาพเรียบริ้อย	เพศชาย	25	33.28	8.35	6.37*	.012
	เพศหญิง	25	20.24	17.16		

* $p < .05$.

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 10 – 11 โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตโดยใช้สถิติที่แบบกลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (*t*-test independent group)

สมมติฐานข้อที่ 10 ผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายมีคะแนนจากมาตรวัดสภาวะอารมณ์ไม่แตกต่างจากผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนจากมาตรวัดสภาวะอารมณ์ ระหว่าง ผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย และผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ พบว่า คะแนนจากมาตรวัดสภาวะอารมณ์ของผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ($M = 3.58, SD = 0.50$) ไม่แตกต่างจากผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ($M = 3.57, SD = 0.48$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 10 ดังรายละเอียดในตารางที่ 33

ตารางที่ 33

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ *t* ของคะแนนจากมาตรวัดสภาวะอารมณ์ระหว่างผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย และผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่

การเกิดความเด่นชัด	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
เด่นชัดในความตาย	100	3.58	0.50	0.057	.954
เด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่	100	3.57	0.48		

สมมติฐานข้อที่ 11 ผู้ชายมีคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกตัวสูงกว่าผู้หญิง

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกตัว ระหว่าง ผู้ชายและผู้หญิง พบว่า คะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกตัวของผู้ชาย ($M = 3.80, SD = 0.38$) สูงกว่าผู้หญิง ($M = 3.66, SD = 0.37$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 11 ดังรายละเอียดในตารางที่ 34

ตารางที่ 34

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที ของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว ระหว่างผู้ร่วมการทดลองเพศชายและเพศหญิง

เพศ	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ชาย	99	3.80	0.38	2.667**	.004
หญิง	97	3.66	0.37		

** $p < .01$, หนึ่งหาง.

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 12 วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้วโดยการทดสอบความเปรียบเทียบต่าง (contrast)

สมมติฐานข้อที่ 12 ผู้ชาย ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ได้ประเมินภาพผู้หญิงยั่ววนมีคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้วสูงกว่าในเงื่อนไขควบคุม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางคือ 2 (การเกิดความเด่นชัด: ความตายหรือผลการเรียนที่ย่ำแย่) $\times$ 2 (ลักษณะของภาพ : ยั่ววนหรือเรียบร้อย) $\times$ 2 (เพศ : ชายหรือหญิง) ของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง การเกิดความเด่นชัด ลักษณะของภาพ และเพศ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1,188) = 3.22, ns$] ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเกิดความเด่นชัดและลักษณะของภาพ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1, 188) = 1.95, ns$] ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเกิดความเด่นชัดและเพศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1, 188) = 0.05, ns$] ปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของภาพและเพศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1, 188) = 0.00, ns$] ส่วนผลหลักของการเกิดความเด่นชัดไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1, 188) = 0.04, ns$] ผลหลักของลักษณะของภาพไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1, 188) = 1.50, ns$] ผลหลักของเพศมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 [$F(1, 188) = 7.13, p < .01$] ดังรายละเอียดในตารางที่ 35

ตารางที่ 35

การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนการเหยียดเพศแบบแยกตัว

แหล่งความแปรปรวน	df	F	p
การเกิดความเด่นชัด (A)	1	0.04	.848
ลักษณะของภาพ (B)	1	1.50	.222
เพศ (C)	1	7.13**	.008
A × B	1	1.95	.164
A × C	1	0.05	.818
B × C	1	0.00	.964
A × B × C	1	3.22	.074
ความคลาดเคลื่อน	188	(0.14)	

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square Error)

** $p < .01$.

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกตัว ระหว่าง ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในในความตาย ที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่ววน (เงื่อนไขที่ 1) และ ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่ววน (เงื่อนไขที่ 3) โดยการทดสอบความแปรปรวน พบว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในในความตายที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่ววน มีคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกตัว ($M = 3.85$, $SD = 0.31$) สูงกว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ที่ประเมินภาพผู้หญิงยั่ววน ($M = 3.81$, $SD = 0.32$) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบดังกล่าวจึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 36

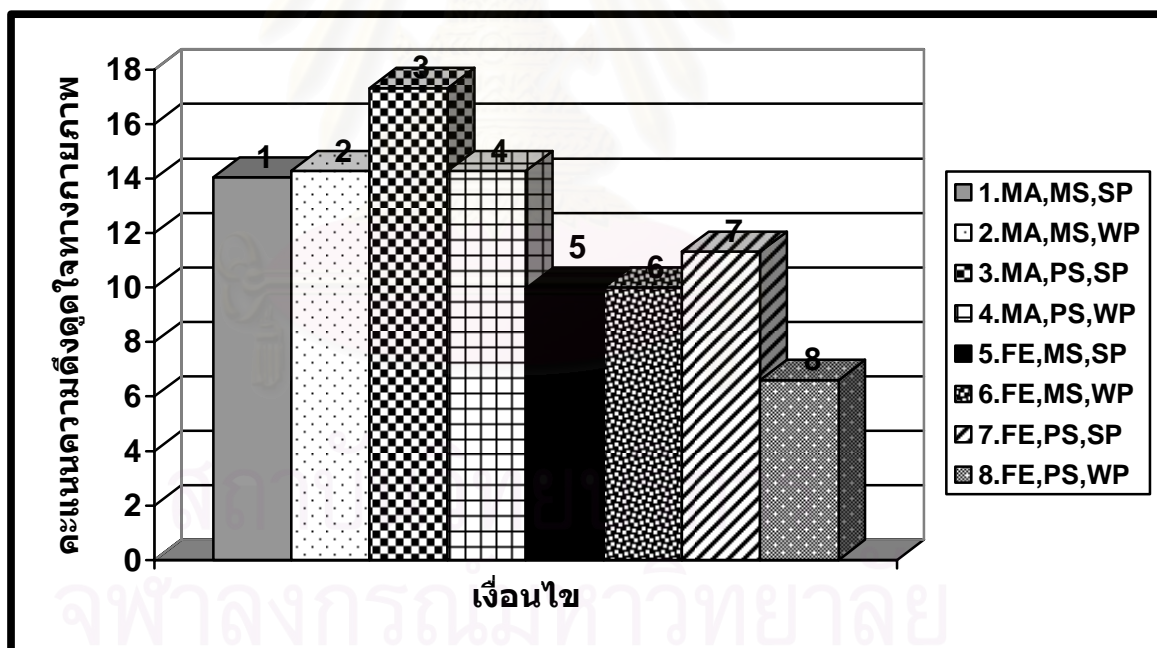

ตารางที่ 36

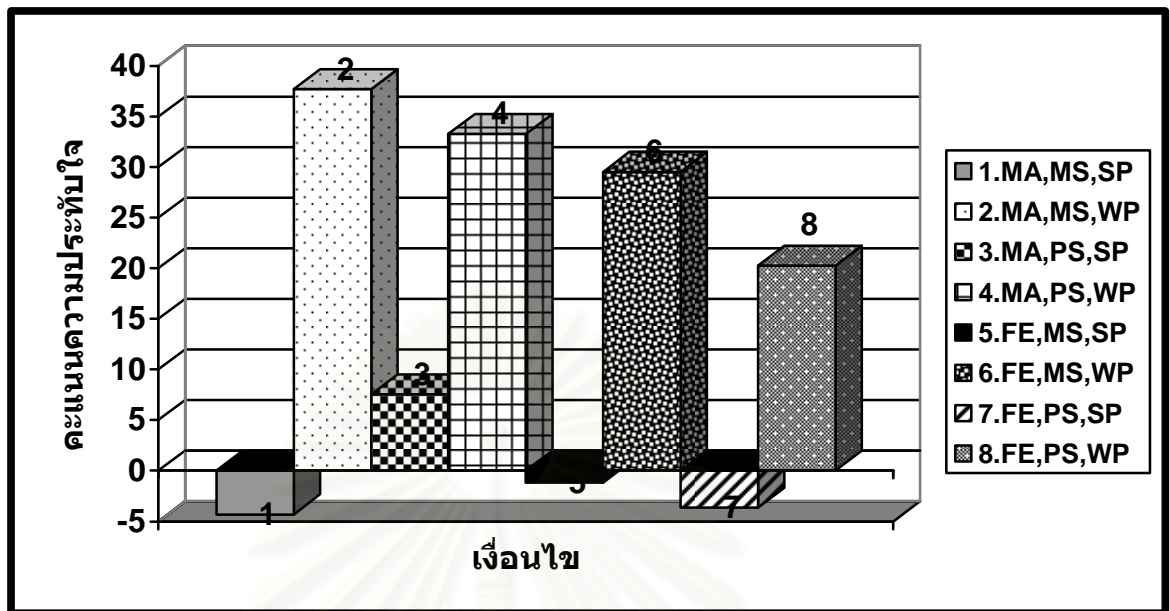
ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ ของคะแนนจากมาตรวัดการเหยียด
เพศแบบแยกชั้น ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 1 และ 3

ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไข		<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
เพศชายที่ประเมิน ภาพยั่วชวน	ความตาย	25	3.85	0.31	0.17	.682
	ผลการเรียน	25	3.81	0.32		

จากผลการทดสอบสมมติฐานในข้อที่ 1 – 9 สามารถสรุปเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิต
คะแนนความดึงดูดใจทางกายภาพ และคะแนนความประทับใจในเงื่อนไขการทดลองทั้งหมดได้ดัง
ภาพที่ 4 และ 5

ภาพที่ 4 เปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตคะแนนความดึงดูดใจทางกายภาพของกลุ่มตัวอย่างใน
เงื่อนไขที่ 1 ถึง 8

ภาพที่ 5 เปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตคะแนนความประทับใจของกลุ่มตัวอย่างในเชียงใหม่
ที่ 1 ถึง 8

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 – 12

สมมติฐาน		ผลการวิจัย
1. MA, MS, SP < MA, PS, SP	1.1 ความตั้งใจดูใจทางกายภาพ	ปฏิเสธ (MA, MS, SP $\approx$ MA, PS, SP)
	1.2 ความประทับใจ	สนับสนุน (MA, MS, SP < MA, PS, SP)
2. MA, MS, WP $\approx$ MA, PS, WP	2.1 ความตั้งใจดูใจทางกายภาพ	สนับสนุน (MA, MS, WP $\approx$ MA, PS, WP)
	2.2 ความประทับใจ	สนับสนุน (MA, MS, WP $\approx$ MA, PS, WP)
3. MA, MS, SP < MA, MS, WP	3.1 ความตั้งใจดูใจทางกายภาพ	ปฏิเสธ (MA, MS, SP $\approx$ MA, MS, WP)
	3.2 ความประทับใจ	สนับสนุน (MA, MS, SP < MA, MS, WP)
4. FE, MS, SP $\approx$ FE, PS, SP	4.1 ความตั้งใจดูใจทางกายภาพ	สนับสนุน (FE, MS, SP $\approx$ FE, PS, SP)
	4.2 ความประทับใจ	สนับสนุน (FE, MS, SP $\approx$ FE, PS, SP)
5. FE, MS, SP $\approx$ FE, PS, WP	5.1 ความตั้งใจดูใจทางกายภาพ	สนับสนุน (FE, MS, SP $\approx$ FE, PS, WP)
	5.2 ความประทับใจ	สนับสนุน (FE, MS, SP $\approx$ FE, PS, WP)
6. MA, MS, SP $\approx$ FE, MS, SP	6.1 ความตั้งใจดูใจทางกายภาพ	ปฏิเสธ (MA, MS, SP > FE, MS, SP)
	6.2 ความประทับใจ	สนับสนุน (MA, MS, SP $\approx$ FE, MS, SP)
7. MA, MS, WP > FE, MS, SP	7.1 ความตั้งใจดูใจทางกายภาพ	สนับสนุน (MA, MS, WP > FE, MS, SP)
	7.2 ความประทับใจ	ปฏิเสธ (MA, MS, WP $\approx$ FE, MS, SP)
8. MA, PS, SP > FE, PS, SP	8.1 ความตั้งใจดูใจทางกายภาพ	สนับสนุน (MA, PS, SP > FE, PS, SP)
	8.2 ความประทับใจ	สนับสนุน (MA, PS, SP > FE, PS, SP)
9. MA, PS, WP > FE, PS, WP	9.1 ความตั้งใจดูใจทางกายภาพ	สนับสนุน (MA, PS, WP > FE, PS, WP)
	9.2 ความประทับใจ	สนับสนุน (MA, PS, WP > FE, PS, WP)
10. MS $\approx$ PS	มาตรวัดสภาวะอารมณ์	สนับสนุน (MS $\approx$ PS)
11. MA > FE	การเหยียดเพศแบบแยกขั้ว	สนับสนุน (MA > FE)
12. MA, MS, SP > MA, PS, SP	การเหยียดเพศแบบแยกขั้ว	ปฏิเสธ (MA, MS, SP $\approx$ MA, PS, SP)

บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่ได้นำเสนอไปในบทที่ผ่านมา จึงขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัยตามลำดับของสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนียวนำไปให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความตั้งใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงน้อยกว่าในเงื่อนไขควบคุม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 เพียงบางส่วน กล่าวคือ เมื่อพิจารณาคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ พบว่า ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนียวนำไปให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความตั้งใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงน้อยกว่าไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยที่พบไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ Landau และคณะ (2006) ที่ว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินภาพผู้หญิงที่มีลักษณะช่วยวนใจทางเพศว่ามีความตั้งใจทางกายภาพต่ำกว่าผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขควบคุม

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ พบว่า ผู้ชายในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความตั้งใจทางกายภาพของภาพผู้หญิงที่มีลักษณะช่วยวนใจทางเพศ ($M = 14.04, SD = 6.46$) ต่ำกว่าผู้ชายในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ($M = 17.32, SD = 5.87$) ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าผู้ชายในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตายมีแนวโน้มที่จะประเมินความตั้งใจทางกายภาพของภาพผู้หญิงที่มีลักษณะช่วยวนใจทางเพศต่ำกว่าผู้ชายในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ซึ่งมีแนวโน้มไปทางด้านสอดคล้องกันกับการศึกษาของ Landau และคณะ (2006) ทั้งนี้ ผลที่ได้ก็ยังไม่แน่นอนเพราะยังไม่ถึงระดับนัยสำคัญ

สำหรับการประเมินความประทับใจ พบว่าผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนต่ำกว่าในเงื่อนไขควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ผลการวิจัยที่พบสอดคล้องตามแนวคิดของทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตาย ที่ว่า ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายส่งผลให้บุคคลเกิดการตอบสนองในเชิงไม่พึงพอใจ และมีเจตคติในทิศทางลบต่อสิ่งที่ทำให้พวกเขาตระหนักในสังขารเพิ่มขึ้น ดังนั้น เมื่อบุคคลเกิดความเด่นชัดในความตาย การได้ประสบกับสิ่งเร้าที่ยั่วยวนใจทางเพศจะทำให้บุคคลเกิดการตระหนักในสังขารของตนเองเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผู้ชายเกิดการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางลบและประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศในทิศทางที่ต่ำกว่าเงื่อนไขควบคุม

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวคือ พบว่า ผู้ชาย ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อย ไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยที่พบสอดคล้องกับการศึกษาของ Landau และคณะ (2006) ที่แสดงให้เห็นว่า การเหนี่ยวนำให้บุคคลเกิดความเด่นชัดในความตาย ส่งผลให้ผู้ชายลดเจตนาทางเพศและความดึงดูดใจต่อเฉพาะผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศ ทั้งนี้ ผลดังกล่าวจะไม่กระทบต่อการประเมินผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย เนื่องจากผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อยดึงดูดตามลักษณะวัฒนธรรมนั้นไม่ได้มีส่วนในการกระตุ้นให้บุคคลเกิดการตระหนักในสังขารของตนเองเพิ่มขึ้น และได้มีส่วนในการยั่วยุให้บุคคลเกิดความสนใจทางเพศ ดังนั้น ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายจึงไม่ก่อให้เกิดการตอบสนองในทิศทางลบต่อผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย ดึงดูดได้ตามมาตรฐานตามวัฒนธรรม ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายจึงประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อย ไม่แตกต่างจากผู้ชายในเงื่อนไขควบคุม

สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความตั้งใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนต่ำกว่าภาพผู้หญิง เรียบร้อย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 เพียงบางส่วน กล่าวคือ เมื่อพิจารณาจากคะแนนความตั้งใจทางกายภาพ พบว่า ผู้ชาย ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความตั้งใจทางกายภาพ ต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนไม่แตกต่างจากภาพผู้หญิงเรียบร้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยที่พบไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ Landau และคณะ (2006) ที่ว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาพผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศกับภาพผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อยแล้ว ผู้ชายในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตายจะประเมินภาพผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศว่ามีความตั้งใจทางกายภาพต่ำกว่าภาพผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย

ผลการวิจัยในส่วนนี้ ผู้วิจัยขออธิบายด้วยเหตุผลหนึ่งที่น่าจะเป็นไปได้ว่าการประเมินความตั้งใจทางกายภาพของงานวิจัยครั้งนี้ อาจเป็นการประเมินที่มีความเป็นปรนัย อาศัยมาตรฐานสากล โดยการประเมินว่าสวยหรือไม่สวย เสมือนเป็นการตัดสินผู้เข้าประกวดนางงาม ไม่ได้เป็นการแสดงทัศนคติต่อบุคคลในภาพว่าชื่นชอบ ประทับใจ พอใจ หรือไม่แต่อย่างใด ผู้ร่วมการทดลองจึงอาจประเมินเหมือนกับการประเมินตามมาตรฐานความงามทั่วไปที่มีได้บ่งบอกทัศนคติส่วนบุคคลก็เป็นได้

อีกเหตุผลหนึ่งคือผู้ชายในกลุ่มตัวอย่างของกรวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ในช่วงอายุ 18 - 23 ปี ยังคงไม่คุ้นเคยและมีความตื่นตาด้านใจกับการได้เห็นเพศตรงข้ามที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศ ยังคงประทับใจกับรูปร่างหน้าตา และลักษณะภายนอกของเพศตรงกันข้ามที่อยู่ในการทำทางที่ยั่วยวนใจอย่างชัดเจน ผลการประเมินความตั้งใจทางกายภาพจึงไม่แตกต่างจากภาพผู้หญิงเรียบร้อย

นอกจากนี้ ประเด็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมก็น่าจะเป็นอีกเหตุผลหนึ่งสำหรับผลของการวิจัยครั้งนี้ กล่าวคือ สังคมตะวันตกมีวัฒนธรรมเปิดกว้าง และมีอิสระในด้านเพศสัมพันธ์มากกว่า สามารถแสดงออกในเรื่องเพศได้มากกว่า การได้ประสบกับเพศตรงข้ามที่มีลักษณะยั่ววนใจทางเพศจึงเป็นสิ่งที่ค่อนข้างจะเป็นเรื่องธรรมดา การคบหาสนิทสนมตลอดจนนัดออกไปเที่ยวกับเพศตรงข้ามที่มีการปรากฏกายดึงดูดใจเป็นเรื่องที่เป็นไปได้เสมอ ดังนั้นเมื่อบุคคลในสังคมตะวันตกเกิดความเด่นชัดในความตายอาจลดความดึงดูดใจต่อผู้หญิงที่มีลักษณะเชิญชวน ยั่ววนใจทางเพศลงได้ ในขณะที่สังคมไทยยังมีการจำกัด ไม่เปิดกว้างในเรื่องเพศ การได้ประสบกับเพศตรงข้ามที่มีลักษณะยั่ววนใจทางเพศ จึงเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้น แปลกใหม่ ดังนั้น แม้ว่าจะได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ผู้ชายในสังคมไทยก็ยังประเมินภาพผู้หญิงที่มีลักษณะยั่ววนใจทางเพศว่ามีความดึงดูดใจทางกายภาพไม่แตกต่างจากภาพผู้หญิงเรียบร้อย

สำหรับการประเมินความประทับใจ พบว่า ผู้ชาย ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่ววนต่ำกว่าภาพผู้หญิงเรียบร้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งผลการวิจัยที่พบสอดคล้องตามแนวคิดของทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตาย เช่นเดียวกับการอธิบายในสมมติฐานที่ 1 แล้วว่า ภาพผู้หญิงที่มีลักษณะยั่ววนใจทางเพศนี้เปรียบเสมือนเป็นสิ่งเร้าที่ทำให้บุคคลตระหนักในสังขารของตนเองมากขึ้น ดังนั้นเมื่อเกิดความเด่นชัดในความตาย บุคคลจึงเกิดเจตคติในทิศทางลบและประเมินความประทับใจที่มีต่อผู้หญิงที่มีลักษณะยั่ววนใจทางเพศต่ำกว่าผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย

สมมติฐานข้อที่ 4 ผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่ววนไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม

สมมติฐานข้อที่ 5 ผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 4 และสมมติฐานข้อที่ 5 กล่าวคือ ผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงช่วยวนไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุมและผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุมผลการวิจัยที่พบสอดคล้องกับการศึกษาของ Landau และคณะ (2006) นั่นคือ ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายมิได้ทำให้ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงประเมินความดึงดูดใจที่มีต่อผู้หญิงที่มีลักษณะช่วยวนแตกต่างไปจากผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขควบคุม

การศึกษาของ Landau และคณะ (2006) มิได้อ้างว่า ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายที่นำไปสู่การลดความดึงดูดใจต่อเพศตรงข้ามที่มีลักษณะช่วยวนจะเกิดขึ้นกับเฉพาะผู้ชายเท่านั้น ในความเป็นจริงแล้ว การเกิดความเด่นชัดในความตายต่างก็เป็นผลให้ทั้งผู้ชายและผู้หญิงเกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับสังขารและเรื่องทางเพศของตนเองเช่นเดียวกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับเรื่องทางเพศระหว่างผู้ชายและผู้หญิงแล้ว เราต่างก็เป็นที่ยอมรับกันว่าผู้ชายมีสัญชาตญาณในเรื่องเพศ มีความปรารถนา ความพึงพอใจต่อเรื่องเพศมากกว่า คิดถึงเรื่องเพศมากกว่า และอ่อนไหวต่อการถูกกระตุ้นความต้องการทางเพศมากกว่าผู้หญิง ในขณะที่ผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะถูกชักจูงหรือเอนเอียงไปในเรื่องทางเพศได้น้อยกว่า มีข้อจำกัดและเงื่อนไขที่ต้องคำนึงถึงมากกว่าผู้ชาย เช่น เรื่องการตั้งครรภ์ เป็นต้น (Oliver & Hyde, 1993) ประกอบกับการศึกษาในครั้งนี้ใช้ภาพผู้หญิงช่วยวนเป็นสิ่งเร้าที่กระตุ้นความสนใจทางเพศของผู้ร่วมการทดลองทั้งผู้ชายและผู้หญิง ภาพของผู้หญิงที่ใช้เป็นสิ่งเร้าดังกล่าวจึงไม่ส่งผลกระทบใด ๆ ต่อผู้ร่วมการทดลองที่เป็นผู้หญิง ดังนั้นแม้จะได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ก็ไม่เป็นผลให้ผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจของภาพผู้หญิงช่วยวนและภาพผู้หญิงเรียบร้อยแตกต่างไปจากเงื่อนไขควบคุมแต่อย่างใด

สมมติฐานข้อที่ 6 ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ผู้ชายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงช่วยวนไม่แตกต่างจากผู้หญิง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 6 เพียงบางส่วน กล่าวคือ เมื่อพิจารณาจากคะแนนความตั้งใจดูใจทางกายภาพ พบว่า ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายผู้ชายประเมินความตั้งใจดูใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงช่วยยว่นสูงกว่าผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยที่พบไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ Landau และคณะ (2006) ที่ว่า การเกิดความเด่นชัดในความตายส่งผลให้ผู้ชายประเมินความตั้งใจดูใจทางกายภาพต่อผู้หญิงที่มีลักษณะช่วยยว่นใจทางเพศไม่แตกต่างจากเพศหญิงในเงื่อนไขเดียวกัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยขออธิบายด้วยเหตุผลเช่นเดียวกันกับสมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างผู้ชายในการทดลองครั้งนี้อยู่ในช่วงวัยรุ่น เป็นนิสิตที่ใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในรั้วมหาวิทยาลัย ยังผ่านประสบการณ์ในชีวิตค่อนข้างน้อย ประกอบกับลักษณะของสังคมไทยที่ยังไม่เปิดกว้างทางด้านเพศเท่าสังคมตะวันตก ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในการศึกษารุ่นนี้จึงยังมีความรู้สึกตื่นตา ตื่นใจกับเพศตรงกันข้ามที่มีลักษณะช่วยยว่นใจทางเพศ แม้จะอยู่ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายก็ยังคงประเมินว่าผู้หญิงที่ลักษณะช่วยยว่นใจทางเพศนี้มีความตั้งใจดูใจทางกายภาพสูงกว่าเพศหญิง

สำหรับการประเมินความประทับใจ พบว่า ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายผู้ชายประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงช่วยยว่นไม่แตกต่างจากผู้หญิง ซึ่งสนับสนุนสมมติฐาน โดยผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Landau และคณะ (2006) ที่ว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความประทับใจที่มีต่อผู้หญิงที่มีลักษณะช่วยยว่นใจทางเพศไม่แตกต่างจากผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขเดียวกัน

สมมติฐานข้อที่ 7 ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ผู้ชายประเมินความตั้งใจดูใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 7 เพียงบางส่วน กล่าวคือ เมื่อพิจารณาจากคะแนนความตั้งใจดูใจทางกายภาพ พบว่า ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายผู้ชายประเมินความตั้งใจดูใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับการศึกษาของ Landau และคณะ (2006) ที่ว่า ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดใน

ความตายนั้นผู้ชายประเมินความตั้งใจทางกายภาพของภาพผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิงในเงื่อนไขเดียวกันเนื่องจากผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายที่ส่งผลต่อการลดความตั้งใจทางกายภาพนี้จะไม่เกิดขึ้นกับผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย เพราะผู้หญิงที่มีลักษณะดังกล่าวไม่ได้มีส่วนในการกระตุ้นให้บุคคลเกิดการตระหนักในสังขารของตนเองเพิ่มขึ้น ดังนั้นผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายจะไม่ก่อให้เกิดการตอบสนองในทิศทางลบต่อผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย ดังาม

สำหรับการประเมินความประทับใจ พบว่าในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ผู้ชาย ประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยไม่แตกต่างจากผู้หญิง ซึ่งผลการวิจัยที่พบไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ Landau และคณะ (2006) อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความประทับใจ ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย พบว่า ผู้ชายประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อย ($M = 37.72$, $SD = 15.90$) สูงกว่าผู้หญิง ($M = 29.52$, $SD = 18.33$) ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า ผู้ชายในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตายมีแนวโน้มที่จะประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงที่มีลักษณะเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิงในเงื่อนไขเดียวกัน ซึ่งมีแนวโน้มทิศทางไปในด้านสอดคล้องกันกับการศึกษาของ Landau และคณะ (2006) แต่ผลที่ได้ก็ยังไม่แน่นอนเพราะยังไม่ถึงระดับนัยสำคัญ

สมมติฐานข้อที่ 8 ในเงื่อนไขควบคุมผู้ชายประเมินความตั้งใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงย่ำยวนสูงกว่าผู้หญิง

สมมติฐานข้อที่ 9 ในเงื่อนไขควบคุมผู้ชายประเมินความตั้งใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 8 และสมมติฐานข้อที่ 9 กล่าวคือ ในเงื่อนไขควบคุมผู้ชายประเมินความตั้งใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงย่ำยวนและผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิง ซึ่งผลการวิจัยที่พบสอดคล้องกับการศึกษาของ Landau และคณะ (2006) ที่ว่า ผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขควบคุมประเมินความตั้งใจทางกายภาพและความประทับใจต่อทั้งผู้หญิงที่มีลักษณะย่ำยวนใจทางเพศ และผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อยสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองเพศหญิงในเงื่อนไขเดียวกัน

เนื่องจากผู้ร่วมการทดลองกลุ่มนี้ไม่ได้รับอิทธิพลของการเกิดความเด่นชัดในความตาย นอกจากนี้ยังสอดคล้องแนวคิดตามทฤษฎีจิตวิทยาวิวัฒนาการ (Evolutionary Psychology Theory) ที่ว่าความเยาว์วัย รูปร่างหน้าตาดี สวยงามเป็นคุณสมบัติที่น่าพึงปรารถนาสำหรับผู้ชาย ผู้ชายย่อมประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อผู้หญิงสูงกว่าที่ผู้หญิงด้วยกันประเมิน

สมมติฐานข้อที่ 10 ผู้ที่ได้รับการเหนียวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายมีคะแนนจากมาตรวัดสภาวะอารมณ์ไม่แตกต่างจากผู้ที่ได้รับการเหนียวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 10 กล่าวคือ ผู้ที่ได้รับการเหนียวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายมีคะแนนจากมาตรวัดสภาวะอารมณ์ไม่แตกต่างจากผู้ที่ได้รับการเหนียวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ ซึ่งผลการวิจัยนี้สนับสนุนการศึกษาของ Greenberg และคณะ (1994) ที่ว่าเครื่องมือที่ใช้ในการจัดกระทำให้บุคคลเกิดความเด่นชัดในความตายนั้นไม่ได้ส่งผลให้บุคคลเกิดสภาวะอารมณ์ ความวิตกกังวล หรือการตื่นตัวทางร่างกายใดๆที่แตกต่างไปจากเงื่อนไขควบคุม

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยครั้งนี้ยังเป็นการตรวจสอบว่าความหวาดกลัวหรือความวิตกกังวลประเภทอื่นๆ นั้นสามารถส่งผลให้บุคคลเกิดการปฏิเสธความสนใจทางเพศ ตลอดจนลดการประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจที่มีต่อผู้หญิงยั่ววนเช่นเดียวกับความวิตกกังวลเกี่ยวกับความตายหรือไม่ ซึ่งผลที่พบในงานวิจัยครั้งนี้ทำให้ สามารถเชื่อมั่นได้ว่า ผลของการปฏิเสธความสนใจทางเพศ ตลอดจนการลดการประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจที่มีต่อผู้หญิงยั่ววนนั้นมิได้เป็นผลมาจากความกลัวหรือความวิตกกังวลประเภทอื่นๆ แต่เป็นลักษณะพิเศษที่เกิดขึ้นเฉพาะกับความหวาดกลัวความตายและการเกิดการตระหนกในความไม่จริง เทียงแท้ของสังขารที่ถูกกระตุ้นโดยการเกิดความเด่นชัดในความตาย

สมมติฐานข้อที่ 11 ผู้ชายมีคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกตัวสูงกว่าผู้หญิง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 11 กล่าวคือ ผู้ชายมีคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกตัว ($M = 3.80, SD = 0.38$) สูงกว่าผู้หญิง ($M = 3.66, SD = 0.37$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยที่พบสอดคล้องกับแนวคิดของ Glick และ Fiske (1996) ที่ว่าการเหยียดเพศแบบแยกตัวนั้นเป็นลักษณะที่แพร่หลายอยู่ในทุก ๆ วัฒนธรรม และสามารถใช้เป็นตัวทำนายความไม่เสมอภาคทางเพศได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ตามมโนทัศน์เรื่องการเหยียดเพศแบบแยกตัวของ Glick และ Fiske นั้น พบว่าผู้ชายจะมีคะแนนการเหยียดเพศแบบแยกตัวสูงกว่าผู้หญิง กล่าวคือ ผู้ชายแบ่งแยกผู้หญิงออกเป็นกลุ่มๆ คือ

- กลุ่มที่รับรู้แบบเป็นปฏิปักษ์ ผู้หญิงในกลุ่มนี้มักเป็นผู้หญิงที่มีบทบาทขัดกับจารีตประเพณี หรือแสดงออกในเชิงควบคุมอำนาจเหนือผู้ชาย เช่น ผู้หญิงทำงาน หรือผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนและก่อให้เกิดความปรารถนาทางเพศ (seductress) โดยผู้หญิงกลุ่มนี้จะได้รับการปฏิบัติแบบเป็นปฏิปักษ์ เกิดความรู้สึกเกลียดชัง เป็นศัตรู ดูถูกและประณามหยามเหยียด
- กลุ่มที่รับรู้แบบให้คุณ ผู้หญิงในกลุ่มนี้มักเป็นผู้หญิงที่สวมบทบาทตามขนบธรรมเนียมนิยม โน่นอ่อนผ่อนตาม มีบทบาททางสังคมที่สอดคล้องตามจารีตประเพณี เช่น หญิงที่เป็นแม่บ้านแม่เรือน หญิงที่เสียสละราวกับแม่พระ โดยผู้หญิงกลุ่มนี้จะได้รับการปฏิบัติแบบยกย่องเทิดทูน ให้ความเคารพ รักใคร่ทะนุถนอมและปกป้องดูแล

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าเมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงแล้วนั้น ผู้ชายยอมเป็นเพศที่มีคะแนนการเหยียดเพศสูงกว่าผู้หญิง

สมมติฐานข้อที่ 12 ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ได้ประเมินภาพผู้หญิงยั่วยวนมีคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกตัวสูงกว่าในเงื่อนไขควบคุม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า ผลการวิจัยปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 12 กล่าวคือ ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ได้ประเมินภาพผู้หญิงยั่วยวนมีคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกตัวไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม

ผลการวิจัยในส่วนนี้ ผู้วิจัยขออธิบายด้วยเหตุผลหนึ่งที่อาจเป็นไปได้ว่า มาตรการเหยียดเพศแบบแยกชั้นนี้เป็นเครื่องมือลำดับสุดท้ายที่ผู้วิจัยจัดไว้ให้ผู้ร่วมการทดลองประเมิน จึงอาจส่งผลให้การเกิดความเด่นชัดในความตายที่ได้จัดกระทำไว้ตั้งแต่ตอนต้นของการทดลองคลาย ความเข้มข้นลง และเมื่อผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายจืดจางลงไปจึงไม่ก่อให้เกิดการแยกชั้นทางเจตคติต่อผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศ คะแนนการเหยียดเพศแบบแยกชั้นของผู้ชายในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตายกับผู้ชายในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่จึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กล่าวโดยสรุปแล้ว ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า อิทธิพลของการเกิดความเด่นชัดในความตายส่งผลให้ผู้ชายลดความประทับใจต่อผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศ ในขณะที่ผลของการลดความประทับใจเช่นนี้ จะไม่เกิดขึ้นกับการประเมินผู้หญิงที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย

ทั้งนี้ ปรัชญาการณดังกล่าวสามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดตามทฤษฎีการจัดการกับความหวาดกลัวความตายที่ว่า ในสถานการณ์ที่บุคคลเกิดความเด่นชัดในความตาย การได้เผชิญกับสิ่งเร้าที่กระตุ้นความสนใจทางเพศ ส่งผลให้บุคคลตระหนักในสังขารของตนเองมากขึ้น นำไปสู่การปฏิเสธความสนใจทางเพศ ลดความดึงดูดใจ และประเมินความประทับใจต่อสิ่งเร้านั้นในทิศทางลบ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาคะแนนความดึงดูดใจทางกายภาพ พบว่าอิทธิพลของการเกิดความเด่นชัดในความตายมิได้ส่งผลให้ผู้ชายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพของผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศแตกต่างไปจากเงื่อนไขควบคุม ซึ่งผลที่พบในการวิจัยครั้งนี้ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ลักษณะทางวัฒนธรรมและบริบทของสังคมตลอดจน สาเหตุที่ว่า การประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพครั้งนี้เป็นการประเมินที่มีความเป็นปรนัย ตัดสินจากรูปร่างหน้าตาภายนอกว่าสวยหรือไม่สวย ไม่ได้เป็นการแสดงทัศนคติส่วนบุคคลแต่อย่างใด ดังนั้น แม้จะได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ก็ไม่ได้ส่งผลให้ผู้ชายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพของผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนแตกต่างไปจากเงื่อนไขควบคุม

นอกจากนี้ การลดความดึงดูดใจที่มีต่อผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนของผู้ร่วมการทดลองเพศชายในเงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตายตามงานวิจัยของต่างประเทศนั้น อาจเป็นเพราะงานวิจัยของต่างประเทศนั้นเป็นการประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพพร้อมกับความดึงดูดใจทาง

เพศ เป็นต้นว่า ปรารถนาที่จะมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลในภาพมากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ไม่สามารถนำมาใช้ในสภาพสังคมไทยได้ ดังนั้น ข้อค้นพบจากงานวิจัยครั้งนี้จึงบ่งบอกสิ่งที่น่าสนใจในสังคมไทยเกี่ยวกับการจำแนกการประเมินออกเป็นความตั้งใจทางกายภาพและความประทับใจ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากงานวิจัยในต่างประเทศได้อย่างชัดเจน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการเหนี่ยวนำให้บุคคลเกิดความเด่นชัดในความตายต่อการประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อผู้หญิง
2. เพื่อศึกษาว่าผลของการเหนี่ยวนำให้บุคคลเกิดความเด่นชัดในความตายจะเพิ่มการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว(ambivalent sexism) หรือไม่
3. เพื่อตรวจสอบผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายต่อพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในวัฒนธรรมไทย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงน้อยกว่าในเงื่อนไขควบคุม
2. ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อย ไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม
3. ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงน้อยกว่าภาพผู้หญิงเรียบร้อย
4. ผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงน้อยกว่าในเงื่อนไขควบคุม
5. ผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม
6. ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายผู้ชายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงน้อยกว่าผู้หญิง
7. ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายผู้ชายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิง

8. ในเงื่อนไขควบคุมผู้ชายประเมินความตั้งใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงน้อยกว่า ผู้หญิง
9. ในเงื่อนไขควบคุมผู้ชายประเมินความตั้งใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่า ผู้หญิง
10. ผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายมีคะแนนจากมาตรวัดสภาวะอารมณ์ไม่แตกต่างจากผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่
11. ผู้ชายมีคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้วสูงกว่าผู้หญิง
12. ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ได้ประเมินภาพผู้หญิงน้อยกว่าในเงื่อนไขควบคุม

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. **กลุ่มตัวอย่างในขั้นสร้างเครื่องมือ**
  - 1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประเมินความตั้งใจของภาพผู้หญิง จำนวน 80 คน
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาหาความเที่ยงของมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว จำนวน 122 คน
  - 1.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาหาความตรงของมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว จำนวน 140 คน

2. กลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจริงเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 200 คน สุ่มผู้ร่วมการทดลองเข้าสู่ 1 ใน 8 เงื่อนไขการทดลอง เงื่อนไขละ 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. เครื่องมือเหนี่ยวนำเพื่อให้เกิดความเด่นชัด ตามแต่ละเงื่อนไข ได้แก่
  - เงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในความตาย (Mortality Saliency)
  - เงื่อนไขที่เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่ (Poor Grade Saliency)
2. มาตรวัดสภาวะอารมณ์ (The PANAS Scale)
3. ภาพของผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศและสภาพเรียบร้อย
4. มาตรวัดความดึงดูดใจทางกายภาพ
5. มาตรวัดความประทับใจ
6. มาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว (Ambivalent Sexism Inventory)

ขั้นตอนการทดลองและเก็บข้อมูล

ขั้นที่ 1 ขั้นตอนก่อนการทดลอง

ทำจดหมายถึงอาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่างๆ เพื่อขออนุญาตให้นักศึกษาในชั้นเรียนเข้าร่วมการทดลอง หลังจากได้รับอนุญาตจากอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาแล้ว จึงนัดหมายวัน เวลากับนักศึกษาในชั้นเรียนเพื่อทำการทดลอง

ขั้นที่ 2 ขั้นตอนการทดลอง

คัดผู้ร่วมการทดลองเข้าสู่ 1 ใน 8 เงื่อนไขการทดลอง โดยวิธีการสุ่ม เงื่อนไขละ 25 คน และจัดกระทำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดความเด่นชัดตามเงื่อนไขที่แต่ละคนได้รับ จากนั้นจึงขอให้ผู้ร่วมการทดลองตอบมาตรวัดสภาวะอารมณ์ เมื่อผู้ร่วมการทดลองตอบมาตรวัดสภาวะอารมณ์เสร็จแล้ว ผู้วิจัยจึงแจกภาพนางแบบให้ผู้ร่วมการทดลองตามแต่ละเงื่อนไข เพื่อให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินความคิดเห็นที่ตนเองมีต่อนางแบบในภาพ โดยอำพรางวัตถุประสงค์ว่าเป็นการวิจัยอีกเรื่องหนึ่งที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน หลังจากผู้ร่วมการทดลองประเมินภาพนางแบบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงขอให้ผู้ร่วมการทดลองตอบมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว จากนั้นจึงแจกซองใส่เอกสารสำหรับให้ผู้ร่วมการทดลองใส่แบบประเมินทั้งหมดส่งคืนผู้วิจัย พร้อมทั้งกล่าวขอบคุณผู้ร่วมการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์โปรแกรม SPSS for Windows ในการคำนวณ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง คือ 2 (เงื่อนไขการทดลอง เกิดความเด่นชัดในความตายหรือเกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ ย่ำแย่) $\times$ 2 (ภาพผู้หญิง ยั่วชวนหรือเรียบร้อย) $\times$ 2 (เพศ ชายหรือหญิง) ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1-9 และข้อที่ 12 โดยการเปรียบเทียบต่าง (contrast) และใช้การวิเคราะห์สถิติที่ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 10-11

ผลการวิจัย

1. ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงยั่วชวนไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม ในขณะที่ประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วชวนต่ำกว่าในเงื่อนไขควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
2. ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพและความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม
3. ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงยั่วชวนไม่แตกต่างจากภาพผู้หญิงเรียบร้อย ในขณะที่ประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วชวนต่ำกว่าภาพผู้หญิงเรียบร้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001
4. ผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วชวนไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม
5. ผู้หญิงในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพ และความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม
6. ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย ผู้ชาย ประเมินความดึงดูดใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงยั่วชวนสูงกว่าผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วชวนไม่แตกต่างจากผู้หญิง

7. ในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายผู้ชายประเมินความตั้งใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยไม่แตกต่างจากผู้หญิง
8. ในเงื่อนไขควบคุมผู้ชายประเมินความตั้งใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนสูงกว่าผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงยั่วยวนสูงกว่าผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
9. ในเงื่อนไขควบคุมผู้ชายประเมินความตั้งใจทางกายภาพต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่า ผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 และประเมินความประทับใจต่อภาพผู้หญิงเรียบร้อยสูงกว่าผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
10. ผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายมีคะแนนจากมาตรวัดสภาวะอารมณ์ไม่แตกต่างจากผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่
11. ผู้ชายมีคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้วสูงกว่าผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01
12. ผู้ชายในเงื่อนไขที่มีการเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตายที่ได้ประเมินภาพผู้หญิงยั่วยวนมีคะแนนจากมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้วไม่แตกต่างจากเงื่อนไขควบคุม

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ยังจำกัดอยู่ในกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในช่วงนิสิตนักศึกษา และเฉพาะผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ดังนั้นในการศึกษาต่อไป ควรมีการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป เช่น ในกลุ่มผู้สูงอายุ หรือผู้ที่นับถือศาสนาอื่น ๆ เพื่อศึกษาดูว่าผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายจะเหมือนหรือแตกต่างไปตามลักษณะของตัวแปรอื่นๆ หรือไม่ อย่างไร
2. การเหนี่ยวนำให้ผู้ร่วมการทดลองเกิดความเด่นชัดตามแต่ละเงื่อนไขนั้น ควรจัดกระทำในห้องทดลองที่มีความเป็นส่วนตัวเพื่อควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการจัดการกระทำ เช่น การถูกรบกวนสมาธิจากคนรอบข้าง การไม่ตั้งใจตอบ หรือแม้กระทั่งการถูกรบกวนจากสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เพื่อให้การเหนี่ยวนำเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

3. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการนำเสนอผลของการเกิดความเด่นชัดในความตายที่ส่งผลต่อการประเมินความตั้งใจทางกายภาพและความประทับใจต่อผู้หญิงที่มีลักษณะช่วยวนใจทางเพศ และผู้หญิงที่มีลักษณะ เรียบร้อย ในการศึกษาต่อไปควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวแปรอื่นๆที่น่าสนใจอันเป็นผลมาจากการเกิดความเด่นชัดในความตาย เช่น พฤติกรรมความก้าวร้าว ความเสี่ยง หรือแม้แต่กระทั่งการเกิดอคติ เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

คณิศ ศิริณภากุล. (2546). *ความตั้งใจดูใจทางกายภาพและปรากฏการณ์ความคาดหวังสร้างความจริงในคู่สนทนาต่างประเทศผ่านอินเทอร์เน็ต*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประยุทธ์ ปยุตโต (2548). *อมฤตพจนานา(พุทธศาสนสุภาษิต)*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พระพุทธรูป: ธรรมสภา.

สาริณี วิเศษสร (2540). *ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมกับความรู้สึกที่ดีเชิงอัตวิสัยของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4* จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Barlow, D. H. (1986). Causes of sexual dysfunction: The role of anxiety and cognitive interferences. *Journal of Consulting and Clinical Psychology, 54*, 140-157.

Dion, K., Berscheid, E., & Walster, E. (1972). What is beautiful is good. *Journal of Personality and Social Psychology, 24*, 285-290.

Glick, P., & Fiske, S. T. (1996). The ambivalent sexism inventory: Differentiating hostile and benevolent sexism. *Journal of Personality and Social Psychology, 70*, 491-512.

- Glick, P., & Fiske, S. T. (2001). An ambivalent alliance: Hostile and benevolent sexism as complementary justifications for gender inequality. *American Psychologist, 56*, 109-118.
- Goldenberg, J. L., McCoy, S. K., Pyszczynski, T., Greenberg, J., & Solomon, S. (2000). The body as a source of self-esteem: The effect of mortality salience on identification with one's body, interest in sex, and appearance monitoring. *Journal of Personality and Social Psychology, 79*, 118–130.
- Goldenberg, J. L., Pyszczynski, T., Greenberg, J., Solomon, S., Kluck, B., & Cornwell, R. (2001). I am not an animal: Mortality salience, disgust, and the denial of human creatureliness. *Journal of Experimental Psychology: General, 130*, 427-435.
- Goldenberg, J. L., Pyszczynski, T., McCoy, S. K., Greenberg, J., & Solomon, S. (1999). Death, sex, love and neuroticism: Why is sex such a problem? *Journal of Personality and Social Psychology, 77*, 1173–1187.
- Greenberg, J., Pyszczynski, T., Solomon, S., Rosenblatt, A., Veeder, M., Kirkland, S., et al. (1990). Evidence for terror management: II. The effect of mortality salience on reaction to those who threaten or bolster the culture worldview. *Journal of Personality and Social Psychology, 58*, 308-637.
- Greenberg, J., Pyszczynski, T., Solomon, S., Simon, L., & Breus, M. (1994). Role of consciousness and accessibility of death-related thoughts in mortality salience effects. *Journal of Personality and Social Psychology, 67*, 627-637.

- Greenberg, J., Solomon, S., & Pyszczynski, T. (1997). Terror management theory of self-esteem and cultural worldview: Empirical assessment and conceptual refinement. *Advances in Experimental Social Psychology, 29*, 93-159.
- Heine, S. J., Harihara, M., & Niiya, Y. (2002). Terror management in Japan. *Asian Journal of Social Psychology, 5*, 187-196.
- Landau, M. J., Goldenberg, J. L., Greenberg, J., Gillath, O., Solomon, S., Cox, C., et al. (2006). The siren's call: Terror management and the threat of men's sexual attraction to woman. *Journal of Personality and Social Psychology, 90*, 129-146.
- McGregor, H., Lieberman, J. D., Solomon, S., Greenberg, J., Arndt, J., Simon, L., et al. (1998). Terror management and aggression: Evidence that mortality salience motivates aggression against worldview threatening others. *Journal of personality and Social Psychology, 74*, 590-605.
- Mikulincer, M., Florian, V., & Hirschberger, G. (2003). The existential function of close relationships: Introducing death into the science of love. *Personality and Social Psychology Review, 7*, 20-40.
- Minium, E. W. (1978). *Statistical reasoning in psychology and education* (2nd ed.). New York: Wiley.
- Oliver, M. B., & Hyde, J. S. (1993). Gender differences in sexuality: A meta – analysis. *Psychological Bulletin, 114*, 29-51.

- Pyszczynski, T., Greenberg, J. & Solomon, S. (2001). Why do we need what we need? A terror management perspective on the roots of human social motivation. In E. T. Higgins, & A. W. Kruglanski. (Ed.), *Motivation science social and personality perspectives* (pp.76-95). Philadelphia, PA: Psychology Press.
- Pyszczynski, T., Greenberg, J., & Solomon, S.(1999). A dual-process model of defense against conscious and unconscious death-related thoughts: An extension of terror management theory. *Psychological Bulletin*, 106, 835-845.
- Rosenblatt, A., Greenberg, J., Solomon, S., Pyszczynski, T., & Lyon, D. (1989). Evidence for terror management theory: I. The effects of mortality salience on reaction to those who violate or uphold cultural values. *Journal of Personality and Social Psychology*, 57, 681–690.
- Solomon, S., Greenberg, J., & Pyszczynski, T. (1991a). A terror management theory of social behavior: The psychological functions of self-esteem and cultural worldviews. *Advances in Experimental Social Psychology*, 24, 93-159.
- Solomon, S., Greenberg, J., & Pyszczynski, T. (1991b). Terror management theory of self-esteem In C. R. Snyder, & D. R. Forsyth. (Ed.), *Handbook of social and clinical psychology: the health perspective* (pp. 21-40). New York: Pergamon Press.
- Watson, D., Clark, L. A., & Tellegen, A. (1988). Development and validation of brief measures of positive and negative affect: The PANAS Scale. *Journal of Personality and Social Psychology*, 54, 1063-1070.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

แบบเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในความตาย

แบบสำรวจเจตคติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นและความรู้สึกของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา คณะจิตวิทยา สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ตามวัตถุประสงค์มากที่สุด ผู้วิจัยจึงขอความกรุณาให้ท่านตอบตามความรู้สึกนึกคิดของท่านอย่างแท้จริง ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอรับรองว่า ข้อมูลจากการตอบแบบสำรวจฉบับนี้จะถือเป็นความลับ และไม่มีผลกระทบใดๆต่อตัวท่านทั้งสิ้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง : โปรดเติมข้อความที่เหมาะสม หรือ เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. รหัสประจำตัวนิสิต.....
2. เพศ ชาย หญิง
3. อายุ .....ปี
4. ศาสนา พุทธ คริสต์
 อิสลาม อื่นๆ.....
5. ขณะนี้ท่านกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น
 ปี 1 ปี 2 ปี 3 ปี 4 อื่นๆ.....
6. คณะ.....

ตอนที่ 2 แบบสำรวจเจตคติ

คำชี้แจง : กรุณาอ่านข้อความและตอบคำถามต่อไปนี้

เคยคิดบ้างไหมว่าในระหว่างที่เราดำเนินชีวิตไปในแต่ละวัน ในแต่ละขณะที่เรายังมีลมหายใจและรับรู้การมีอยู่ของตัวเรานั้น มีชีวิตที่จากไปอย่างไม่หวนกลับ...การจากไปที่เราเรียกว่า “ความตาย” แม้ในบางครั้ง เราอาจใช้ชีวิตโดยลืมนึกไปว่าสักวันเราต้องตาย มีเพียงช่วงขณะที่ความตายเฉียดเข้ามาใกล้ตัวเราเท่านั้น ที่จะเป็นช่วงเวลาที่เราารู้ซึ่งว่าความตายนั้นมีอยู่จริง และอยู่แนบชิดกับเราเพียงไร มันอาจจะเป็นช่วงขณะที่เราได้สัมผัสกับวินาทีแห่งความตายหรือ ช่วงขณะที่ทำให้เรารู้สึกว่าทุกอย่างมีปลายทาง และชีวิตมีวันสิ้นสุด ช่วงขณะแห่งความจริงที่ทำให้เรารู้ซึ่งว่า...เราเองก็หนีความตายไม่พ้นเช่นกัน

1. โปรดจินตนาการถึงความตายของคุณและบรรยายความรู้สึกของคุณที่เกิดขึ้นจากจินตนาการนี้ (โปรดบรรยายให้มากที่สุดเท่าที่คุณจะทำได้)

.....

.....

.....

.....

.....

2. โปรดระบุให้เฉพาะเจาะจงที่สุดเท่าที่คุณจะทำได้ว่า “คุณคิดว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับคุณขณะร่างกายของคุณกำลังตายและเมื่อร่างกายของคุณได้ตายแล้ว” (โปรดบรรยายให้มากที่สุดเท่าที่คุณจะทำได้)

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

แบบเหนี่ยวนำให้เกิดความเด่นชัดในผลการเรียนที่ย่ำแย่

แบบสำรวจเจตคติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นและความรู้สึกของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา คณะจิตวิทยา สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ตามวัตถุประสงค์มากที่สุด ผู้วิจัยจึงขอความกรุณาให้ท่านตอบตามความรู้สึกนึกคิดของท่านอย่างแท้จริง ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอรับรองว่า ข้อมูลจากการตอบแบบสำรวจฉบับนี้จะถือเป็นความลับ และไม่มีผลกระทบใดๆต่อตัวท่านทั้งสิ้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง : โปรดเติมข้อความที่เหมาะสม หรือ เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. รหัสประจำตัวนิสิต.....
2. เพศ ชาย หญิง
3. อายุ .....ปี
4. ศาสนา พุทธ คริสต์
 อิสลาม อื่นๆ.....
5. ขณะนี้ท่านกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น
 ปี 1 ปี 2 ปี 3 ปี 4 อื่นๆ.....
6. คณะ.....

ตอนที่ 2 แบบสำรวจเจตคติ

คำชี้แจง : กรุณาอ่านข้อความและตอบคำถามต่อไปนี้

ความสำเร็จทางการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จในชีวิต นิสิตทุกคนคงคาดหวังเหมือนกันว่าตนจะต้องบรรลุเป้าหมายแห่งความสำเร็จ แต่เส้นทางสู่ความสำเร็จดังกล่าว มักเต็มไปด้วยอุปสรรคขวากหนาม บางครั้งพยายามแล้วแต่ก็ต้องล้มเหลวอย่างไม่ยุติธรรมเลย เช่น ล้มเหลวเพราะความไม่ได้มาตรฐานของระบบการวัดและประเมินผล หรือเตรียมพร้อมมาอย่างดี แต่คะแนนกลับแย่ เพราะสิ่งที่รู้มาไม่ตรงกับข้อสอบ หรือแม้กระทั่งความลำเอียง เลือกที่รักมักที่ชังของผู้ที่มีอำนาจในการประเมิน และแน่นอนทีเดียว เราก็ต้องยอมรับด้วยว่าเราไม่พร้อมในการสอบหลายหน หากความผิดหวังเกิดขึ้นบ่อยๆ มันย่อมสร้าง ความเสียใจ ท้อถอย และหดหู่นับอย่างยิ่ง

1.โปรดจินตนาการถึงการที่คุณมีผลการเรียนในภาคการศึกษานี้ไม่ถึง 2.00 และบรรยายความรู้สึกของคุณที่เกิดขึ้นจากจินตนาการนี้ (โปรดบรรยายให้มากที่สุดเท่าที่คุณจะทำได้)

.....

.....

.....

.....

.....

2.โปรดระบุให้เฉพาะเจาะจงที่สุดเท่าที่คุณจะทำได้ว่า “คุณคิดว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับคุณถ้าหากคุณมีผลการเรียนในภาคการศึกษานี้ไม่ถึง 2.00” (โปรดบรรยายให้มากที่สุดเท่าที่คุณจะทำได้)

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

มาตรวัดสภาวะอารมณ์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อในแบบวัดต่อไปนี้ ว่าตรงกับความรู้สึกของท่านในขณะนี้มากน้อยเพียงใด และใส่เครื่องหมาย ✓ ลงบนหมายเลขที่ตรงกับความรู้สึกของท่านในขณะนี้มากที่สุด

ข้อหมายเลข 1 หมายถึง ท่านมีความรู้สึกน้อยที่สุด

ข้อหมายเลข 2 หมายถึง ท่านมีความรู้สึกน้อย

ข้อหมายเลข 3 หมายถึง ท่านมีความรู้สึกปานกลาง

ข้อหมายเลข 4 หมายถึง ท่านมีความรู้สึกมาก

ข้อหมายเลข 5 หมายถึง ท่านมีความรู้สึกมากที่สุด

ตัวอย่าง ท่านคิดว่าลักษณะใดต่อไปนี้ตรงกับความรู้สึกของท่านในขณะนี้มากที่สุด กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงบนตัวเลขที่ตรงกับความรู้สึกของท่านในขณะนี้มากที่สุด

คำที่ใช้แสดงความรู้สึก	รู้สึกน้อยที่สุด	รู้สึกน้อย	รู้สึกปานกลาง	รู้สึกมาก	รู้สึกมากที่สุด
	1	2	3	4	5
สนใจบางสิ่งบางอย่าง	1	2	3	4	5

ถ้าท่านพิจารณาว่าในขณะนี้ ท่านมีความรู้สึก “สนใจบางสิ่งบางอย่าง” น้อยที่สุด ขอให้ท่านใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในข้อหมายเลข 1 บนบรรทัดเดียวกับความรู้สึกสนใจบางสิ่งบางอย่าง

คำที่ใช้แสดงความรู้สึก	รู้สึกน้อยที่สุด	รู้สึกน้อย	รู้สึกปานกลาง	รู้สึกมาก	รู้สึกมากที่สุด
	1	2	3	4	5
สนใจบางสิ่งบางอย่าง	✓	2	3	4	5

กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงบนตัวเลขที่ตรงกับความรู้สึกของท่านในขณะนี้มากที่สุด

คำที่ใช้แสดงความรู้สึก	รู้สึกน้อยที่สุด 1	รู้สึกน้อย 2	รู้สึกปานกลาง 3	รู้สึกมาก 4	รู้สึกมากที่สุด 5
1. สนใจบางสิ่งบางอย่าง	1	2	3	4	5
2. โศกเศร้า	1	2	3	4	5
3. ตื่นเต้น	1	2	3	4	5
4. ว้าวุ่นใจ	1	2	3	4	5
5. เข้มแข็ง แข็งแกร่ง	1	2	3	4	5
6. รู้สึกผิด	1	2	3	4	5
7. ตื่นตระหนก	1	2	3	4	5
8. รู้สึกไม่เป็นมิตรกับใคร	1	2	3	4	5
9. กระตือรือร้น	1	2	3	4	5
10. ภาควุมิใจ	1	2	3	4	5
11. โมโหจนเสีย	1	2	3	4	5
12. ตื่นตัวพร้อมอยู่เสมอ	1	2	3	4	5
13. อับอาย	1	2	3	4	5
14. มีแรงบันดาลใจ	1	2	3	4	5
15. มีอาการประสาท	1	2	3	4	5
16. มีการตัดสินใจที่แน่นอน	1	2	3	4	5
17. ใส่ใจต่อเรื่องต่างๆ	1	2	3	4	5
18. กระวนกระวาย	1	2	3	4	5
19. กระฉับกระเฉง	1	2	3	4	5
20. หวาดกลัว	1	2	3	4	5
21. สนุกสนาน	1	2	3	4	5
22. เหงา	1	2	3	4	5
23. สบายใจ	1	2	3	4	5
24. รำคาญ	1	2	3	4	5
25. มีความหวัง	1	2	3	4	5
26. แย่	1	2	3	4	5
27. ดีใจ	1	2	3	4	5
28. นึกใจ	1	2	3	4	5
29. เพลิดเพลิน	1	2	3	4	5
30. ท้อถอย	1	2	3	4	5

ภาคผนวก ง

ภาพที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อยของนางแบบคนที่ 1 (ทำขึ้น)

ภาพที่มีลักษณะสภาพเรียบร้อยของนางแบบคนที่ 1 (ทำนั่ง)

ภาพที่มีลักษณะสุภาพเรียบร้อยของนางแบบคนที่ 2 (ทำยีน)

ภาพที่มีลักษณะสภาพเรียบร้อยของนางแบบคนที่ 2 (ท่านั่ง)

ภาพที่มีลักษณะช่วยวนใจทางเพศของนางแบบคนที่ 1 (ทำยีน)

ภาพที่มีลักษณะยั่ววนใจทางเพศของนางแบบคนที่ 1 (ทำนั่ง)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่มีลักษณะช่วยวนใจทางเพศของนางแบบคนที่ 2 (ทำยีน)

ภาพที่มีลักษณะช่วยวนใจทางเพศของนางแบบคนที่ 2 (ทำยีน)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

มาตรวัดความตั้งใจทางกายภาพและความประทับใจ

แบบสำรวจความคิดเห็นฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ
สอบถามความคิดเห็นและความรู้สึกของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไป
ใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
จิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ตามวัตถุประสงค์มากที่สุด
ผู้วิจัยจึงขอความกรุณาให้ท่านตอบตามความรู้สึกนึกคิดของท่าน
อย่างแท้จริง ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอรับรองว่า ข้อมูลจากการตอบแบบ
สำรวจฉบับนี้ของท่านจะถือเป็นความลับ และไม่มีผลกระทบใดๆ
ต่อตัวท่านทั้งสิ้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ผู้วิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง : โปรดเติมข้อความในช่องว่าง หรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. รหัสประจำตัวนิติ.....
2. เพศ ชาย หญิง
3. อายุ .....ปี
4. ชั้นปีที่ 1 2 3 4 5 อื่นๆ.....
5. คณะ.....

ตอนที่ 2 แบบสำรวจความคิดเห็น

คำชี้แจง : ขอให้ท่านพิจารณา และประเมินความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับลักษณะของผู้หญิงในภาพตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด เพียงช่องเดียว และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ทั้งนี้ ในแต่ละข้อจะประกอบไปด้วยคำคุณศัพท์ 2 ด้าน ซึ่งเป็นความหมายทางด้านบวก และทางด้านลบ ขอให้ท่านพิจารณาก่อนว่าความรู้สึกของท่านตรงกับความหมายของคำทางด้านบวก หรือด้านลบ จากนั้นจึงพิจารณาว่าตรงกับความรู้สึก มาก ปานกลาง หรือน้อย แล้วจึงเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่าง : ขอให้ท่านพิจารณาผู้หญิงในภาพนี้ และประเมินว่าในความรู้สึกของท่าน ผู้หญิง
ในภาพมีลักษณะ...

1. หากท่านคิดว่าบุคคลนั้นมีลักษณะสวยงามมากสำหรับท่าน

2 ข้าง

มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก

สวยงาม | | | | | | | | | | อับลักษณ์

2. หากท่านคิดว่าบุคคลนั้นมีลักษณะสวยงามปานกลางสำหรับท่าน

2 ข้าง

มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก

สวยงาม | | | | | | | | | | | อับลักษณ์

3. หากท่านคิดว่าบุคคลนั้นมีลักษณะสวยงามน้อยสำหรับท่าน

2 ข้าง

มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก

สวยงาม | | | | | | | | | | | | อับลักษณ์

4. หากท่านคิดว่าบุคคลนั้นมีลักษณะสวยงามและอับลักษณ์พอกันสำหรับท่าน

2 ข้าง

มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก

สวยงาม | | | | | | | | | | | | | อับลักษณ์

5. หากท่านคิดว่าบุคคลนั้นมีลักษณะอับลักษณ์น้อยสำหรับท่าน

2 ข้าง

มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก

สวยงาม | | | | | | | | | | | | | | | อับลักษณ์

6. หากท่านคิดว่าบุคคลนั้นมีลักษณะอับลักษณ์ปานกลางสำหรับท่าน

2 ข้าง

มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก

สวยงาม | | | | | | | | | | | | | | | | | | | อับลักษณ์

7. หากท่านคิดว่าบุคคลนั้นมีลักษณะอับลักษณ์มากสำหรับท่าน

2 ข้าง

มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก

สวยงาม | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | อับลักษณ์

ขอให้ท่านพิจารณาผู้หญิงใน 2 ภาพนี้ และประเมินว่าในความรู้สึกของท่าน ผู้หญิงจากภาพดังกล่าว มีลักษณะ.....

ขอให้ท่านพิจารณาผู้หญิงใน 2 ภาพนี้ และประเมินว่าในความรู้สึกของท่าน ผู้หญิงจากภาพ
ดังกล่าว มีลักษณะ.....

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอให้ท่านพิจารณาผู้หญิงจาก 2 ภาพดังกล่าว และประเมินว่าในความรู้สึกของท่าน ผู้หญิง
ในภาพมีลักษณะ.....

		2 ข้าง									
		มาก	ปานกลาง	น้อย	พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก			
1.	สวยงาม								อัปลักษณ์		
		2 ข้าง									
		มาก	ปานกลาง	น้อย	พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก			
2.	ซีเหร่								หน้าตาดี		
		2 ข้าง									
		มาก	ปานกลาง	น้อย	พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก			
3.	น่าดึงดูดใจ								ไม่น่าดึงดูดใจ		
		2 ข้าง									
		มาก	ปานกลาง	น้อย	พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก			
4.	ซีโรค								สุขภาพดี		
		2 ข้าง									
		มาก	ปานกลาง	น้อย	พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก			
5.	น้ามอง								ไม่น้ามอง		
		2 ข้าง									
		มาก	ปานกลาง	น้อย	พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก			
6.	อ่อนแอ								แข็งแรง		
		2 ข้าง									
		มาก	ปานกลาง	น้อย	พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก			
7.	รูปร่างดี								รูปร่างไม่ดี		
		2 ข้าง									
		มาก	ปานกลาง	น้อย	พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก			
8.	ผิวพรรณดี								ผิวพรรณแย		
		2 ข้าง									
		มาก	ปานกลาง	น้อย	พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก			
9.	น่าเกลียด								น่ารัก		
		2 ข้าง									
		มาก	ปานกลาง	น้อย	พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก			
10.	สกปรก								สะอาด		
		2 ข้าง									
		มาก	ปานกลาง	น้อย	พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก			
11.	เย็นชา								อบอุ่น		
		2 ข้าง									
		มาก	ปานกลาง	น้อย	พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก			
12.	เคร่งเครียด								มีอารมณ์ขัน		

ขอให้ท่านพิจารณาผู้หญิงจาก 2 ภาพดังกล่าว และประเมินว่าในความรู้สึกของท่าน ผู้หญิง
ในภาพมีลักษณะ.....

- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
13. ชอบสังคม | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | สันโดษ
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
14. ใจแคบ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | ใจกว้าง
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
15. สุขภาพ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | หยาบคาย
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
16. ใจเย็น | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | ใจร้อน
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
17. หนักแน่น | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | อ่อนไหว
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
18. มีเหตุผล | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | ไร้เหตุผล
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
19. เย่อหยิ่ง | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | ถ่อมตัว
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
20. น่าพึงพอใจ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | ไม่น่าพึงพอใจ
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
21. ใจดี | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | ใจร้าย
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
22. มีเสน่ห์ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | ไร้เสน่ห์
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
23. น่าปรารถนา | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | น่ารังเกียจ
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
24. ใจร้อน | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | ใจเย็น

ขอให้ท่านพิจารณาผู้หญิงจาก 2 ภาพดังกล่าว และประเมินว่าในความรู้สึกของท่าน ผู้หญิง
ในภาพมีลักษณะ.....

- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
25. ร่าเริง | | | | | | | | เศร้าสรว้อย
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
26. ว่องไว | | | | | | | | เชื่องช้า
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
27. เข้มแข็ง | | | | | | | | อ่อนแอ
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
28. ฉลาด | | | | | | | | โง่
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
29. โลเล | | | | | | | | หนักแน่น
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
30. มีมารยาท | | | | | | | | ไร้มารยาท
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
31. เป็นกันเอง | | | | | | | | ถือตัว
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
32. แข็งกระด้าง | | | | | | | | อ่อนโยน
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
33. น่าอึดอัด | | | | | | | | สบายใจ
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
34. เจียบขี้นม | | | | | | | | ข้างคูดุ
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
35. จริงใจ | | | | | | | | เสแสร้ง
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
36. น่าคบหา | | | | | | | | ไม่น่าคบหา

ขอให้ท่านพิจารณาผู้หญิงจาก 2 ภาพดังกล่าว และประเมินว่าในความรู้สึกของท่าน ผู้หญิง
ในภาพมีลักษณะ.....

- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
37. ปิดบัง | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | เปิดเผย
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
38. ซื่อป้อ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | เจ้าเล่ห์
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
39. ซื่อสัตย์ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | คดโกง
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
40. อดทน | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | ท้อแท้
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
41. เจ้าชู้ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | ใจเดียว
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
42. สมถะ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | โลก
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
43. ไร้เดียงสา | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | แก่แดด
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
44. จริงจัง | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | หยาะหยะ
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
45. ยึดติด | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | ปล่อยวาง
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
46. เห็นแก่ตัว | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | เห็นแก่ส่วนรวม
- 2 ข้าง
- มาก ปานกลาง น้อย พอกัน น้อย ปานกลาง มาก
47. ดี | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | เลว

ภาคผนวก จ

มาตรฐานวัดการเหยียดเพศแบบแยกข้อ

คำชี้แจง

แบบสำรวจนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสำรวจเจตคติต่อเพศหญิง

แบบสำรวจฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจเจตคติของบุคคลที่มีต่อเพศหญิง เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาจิตวิทยา สังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจฉบับนี้มีจำนวน 3 หน้า โปรดอ่านคำชี้แจงการตอบของแต่ละตอนก่อนลงมือทำ และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ตามวัตถุประสงค์มากที่สุด ผู้วิจัยจึงขอความกรุณาให้ท่านตอบตามความรู้สึกนึกคิดของท่านอย่างแท้จริง ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอรับรองว่า ข้อมูลของท่านทั้งหมดในแบบสำรวจนี้จะเก็บเป็นความลับ และไม่มีผลกระทบใดๆต่อตัวท่านทั้งสิ้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง และกรอกข้อมูลด้านล่างให้ครบถ้วน

1. รหัสประจำตัวนิสิต.....
2. เพศ ชาย หญิง
3. อายุ .....ปี
4. ชั้นปีที่ 1 2 3 4 อื่นๆ.....
5. คณะ.....

ตอนที่ 2 แบบสำรวจเจตคติต่อเพศหญิง

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ทับตัวเลขในช่องที่มีข้อซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพียงข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น โดยใช้เกณฑ์การตอบ ดังนี้

- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนี้ไม่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
- ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนี้ไม่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
- ค่อนข้างไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนี้ค่อนข้างไม่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
- ค่อนข้างเห็นด้วย หมายถึง ข้อความนี้ค่อนข้างตรงกับความคิดเห็นของท่าน
- เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ตัวอย่างการตอบ

ข้อ	ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.	ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จเพียงใด ผู้ชายจะไม่นับบุคคลที่สมบูรณ์ได้อย่างแท้จริงจนกว่าเขาจะได้รับความรักจากผู้หญิง	✓ 1	2	3	4	5	6

ถ้าท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ 1

หมายความว่า ท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความที่ว่า “ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จเพียงใด ผู้ชายจะไม่นับบุคคลที่สมบูรณ์ได้อย่างแท้จริงจนกว่าเขาจะได้รับความรักจากผู้หญิง”

ข้อ	ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.	ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จเพียงใด ผู้ชายจะไม่นับบุคคลที่สมบูรณ์ได้อย่างแท้จริงจนกว่าเขาจะได้รับความรักจากผู้หญิง	1	2	3	4	5	6
2.	ความจริงแล้ว ผู้หญิงจำนวนมากแสวงหาสิทธิพิเศษ เช่น การได้เปรียบผู้ชายในกฎหมายแรงงาน โดยการยกเอาความเสมอภาคมาเป็นข้ออ้าง	1	2	3	4	5	6
3.	เมื่อเกิดภัยพิบัติ ไม่ควรจำเป็นจะต้องให้ความช่วยเหลือผู้หญิงก่อนผู้ชาย	1	2	3	4	5	6
4.	ผู้หญิงส่วนใหญ่ตีความการแสดงออกด้วยความบริสุทธิ์ใจว่าเป็นการหลอ่หลุมินทางเพศ	1	2	3	4	5	6
5.	ผู้หญิงโกรธง่ายเกินไปเมื่อมีเหตุการณ์มากระทบ	1	2	3	4	5	6

หมายเหตุ ข้อกระทงของมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้วมีจำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ ท่านที่สนใจนำมาตรวัดนี้ไปใช้ในการทำวิจัย โปรดนำจดหมายจากอาจารย์ที่ปรึกษา (หรือจากตัวท่านเองกรณีที่ไม่ใช่บัณฑิตนักศึกษา) ขออนุญาตใช้มาตร โดยสามารถติดต่อได้ที่อาจารย์จรุงกุล บุรพวงส์ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ช

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นๆทั้งหมดใน
มาตรของมาตรวัดความตั้งใจทางกายภาพ(N = 80)

คำคุณศัพท์	ค่าสหสัมพันธ์	ข้อที่นำไปใช้
1. สวยงาม - อับลักษณ์	.68	✓
2. ชี้เหว - หน้าตาดี	.45	✓
3. น่าดึงดูดใจ - ไม่น่าดึงดูดใจ	.43	✓
4. ชีโรค - สุขภาพดี	.52	✓
5. นามอง - ไม่นามอง	.56	✓
6. อ่อนแอ - แข็งแรง	.61	✓
7. รูปร่างดี - รูปร่างไม่ดี	.47	✓
8. ผิวพรรณดี - ผิวพรรณไม่ดี	.37	✓
9. น่าเกลียด - น่ารัก	.37	✓
10. สะอาด - สกปรก	.38	✓
ค่าแอลฟา	.80	

ภาคผนวก ช

เปรียบเทียบค่ามัธยฐานและเลขคณิตคะแนนความตั้งใจดูใจทางกายภาพของนางแบบคนที่ 1 และ 2 ตามแต่ละเงื่อนไขการทดลอง

เงื่อนไขการทดลอง	นางแบบคนที่ 1			นางแบบคนที่ 2			t	p
	n	M	SD	n	M	SD		
1. MA, MS, SP	13	12.46	5.46	12	15.75	7.24	-1.29	.210
2. MA, MS, WP	13	15.08	6.55	12	13.42	6.40	0.64	.528
3. MA, PS, SP	11	15.91	5.58	14	18.43	6.06	-1.07	.297
4. MA, PS, WP	11	14.55	3.78	14	14.07	3.99	0.30	.766
5. FE, MS, SP	13	11.15	6.59	12	8.67	9.65	0.76	.456
6. FE, MS, WP	11	9.45	9.60	14	10.43	6.78	-0.30	.769
7. FE, PS, SP	13	11.62	7.33	12	11.00	7.01	0.21	.832
8. FE, PS, WP	10	5.60	7.15	15	7.27	4.48	-7.19	.479

เปรียบเทียบค่ามัธยฐานและเลขคณิตคะแนนความประทับใจของนางแบบคนที่ 1 และ 2 ตามแต่ละเงื่อนไขการทดลอง

เงื่อนไขการทดลอง	นางแบบคนที่ 1			นางแบบคนที่ 2			t	p
	n	M	SD	n	M	SD		
1. MA, MS, SP	13	-6.92	14.48	12	-1.50	12.85	-0.99	.334
2. MA, MS, WP	13	34.84	15.48	12	40.83	16.43	-0.94	.358
3. MA, PS, SP	11	2.36	26.30	14	11.64	21.91	-0.96	.346
4. MA, PS, WP	11	30.64	9.14	14	35.36	7.35	-1.43	.165
5. FE, MS, SP	13	-7.38	22.47	12	5.50	16.87	-1.61	.121
6. FE, MS, WP	11	23.82	19.98	14	34.00	16.26	-1.41	.173
7. FE, PS, SP	13	-4.23	27.60	12	-3.00	18.10	<u>-0.13</u>	.896
8. FE, PS, WP	10	21.10	17.94	15	19.66	17.23	0.20	.843

หมายเหตุ ค่าที่ (t-value) ที่ขีดเส้นใต้เป็นค่าที่คำนวณโดยแยกความแปรปรวน

แสดงค่าสถิติในการตัดข้อกระทงของมาตรวัดความประทับใจ และข้อกระทงที่ได้รับการคัดเลือก

ข้อ	ข้อความ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงวิธีกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ						ค่า CITC 37 ข้อ N = 140	ข้อที่นำ ไปใช้
			กลุ่มสูง (n = 41)		กลุ่มต่ำ (n = 39)		ค่า t	ค่า p		
			M	SD	M	SD				
1.	เย็นชา-อบอุ่น	บวก	1.00	1.45	0.03	1.42	3.03**	.001	.30	✓
2.	เคร่งเครียด-มีอารมณ์ขัน	บวก	1.68	1.29	0.77	1.42	3.01**	.002	.18	✓
3.	ชอบสังคม-สันโดษ	ลบ	1.51	1.68	0.21	2.03	3.13**	.001	.21	✓
4.	ใจแคบ-ใจกว้าง	บวก	1.49	1.31	0.64	1.29	2.92**	.002	.25	✓
5.	สุขภาพ-หยาบคาย	ลบ	2.10	1.04	0.15	1.51	6.65***	.000	.56	✓
6.	ใจเย็น-ใจร้อน	ลบ	1.17	1.22	-0.08	1.33	4.38***	.000	.34	✓
7.	หนักแน่น-อ่อนไหว	ลบ	0.44	1.52	-0.74	1.46	3.55***	.000	.32	✓
8.	มีเหตุผล-ไร้เหตุผล	ลบ	1.76	0.97	-0.56	1.19	9.60***	.000	.63	✓
9.	เย่อหยิ่ง-ถ่อมตัว	บวก	1.10	1.20	-0.05	1.26	4.19***	.000	.29	✓
10.	น่าพึงพอใจ-ไม่น่าพึงพอใจ	ลบ	1.85	0.96	-0.18	1.27	8.02***	.000	.60	✓
11.	ใจดี-ใจร้าย	ลบ	2.34	0.66	0.62	1.25	7.80***	.000	.63	✓
12.	หัวโบราณ-หัวก้าวหน้า	บวก	1.27	1.53	1.00	1.40	0.82	.208	-	✗
13.	มีเสน่ห์-ไร้เสน่ห์	ลบ	1.49	1.00	-0.08	1.66	5.07***	.000	.43	✓
14.	น่าปรารถนา-น่ารังเกียจ	ลบ	1.46	1.00	-0.08	1.66	6.57***	.000	.49	✓
15.	ดีอ้วน-เชื้อพึง	บวก	-0.10	1.37	-0.33	1.30	0.79	.217	-	✗
16.	ใจร้อน-ใจเย็น	บวก	0.44	1.36	-0.46	1.31	3.01**	.002	.20	✓
17.	ร่าเริง-เศร้าสร้อย	ลบ	2.32	0.82	1.15	1.37	4.59***	.000	.33	✓
18.	ว่องไว-เชื่องช้า	ลบ	1.80	1.01	1.00	1.17	3.31***	.000	.18	✓
19.	เข้มแข็ง-อ่อนแอ	ลบ	1.32	1.04	0.15	1.20	4.64***	.000	.36	✓
20.	ฉลาด-โง่	ลบ	2.05	0.84	0.33	1.30	6.97***	.000	.46	✓
21.	โลเล-หนักแน่น	บวก	0.59	1.47	-1.08	1.18	5.57***	.000	.47	✓
22.	มีมารยาท-ไร้มารยาท	ลบ	2.12	1.00	0.05	1.47	7.33***	.000	.59	✓
23.	เป็นกันเอง-ถือตัว	ลบ	2.27	1.14	1.33	1.32	3.39***	.000	.37	✓
24.	แข็งกระด้าง-อ่อนโยน	บวก	1.27	1.36	-0.13	1.15	4.94***	.000	.48	✓

ข้อ	ข้อความ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงวิธีกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ						ค่า CITC 37- item N = 140	ข้อที่นำไปใช้
			กลุ่มสูง (n = 41)		กลุ่มต่ำ (n = 39)		ค่า t	ค่า p		
			M	SD	M	SD				
25.	น้ำอืดอืด-สบายใจ	ลบ	1.85	1.26	-0.21	1.45	<u>6.79</u> ***	.000	.53	✓
26.	เงียบขีริม-ช่างคุย	บวก	1.73	1.47	0.79	1.51	<u>2.82</u> **	.003	.16	✓
27.	จริงใจ-เสแสร้ง	ลบ	1.61	1.39	-1.00	1.64	<u>7.69</u> ***	.000	.62	✓
28.	ซื่อาย-กล้าแสดงออก	บวก	0.39	1.69	0.31	1.61	<u>0.22</u>	.412	-	✗
29.	น่าคบหา-ไม่น่าคบหา	ลบ	2.05	0.89	-0.26	1.57	<u>8.03</u> ***	.000	.64	✓
30.	ปิดบัง-เปิดเผย	บวก	0.59	1.48	-1.13	1.64	<u>4.91</u> ***	.000	.37	✓
31.	ซื่อป้อ-เจ้าเล่ห์	ลบ	0.00	1.00	-1.00	1.70	<u>3.18</u> **	.001	.29	✓
32.	ซื่อสัตย์-คดโกง	ลบ	1.59	0.95	-0.49	1.10	<u>9.05</u> ***	.000	.65	✓
33.	อดทน-ท้อแท้	ลบ	1.39	1.16	0.03	1.09	<u>5.42</u> ***	.000	.46	✓
34.	เจ้าชู้-ใจเดียว	บวก	-0.12	1.58	-1.07	1.22	<u>5.28</u> ***	.000	.40	✓
35.	สมถะ-โลภ	ลบ	1.10	1.18	-0.54	1.31	<u>5.87</u> ***	.000	.54	✓
36.	ไร้เดียงสา-แก่แดด	ลบ	-0.15	1.41	-1.26	1.48	<u>3.44</u> ***	.000	.29	✓
37.	จริงจัง-เยาะแหยะ	ลบ	1.49	1.00	-0.44	1.21	<u>7.76</u> ***	.000	.58	✓
38.	ยึดติด-ปล่อยวาง	บวก	0.12	1.33	-0.38	1.14	<u>1.83</u> *	.035	.22	✓
39.	เห็นแก่ตัว-เห็นแก่ส่วนรวม	บวก	0.59	1.30	-0.74	1.21	<u>4.72</u> ***	.000	.49	✓
40.	ดี-เลว	ลบ	1.95	0.86	0.03	1.35	<u>7.57</u> ***	.000	.64	✓

หมายเหตุ

ที่มา: คณศ ศิริินภากุล (2546)

ค่าที (t-value) ที่ขีดเส้นใต้เป็นค่าที่คำนวณโดยแยกความแปรปรวน

37-item หมายถึง ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทง เมื่อวิเคราะห์ 37 ข้อกระทง

* $p < .05$, หนึ่งหาง. ** $p < .01$, หนึ่งหาง. *** $p < .001$, หนึ่งหาง.

ภาคผนวก ญ

แสดงค่าสถิติในการคัดข้อกระทงของมาตรวัดการเหยียดเพศแบบแยกขั้ว และข้อกระทงที่ได้รับการคัดเลือก

ข้อ ที่	ด้าน	การวิเคราะห์ข้อกระทงวิธีกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ						ค่า CITC (30 ข้อ) ^a (N=122)	ข้อที่ นำไปใช้
		กลุ่มสูง (n = 34)		กลุ่มต่ำ (n = 33)		ค่า t	ค่า p		
		M	SD	M	SD				
1.	B	4.82	1.22	3.18	1.40	5.12***	.000	.29	✓
2.	H	4.79	1.17	3.15	1.18	5.72***	.000	.40	✓
3.	B	4.21	1.77	2.33	1.22	<u>5.06***</u>	.000	.39	✓
4.	H	3.74	1.24	2.63	1.01	3.98***	.000	.36	✓
5.	H	4.74	1.02	3.55	1.06	4.67***	.000	.36	✓
6.	B	4.21	1.41	2.97	1.02	<u>4.13***</u>	.000	.39	✓
7.	H	4.50	1.38	3.64	1.03	<u>2.92**</u>	.002	.24	✓
8.	B	4.59	1.16	3.48	1.18	3.87***	.000	.35	✓
9.	B	5.21	0.77	4.52	1.00	3.17***	.001	.23	✓
10.	H	4.44	1.46	3.12	0.82	<u>4.58***</u>	.000	.38	✓
11.	H	4.12	1.27	2.73	1.07	4.83***	.000	.34	✓
12.	B	4.71	1.06	3.48	1.06	4.71***	.000	.32	✓
13.	B	4.26	1.80	3.33	1.38	2.37**	.010	.15	✓
14.	H	4.35	1.07	3.41	0.91	3.86***	.000	.32	✓
15.	H	4.82	1.14	3.61	1.09	4.47***	.000	.35	✓
16.	H	4.38	1.23	3.36	0.86	<u>3.94***</u>	.000	.26	✓
17.	B	5.00	0.98	3.94	1.16	4.02***	.000	.23	✓
18.	H	4.15	1.58	3.61	1.00	<u>1.68*</u>	.049	.19	✓
19.	B	4.44	1.28	3.82	1.26	2.00*	.024	.22	✓
20.	B	5.12	0.91	3.94	1.06	4.88***	.000	.32	✓
21.	H	4.53	1.13	3.73	0.84	<u>3.30***</u>	.001	.31	✓
22.	B	5.18	0.76	4.45	0.87	3.63***	.000	.30	✓
23.	H	3.88	1.39	2.70	0.77	<u>4.34***</u>	.000	.33	✓

ข้อ ที่	ด้าน	การวิเคราะห์ข้อกระทงวิธีกลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ						ค่า CITC (30 ข้อ) ^a (N=122)	ข้อที่ นำไปใช้
		กลุ่มสูง (n = 34)		กลุ่มต่ำ (n = 33)		ค่า t	ค่า p		
		M	SD	M	SD				
24.	B	4.79	1.09	3.36	1.06	5.44***	.000	.42	✓
25.	B	5.48	1.06	4.42	1.12	2.83**	.003	.23	✓
26.	H	4.76	0.99	3.52	1.25	4.54***	.000	.36	✓
27.	H	4.18	1.40	2.42	0.97	5.93***	.000	.48	✓
28.	H	4.71	0.87	2.97	0.98	7.65***	.000	.47	✓
29.	B	5.03	0.83	4.12	1.19	3.62***	.000	.22	✓
30.	B	4.74	1.11	3.76	1.09	3.64***	.000	.32	✓

หมายเหตุ

ค่าที (t-value) ที่ขีดเส้นใต้เป็นค่าที่คำนวณโดยแยกความแปรปรวน

^a ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทง เมื่อวิเคราะห์ 30 ข้อ $df = 120$, $\alpha = .05$ $r_{critical} = .150$

H คือ ข้อกระทงทางด้านลัทธิล่าเหยียงทางเพศแบบเป็นปฏิปักษ์ (Hostile sexism)

B คือ ข้อกระทงทางด้านลัทธิล่าเหยียงทางเพศแบบให้คุณ (Benevolent sexism)

* $p < .05$, หนึ่งหาง. ** $p < .01$, หนึ่งหาง. *** $p < .001$, หนึ่งหาง.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวนลินทิพย์ คชพงษ์ เกิดเมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2526 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ในปีการศึกษา 2543 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในปีการศึกษา 2547 และศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย